

КӨРҮӨН СЕРҖӨРЕ
ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

ФАРУК КАНГЕР

КӨРҮӘН СЕРҖӘРЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

ФАРУҚ КАНГЕР

ИТАНБУЛ - 2022

 ИЗДАТЕЛЬСТВО
ЭРКАМ

КӨРҮӘН СЕРҖӘРЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

Автор : Фарук Кангер
Тәржемәсе : Әзизбә Ғәзел
Редактор : Айшар Ғәййәр
Дизайн : Расим Шакиров

«Kur'an'ın Sırlar Âlemine Yolculuk» китабынан тәржемә ителде
Faruk Kanger / İstanbul - 2012

ISBN : *****

Издательство Эркам
İkitelli Organize Sanayi Bölgesi Mahallesi,
Haseyad 1. Kısım, No: 60/3-C Başakşehir, Стамбул / Турция

Тел: (90-212) 671-07 00 pbx

Факс: (90-212) 671-07 48

Электронная почта: info@islamicpublishing.org

Веб-сайт: www.islamicpublishing.org

Все права защищены.

ИНЕШ ҚҰЗ

Өләсәңенә йәйге каникулға ауылға килгән ейән... Йәйге эсә көндә қапыл пәйзә бүлған, үзенең якты құңеле менән құптән түгел бакыйлыққа күскән олатаңын хәтерләткән сәйер кеше... һәм бынан үнәт булып үткән ғәжәйеп вакиғалар...

Был кеше бер гүзәл Китаптағы сиккөз ғилем һәм хикмәт донъянына, әйтернең дә, йәшерен ишекте асты.

Бер китап бынан йөззәрсә йыл әлек бүлған хәлдәр тураында анық һәм дәрөс мәғлүмәт бирә аламы? Ниндәй қөзрәт менән, ул төшөрөлөп, йөззәрсә йыл үткәс асыласақ фәнни ғилемдәр тупланған үнда? Ниндәй ғәжәйеп китап үнәт ул? Ул Китап – Бөйөк Қөрьән! Кемгә аса Қөрьән үзенең серзәрен? Үның хәтики мәғәнәнең кем аңлай? Иң күренекле ғалимдар ژа бит Қөрьән хәтиктәттәре алдында базап қалған! Боронғо замандарҙа ниндәй вакиғалар бүлған? Хәзәр ниндәй вакиғалар бара? Йөзәр йылдан үнәт ниндәй вакиғалар буласақ? Барса был һораузыарға яуаптарзы белгегеҙ кильә, ошо әсәрзе алып үкүғызы һәм уның геройзары менән Қөрьән серзәре донъянына ғәжәйеп сәйәхәт қылышы!

**Финур 2012 - Ускудар
Фарук Кангер**

КИТАП МАГАЗИНЫ

АУЫР ҚОРАУЗАР

Искәндәр йылға буйындағы бәләкәй генә җалала атаны, әсәне һәм Айтуған исемле құстыны менән йәшәй. Мәктәптә дәрестәр тамамланды, көтөп алынған йәйге каникулдар етте. Уны ауылда, өләсәне янында үткәрәсә-

КӨРҮӨН СЕРЗӘРЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

те хакында алдан уқ килешеп қуйғайнылар. Әсәңенең атаны Кәрим ике йыл элек йөрәк өйәнәгенән көтмәгендә донъя қуйғас, Гөлбани өләсәне дәү мейесле, семәрле өй йыңаздары, қулдан һұғылған баластары, сер тулы сарзағы булған ژур йортонда япа-яңғыз тороп қалды... Янында ейәне бұлыуы уны қыуандырзы, бер ни тиклем қағышын бағсты...

Көн эсे ине. Төш етеүгә ауыл урамдары бушап қалды, хатта қойма янында гел қазынып йөрөгән өләсәйзен тауыктары ла қарағат қыуақтары астына боқто, ерән бесәй Мәрзән дә тупна астына қалқынға инеп ятты. Искәндәр, тәләмдәр, альбом, кәрәклө шундай вак-төйәк алыр өсөн, құләгәнән генә барырға тырышып, кибеткә йүнәлде. Эйберзәрен алып сыйқас, елкәненә құлын қалып, кемдендер йомшак қына итеп сәсенән қыйпағанын тойзо.

Малай шул мәлдә олатаңы Кәримде иlsenә төшөрзө, ул да йомшак қына итеп елкәненә құлын қалып яратып ала торғайны. Искәндәр башын күтәрзе һәм Хикмәт бағының ақ қақал менән уратып алынған йылмайған йөзөн күрзе.

- Эссәләмү ғәләйкүм¹, Искәндәр!
- Үә ғәләйкүм әссәләм, Хикмәт бабай.
- Мин һине қуркыттыммы әллә?
- Юқ, юқ, тик...

Олатаңы ла шулай башынан һыйпай торғайны, тик ул быны әйтә алманы һәм, үңайызыланып, ергә текәлде. Хикмәт бабаңы, уның үйын аңлағандай, былай тине:

– Олатайың ифрат шәп кеше ине. Бик акыллы, ярзамсыл, киң күңелле булды. Һәйбәт қүрше лә һәм һәйбәт дүс та ине. Без уның менән күп һынауҙар аша үттек, күп аралаштық. Аллаң үға мәрхәмәтле бұлышын инде, Йәннәте менән бүләкләнең.

Искәндәр һаман ергә текәлеп тора бирჳе. Бер аз тың торғас, Хикмәт бабаңы дауам итте:

– Вафатынан алда һәйләшеп ултырғанда, әйтернең дә, оザқламай китерен һиңгән кеүек әйтте: «Аллаға шөкөр, үл минә һинең кеүек акыллы қүршене бирჳе. Минең үлдәрым юқ, шуға қүрә Искәндәр ейәнемден хәкикәткә алып барыусы, илňам биреүсе, хәйерле ғұмер кисерергә мөмкинлек биреүсе дини ғилемгә әйә бұлышын бик тә теләр инем. Әзәрәк үңә тәшіңә, һинең менән аралашыуын күпме файза алыр ине, дүсқайым Хикмәт...» Һин әле нимә менән шөғөлләнәнең, Искәндәр?

– Ошо йәй мин Қөрьеңде тулынынса үкып сыйырға теләйем.

---

1. «Эссәләмү ғәләйкүм!» – «Үә ғәләйкүм әссәләм!» – Мосолмандарзың бер-беренең сәләмләүе. Ғәрәпсәнән һүзмә-һүз тәржемә иткәндә: «Именлек һеңгә!» – «Һәм һеңгә лә именлек!» тигәнде аңлатада.

— Бына нисек! Аллаға шөкөр, мин бик шат, — тип аптырап қүйзы Хикмәт бабаы. — Афарин, Искәндәр! Тимәк, үниң Қөрьән үкүү һәм уның мәғәнәнең тәшөнөү тәмен белгәннең. Бәлки, үниң үзең белгәндәрзән берәй һәмә һөйләрнең?

Хикмәт бабаының мәрхәмәтлелеге Искәндәрзән ятныныуын юкка сыйгарзы, һәм үл, йылмайып, асылып китте:

— Тәржемәләрен үкүнам да,
мәғәнәләрен аңламаған аяттар²,
бар, әлбиттә. Һең миңә уларзы
аңлаты алмаңызымы икән?
Минең яуап таба алмаған бик
куп һорауazarым бар!

— Әлбиттә, үлым! Иртәгә
киске биштә минең бақсаға кил.
Без үл турала һөйләшербез.

Осрашырға килемеш, улар
хушлашты.

Хикмәт бабаы Кәрим олатайзың құршыне ине, ауылға қунаққа қайтканда, Искәндәр уны йыш осрата торғайны. Әммә бөгөнгө осрашыу үзен-

---

2. Аят – Изге Қөрьән «сүрә» тип аталған 114 бүлектән тора. Һәр «сүрә» «аяттарға» бүленә, аят «билдә» тигән мәғәнәне аңлатады. Аяттар бер йәки бер нисә һөйләмдән тора.

сәлекле булды, ул, әйтерңең дә, Кәрим олатанының һүңғы теләге бүйінса булды.

Искәндәр өйгө қыуанып йүгереп килеп инде. Бөтә өйгә тәмле ең таралған. Қеүәс ашына нәзек кенә итеп қыяр тұрап торған өләсәне құзлек өстөнөн уға йылмайып қараны:

— Һинең бәхетле йөзөң, улытайым, ниндәйзер якшы хәбәр тұрағында һөйләй!

Искәндәр өләсәненә Хикмәт бабаңы менән булған осрашыу һәм үны үзенә сатқырыуы тұрағында һөйләне.

— Әлбиттә, улым, Хикмәт бабайыңа бар, аралаш. Ул бик ақыллы, игелекле кеше. Һис шиккөз, ул һинең бөтә һоруғарыңа ла яуап бирәсек һәм һине якшыға өйрәтәсек... Ә хәзәр бар, құлыңды йыу, қеүәс ашы һәм айран өстәлдә!
— тине өләсәне.

Төштән һүң әлектричка менән көтмәгендә қаланан, бәләкәй Айтуғанды алып, әсәне килеп етте. Бактиңәң, һыу сәсәге арқағында, ул тәрбиәсе булып әшләгән балалар бақсаңын бер азнаға карантинға япқандар икән. Шулай итеп, әсәненә һәм ошо ук бақсаға йөрөгөн Айтуғанға ял итег мөмкинлеге асылған. Һәм улар, ватытты әрәм итмәйенсә, ауылға барырға булғандар. Улар килеп төшкәс, өләсәйзен тыныс йорто шау-шыу, хәрәкәт, шат тауыштар, құстәнестер һалынған тоқсайżарзың қыштырлауы менән түлдү.

Киске ашқа табынға йыйылғас, Искәндәрзен Хикмәт бабаңы менән осрашыуы хакында йәнә һүз құзғалды. Өләсәненә йөзө қапыл һағышланды һәм ул, ауыр һулап: «Бәлеште қарайым әле», - тигән булып, аш бүлмәненә йүнәлде. Әсәне Искәндәргә һақ қына шыбырланы:

– Өләсәйең беҙгә күз йәшен күрһәтергә теләмәй. Улар Кәрим олатайың менән озак һәм бәхетле йәшәнеләр. Ул уның өсөн күп доға қыла.

Құптән түгел бұлып үткән вакиғаларзы исләп, өстәп қүйзы:

– Һинең олатайың, миңең атайым, Хикмәт бабай менән бик дүс булдылар, улар, онотолоп, озак гәпләшә торғайнылар. Шул әңгәмәләр вакытында ишеткән нәсихәттәрзе азак атайым беҙгә һөйләй торғайны. Тормош көткәндә, ул һәр вакыт алған ғилеменә ярашлы йәшәргә тырышты.

Белеп қуй, ұлым, Хикмәт бабайыңдың нәсихәттәре бик тіммәт! Ул әйткәнде иғтибар менән тыңла һәм ул өйрәткәнсә ғәмәл қыл, сөнки ул хәкики ғилемдәр һинә ژур файза килтерәсәк. Уның кеңек кешеләр – затлы, һайлам заттар. Ул яңғыз карттар, етемдәр, ауыр хәлгә қалғандар хакында хәстәрлек күрә. Уның әхлағы – пәйғәмбәребез Мөхәммәт салләллаңу ғәләйхи үә сәлләм әхлағының сағылышы. Иң киткес изге қүңелле кеше ул. Кәрим олатайың донъя қүйғас, беҙ ни эшләргә лә белмәнек. Хикмәт бабайың беҙгә ярзамға килде, беҙзе йыуатты, қайғыбызы уртаклашты, йыназа менән бәйле бөтә мәшәкәттәрзе үз өстөнә алды. Беҙ бик рәхмәтлебез үға...

Тәүге һабак

Сәғәт теүәл биштә Искәндәр күршеләренең бақсаңына инде. Хикмәт бабаңы алмағас төбөндәге ағас өстәл артында Қөрьең уқып ултыра ине. Искәндәрзе күргәс, башлаған аятын уқып бөттө лә китабын ябып қүйзы.

– Эссәләмү фәләйкүм, Хикмәт бабай!

– Үә фәләйкүмү сәләм, улым, хуш килдең! Үт, эргәмә ултыр. Құлындағы дәфтәрзә, мөгайын, ауыр қораузыар язылғандыр?

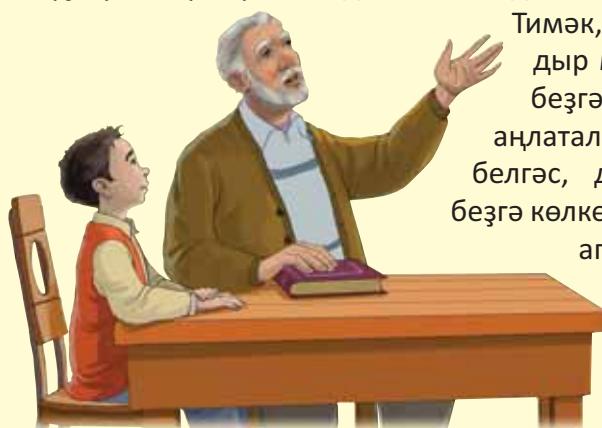
– Мин мәғәнәләрен аңларға теләгән аяттарзы язғай-ным. Һәм һеңзән қорарға үйлаған қораузыар за бар унда.

Хикмәт бабай құлына дәфтәрзе алды һәм үның язғандарын үкүні:

«Ул қүктәрзе һәм Ерзә юқтан бар итереүсе. Берәй нәмә барлықка килтерергә теләнә, Ул “Бар бул!”, - ти. һәм Үл теләгән нәмә шунда үк бар була» («әл-Бакара» сүрәне, 2/117).

Искәндәр уңайызыланып қына былай тине:

– Бер нәмә лә юқтан бар булмай һәм әзірет үюкта-
май, тип өйрәтәләр беҙзе мәктәптә. Доңяла бөтә нәмә
үзгәреүсән һәм тәрлө формала булған материянан тора.
Ин тәүге йән әйәнә, хайуандар һәм кеше «юқтан бар»
була алмай! Шулай итеп, бар қылынмаған, ә осрақлы
үзгәрештәр арқаында маймылдан барлықка килгән.

Тимәк, кешеләр қасандыры маймыл булған –
беҙгә мәктәптә шулай
аңлаталар. Был турала
белгес, дұстарым менән
беҙгә көлкө булып китте. Беҙ
аптыранық, әммә
үқытысы –
ның һүззәрен
инкар итә ал-
маның!

Хикмәт ағай йылмайып қүйзы:

— Күрәнеңме, алдыбызша өстәл тора. Эйтәйек, кемдер берәү һинә шулай тип әйтте ти: «Был өстәл үзенән-үзе барлықка килгән. Бер көндө урманда ағас ауған. Ул ауған сакта, ел уны тақтаға ярған. Азат үлар, кәрәклө рәүеш алып, үззәренән-үззәре қазак менән беркетелгән. Бесәй һарайзағы буяузар торған кәштәгә менгән һәм бер банканы аузыарған. Был банка, тәкмәсеп, өстәл өстөнә килемп яткан, қапкасы асылып, түгелеп киткән һәм бөтә өстәл өстөн буяған». Һин быларға ышаныр инеңме?

Хикмәт бабаңы һөйләгендә, Искәндәр сак көлөп ебәрмәне, оялып, үзен тыйзы, тик барыбер азат пырх итеп қалды:

— Ха-ха-ха! Шулай буламы ни инде?

— Ошондайырақ хәбәр һөйләүсе тұрағында нимә тип әйтәңең инде? Донъяла нимәлер осраклы рәүештә, үзенән-үзе барлықка килә тип үйлау исәрлек түгелме ни? Һинең мәктәп дәреслек-тәрең раңлауынса, тәбиғәттә бөтә нәмә тәбиғәттен үзенең қанундары буйынса йәшәй һәм үзгәрә, әммә үлар иң төп мәсъәләгә асықтық индермәй. Ул тәбиғәттө яралтыусы юкмы ни? Китап авторың үзенән-үзе языла алмаған кеүек, ул да бит үзенән-үзе барлықка килмәгән. Көршәксе құлынан үтмәнә, балсық та бит көршәккә әйләнмәй. Тирә-йүндәге камиллтық, ғаләмдәгеге тәртип осраклы рәүештә, үзенән-үзе

барлықка килгәнме әллә? Һин, дүсқайым, яуап әзләйңең, таба алмайыңың, әммә шулай үз үәшен өсөн күп нәмә беләңең. Бына тағы бер мисал. Әгәр рәссамға төрлө-төрлө йөззәрәзе төшөрөргө қашың, егерме, утыз, илле йөззә төшөргәндән һүң, уның һүрәттәре бер-береңенә оқшай, бер-береңен қабаттай башлайсак. Ә бит хәзер ер йөзөндә төрлө-төрлө қиәфәтле 7,5 миллиард кеше йәшәй. Һәм был Аллаңқа инаныусылар өсөн нәсихәт булып тора. Ул – Аллаң – һәммәңен ин гүзәл һүрәттә бар қылышы. Кешеләр йөззәре менән генә түгел, бармактарындағы қабатланмаң һырҙар менән дә бер-береңенән айырылыуын беләңеңме икән?

Маңлай күзе менән генә түгел, күңел күзе менән қүрә белеүселәргә бөтә барлық Раббыбың Аллаңты хәтергә төшөрөп тора. Быға мисалдар биҳисап... Теләңәң, анау байып барған қояш хәкында һөйләшәйек. Беззәң календарбың Қояш хәрәкәтенә бәйле. “Теүәл бер йылдан Қояш қасан бата?” - тип һораңам, миңә яуап бирә алышыңмы?

– Элбиттә. Мин быйылғы календаржан қарайсакмын. Бөгөн сәғәт нисәлә байына, киләне йылда ла шул вақытта байыясак!

– Һин еңел генә белерңең дә үл! Ә Қояш теүәл бер йылдан уға 20 сәғәт 45 минутта байырға кәрәклеген қай-жан белер икән һүң? Уның ақылы, зиңене һәм ғилеме юк. Қояш, Ай һәм йондоzzар, миллиард йылдар буйы бер се-кундка ла яңылышмайынса, осраклы рәүештә үз орбита-лары буйынса хәрәкәт итә аламы?

– Бында осраклық мөмкин түгел, – тип ризалашты уның менән Искәндәр.

Хикмәт бабаң дауам итте:

– Хатта ки иң камил техник қоролмаларға ла билдәле бер вакыттан үнүк ремонт талап ителә. Иң яңы технологиялар һәм қазаныштарға нигезләнеп эшләнгән компьютер ژа тора-бара ищкерә, бозола, ватылып җуя. Э Җояш һәм Ай ищкерәме? Улар ремонтка мохтажмы?

Бер аз уйланып торғас, Искәндәр былай тине:

– Әлбиттә, улар осрақлы ғына барлыққа килмәгән, осрақлы рәүештә хәрәкәт итнәләр, һис шикъеҙ, орбитала-рынан сыйырҙар.

Хикмәт бабаңы дауам итте:

– Э кешенең маймылдан барлыққа килеме туралындағы теорияға килгәндә, ул шул теория, фараз ғына булып қалды. Ғалимдар бит әлегә саклы маймыл һәм кеше аранында эволюция бәйләнеше барлығын бер нисек тә исбатлай алманы. Доңьяның матди булыуын ғына исбатлаған һәм Раббыбың Аллаңты танымаган ул ғалимдар Ғаләмдең һәм кешенең барлыққа килемен «үзенән-үзе» килеп тыуған осрақлы хәлдәргә бәйләй. Э был дөрөсмә икән?

Йәнәбе Ҳак тәүге кешенең барлыққа килеме туралында Қөрьәндә шулай тип әйтә:

«Шулай итеп, Аллаң фәрештәләргә әйтте: “Мин зыңғылдалап торған (саф) балсықтан, үға рәүеш биреп, бер кеше яраласақмын. Үға рәүеш биргәс, йән өрөлгәс, һеҙ үға сәждә итерңегез”» («Әл-Хижр» сүрәне, 15/28-29).

Күреүебеҙсә, Аллаң Тәғәлә, рухын өрөп, һәм, барсаңына сәждә қылыштарға бойороп, уны бөтә яратылмыштарҙан өстөн қылған.

Үйлау һәләтен Аллаң бер хайуанға ла бирмәгән! Үзе тұрағында ғилем әзләңен, якшыны һәм яманды айыра, һайлаған юлы өсөн яуп tota алын өсөн, фекер динғезенә сүмыу, рухи танып белеу һәләтен биргән Ул кешегә:

«Үә нәфес менән һәм нәфесте үз файзаңына яраклы иткән Аллаң менән ант итәм. Өйрәтте Аллаң ул нәфескә яуызлықты һәм өйрәтте тәкүәлекте, якшылықты. Тәхкиқ, қоткарзы нәфесен гонаңтан уны паклаған кеше. Тәхкиқ, Аллаңтың нигмәттәренән мәхрум булды яниллық менән нәфесен гонаңка батырған кеше» («Әш-Шәмс» сүрәне, 91/7-10).

Көрьән ап-асылқ құрьәтә: кешенең уникаль һәләттәре эволюция барышында хайуандарҙан алынмаған. Кешелек йәмғиәтте йәшәйеше барышында әзәмдең буйы, йөз һығаттары, тән төсө һәм төзөлөшө, ғұмер озонлоғо ниндәйзәр кимәлдә үзгәреүе мөмкин, әммә ләкин кешенең әске асылы үзгәрмәгән...

— Класта быға берене лә ышанманы, көлөп кенә қүй-зылар.

Хикмәт бабаңы ризалық белдереп баш қакты:

— һәм улар хаклы. Был идея шул қәзәр көлкөлө һәм мәғәнәнәз, тик көлөргә генә қала. Құззәре һәм йөрәктәре пәрзәләнгән, шул арқала хәқиқәтте құрмәгән меңкен кешеләр генә ышана ала уға.

Көрьәндең күп кенә үрындарында Раббыбың Аллаң Ғаләмдең нисек барлыққа килеүе тұрағында һөйләй һәм, шул турала үйланып, нәсихәт алырға сақыра:

«Әллә ңүң үл иманыззар құктәр менән Ерзен қасандыр бергә үкмашқан хәлдә булғанын белмәйзәрме? Без

**уларзы айырзыл та, һәр тереклекте дымдан яралттык.
Шунан һүң да улар (мөшриктәр) иман килтермәйзәр-
ме?» («әл-Әнбийә (Пәйғәмбәрзәр)» сүрәне, 21/30);**

**«Аллаң төндө, қөндө, Қояшты, Айзы яңаны. Уларзың
һәр береңе үз әйләнәне тирәнендә Күк йөзө буйлап
йөзөп-осоп йөрөргө тәртип ителде» («әл-Әнбийә (Пәйғәм-
бәрзәр)» сүрәне, 21/33);**

**«Аллаң бер-береңенә ярашкан ете қат Күкте бар итте.
Ғаләмдәр Раббының бар итө ғәмәлендә һең һис бер
кәмселек күрмәснегез. Күтәрелеп бер қарағыз һең Күккә,
шунда һис бер етешңең үрын күрмәснегез. Үнан тағы қат-
қат қарағыз, қараышығыз (Күк төзөлөшөндә етешңеңлек
таба алмайынса), хәлдән тайып, меңкен хәлдә кире қай-
тыр» («әл-Мұлк (Хакимиәт)» сүрәне, 67/3-4).**

Сағыштырмаса яңы ғына, 70 йыл элек, ғалимдар Ғаләмбеззәң қинәйеуен асықлаған. Улар галактика-ларзың арта барған тиңлек менән беҙзәң йырағайыуын һәм озакламай яқтылық тиңлегенә етәсәген иңәпләп сыйғарған. Ул сақта инде уларзы күзәтеп булмаясак, тикшеруеселәргә қеүәтлерәк телескоптар кәрәк буласак.

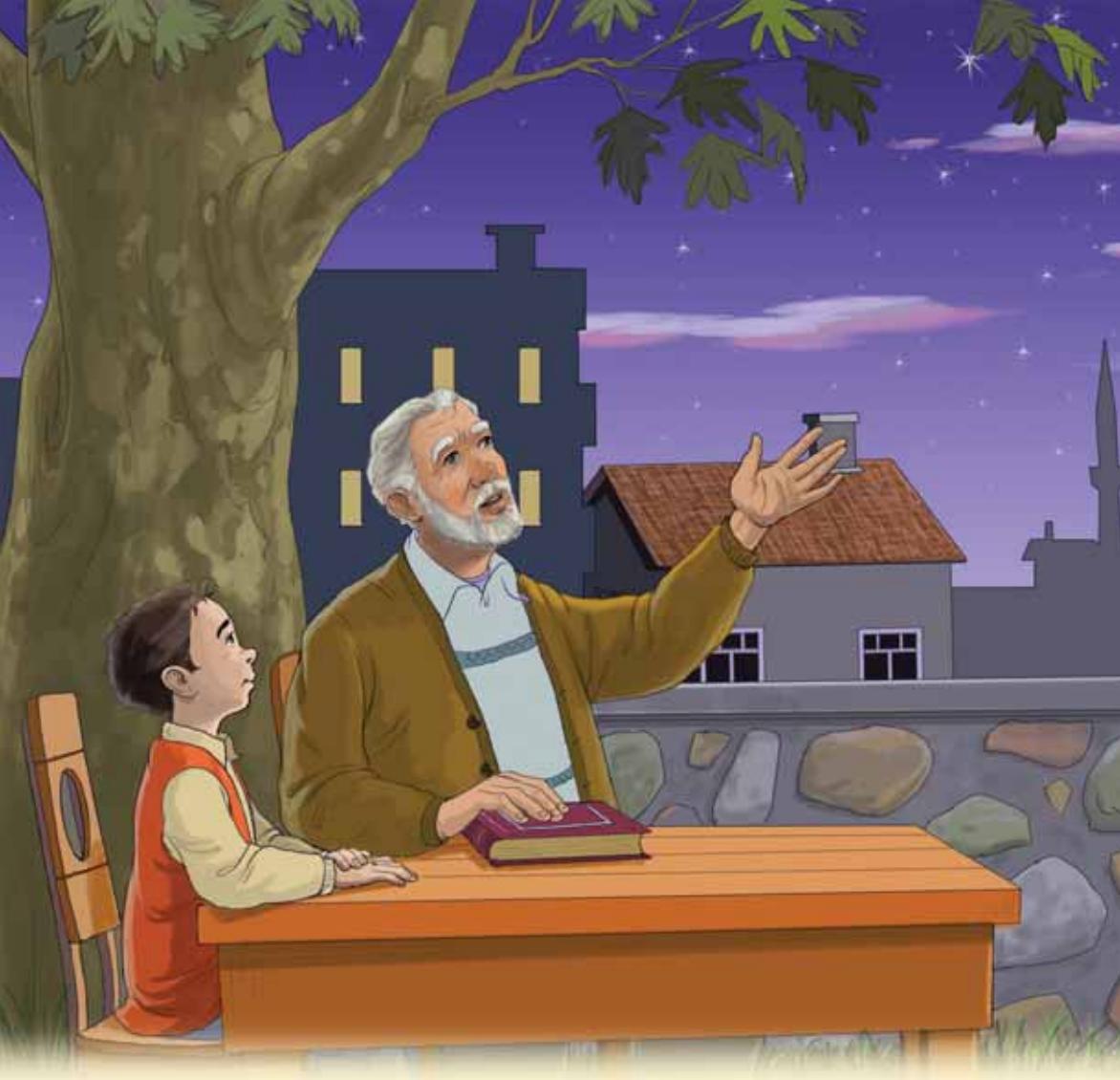
Ә Изге Қөрьән 14 быуат элек үк был турала хәбәр иткән: **«Беҙ қүкте қеүәт үә қөзрәт менән бина қылдык, тәхкүк Беҙ барса мәхлүктең ризықтарын қин қылышыбыз»** («Әз-зәрийәт (Таратысылар)» сүрәне», 51/47).

Искәндәр, аптырап, һорай бирзә:

– Ғалимдар яңы ғына асықлаған үл хәкикәт тураңында Қөрьән бик күп быуаттар элек үк хәбәр иткәнме?

– Тап шулай, улым. Фән һәм техника үсешкән беҙзәң заманда Аллаң Тәғәлә 14 быуат элек Қөрьән аша тапшы-

рған бик күп ғилемдәр раҫланды! Ғаләмдең берҙән-бер Яралтыусыны һәм Хакимы бүлған Аллаң Үзенең мәғжизәле Китабында доңя төзөлөшөн һәм қанундарын өйрәтә. һәр язы фәнни асыш Аллаңтың бейәклөгөнә, көзрәтенә һәм хикмәтенә дәлил булып тора, сөнки Қөрьән һәр вакыт фәндән алда бара, ә фән уның артынан килә:

КӨРҮӨН СЕРӘПЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

«Һәр хәбәрҙен тормошқа аша-сак бер вакыты була. Озакламай һең Хәкикәтте күрернегез!» («Әл-Әнғәм (Мал-тыуар)» сүрәне, 6/67).

Тимәк, улықайым, был донъяла бер нәмә лә буштан-бушка яратылмаған. Тупрактан алып тау зарға қазәр, кескәй генә орлоқтан алып йондоzzарға қазәр — һәммәненең мақсаты һәм тәғәйенләнеше бар, һәммәне Йәнәбе Ҳак түшканды үтәй, үға буйына. Раббыбыз шуны теләй: беҙ һиңгер йөрәк менән, тәрән фекер йөрөтөп, ғаләмдәге мөғжизәләрҙе құзәтеп, уларзы Яралтыусыны танып белергә тейешбез. Ул әйтә: «**Юк шул, үл (Көрьең Аллаң тарафынан бирелгән һәм) ғилем эйәләренең қүңелдәрендә яқтылық бұлып һақланыусы ап-асық аяттарҙан тора. Беҙзең аяттарыбызы ғәзелнөң залимдарҙан башқаңы инкар итмәс**» («Әл-Ғәнкәбүт (Урмәксе)» сүрәне, 29/49).

Искәндәр Хикмәт бабаының үзүр қызығыны менән тыңланы, сөнки үл һәйләгәндәрҙен күбене хакында ишеткәне лә юқ ине. Әңгәмә барышында үл үзен қызығындырыған күп һорау зарға анық һәм асық яуап алды. Әйтернөң дә, Хикмәт бабаы Искәндәргә бығаса күрелмәгән оло донъяға ишек асты.

Күкте ялқын тәсөнә мансып, қояш яй ғына оғоқ артына ауа башланы. Күк көмбәзендә ай ژа асық күренде.

Бер ни қәзәр вакыт
Хикмәт бабай һәм
Искәндәр һөкленғыс
кояш байышын тын
ғына күзәтеп торғолар.

— Җайылай баҙрап
яна. Кояш ер түйініна
инеп киткән, уға алмашка ай
килгән ғәжәп мәл. Құктә, үзүр
баҙлауыктар шикелле, йондоғзар
қабына. Һөкленғыс күренеш, шулай
бит! – тине Хикмәт бабай.

— Эйе, – тине Искәндәр.

Илаңи мәлдәге ошо хозурлықтан күңеленә
лә хозурлық тулды, тик қапыл үл олатаңы Қәрим-
де искә тәшөрәз, көрнөндө һәм, уны юқынып,
һағышланып алды.

БЕЗ ҢӨЙӨКЛӨЛӘРЕБЕЗ МЕНӘН БЕРГӘ БУЛАСАҚБЫЗ

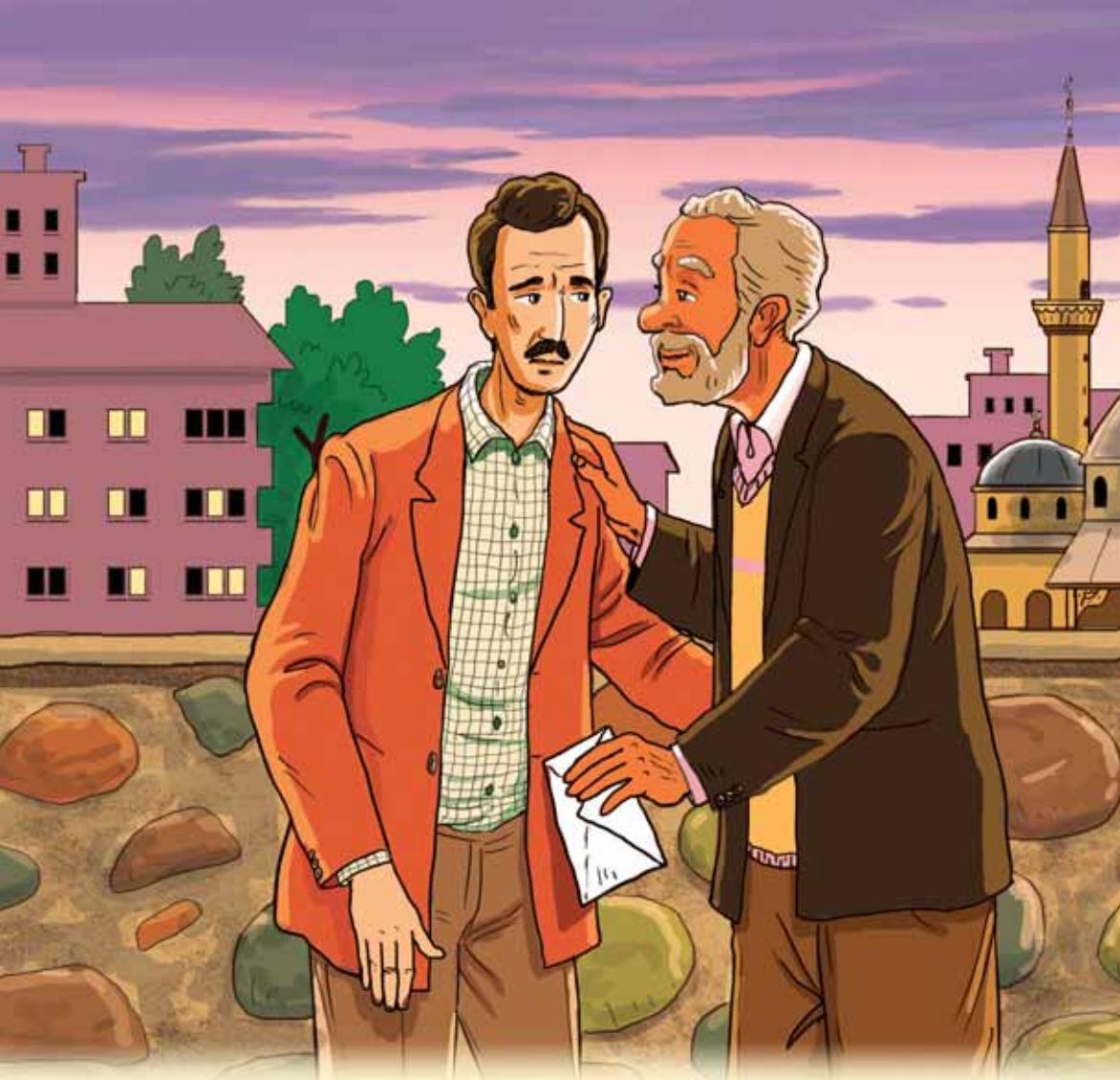
Иртән, Қөрьән үкыр һәм доға қылыш өсөн, әсәне һәм өләсәне олатаңының қәберенә китте, ә бәләкәй Айтуғанды Искәндәр қарамағына қалдырызлыар. Бәләкәс тәүзә мыжырға уйлағайны, азак, ағаңына қарап, был үйинан кире қайтты – уның менән бит күңелнөз булмаясак. Улар қасыш үйнанылар, диван мендәрзәренән машина янаңылар, қойроғона қунар иткән Мәрзәндән көлдөләр, тауықтарзы икмәк валсықтары менән қыйланылар, қом өйөмөндә қала тәзәнөләр, құтлы қурай еләктәре йайып ашанылар һәм, әштән арып, йомшак япманы ябынып, диванға қоланылар.

Бәләкәй Айтуған танауын мендәргә төртөп ойоп китте. Искәндәр, шым ғына тороп, бүлмә мөйөшәндә торған китап кәштәненә йүнәлде. Ул ис белә башлағандан алып был иске кәштә урынан құскәне юқ. Уны қасандыр Кәрим олатаңы әшләп қуиған. Искәндәр матур семәрле биҙәктәрзе қыйпап қараны. Уларза, әйтернең дә, олатаңының қул йылыны тороп қалған.

Олатаңы бақылайтыққа құскән көн ишенә килеп төштө...

Ял көнө ине. Искәндәр құңғына үянды. Йоқа корған аша бүлмәгә яз қояшының яктылығы тәшә, ә асық тәзрәнән еләс ел, қоштар қайрауы, кешеләрзен, шат тауыштары килеп инә. Искәндәрзен, йәнәтерәк өйзән саф қауаға сығып, тәбиғәттен қыштан құңғы үяныу шатлығын барлық қоштар, ағастар, бөжәктәр һәм кешеләр менән ур-

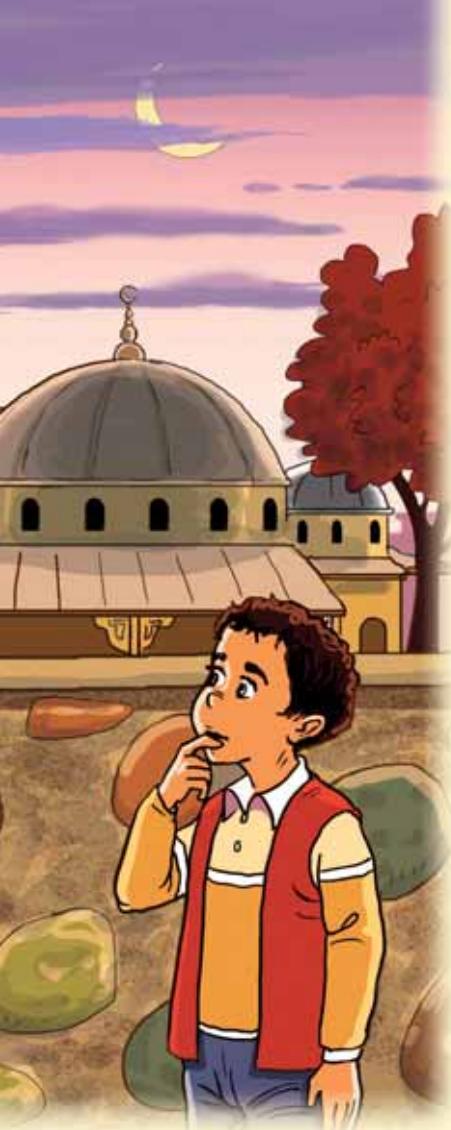

татлашкыны килде. Улар бөгөн атаңы һәм Азамат менән эргәләге урман паркында яңы һаяу йыланың осорорға килемшкәйне.

Урынынан ырғып торゾо, йыуынырға һәм ашарға йүгергән ыңғайы:

— Әсәй, — тиеп қысқырзы ла өйзә үзө генә икәнен аңлаңы.

КӨРҮӨН СЕРҖЭРЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

"Атай, күрәңең, әсәйем менән құстым Айтұғанды алып, азналық азық-түлек алырға магазинға алып киткән. Ярай, атайды бушағас, безгә құшылып," - тиеп уйланы ла тиң генә йыйынып, урамға йүгереп сыйкты. Ун минуттан қабакташ дұсы Азамат менән бергә, йыландарын totоп, азак уны зәңгәр һауаға ебәреп, кем бейегерәк осорасағын ярышып күзәтер есөн, үрман паркы яғына йүнәлделәр.

Вақыт ńиzelмәй үтеп китте, қояш байыу яғына тәгәрәй башланы, малайзар, уйнап түйып, қыуанышып, өйзәренә тарала башланы. Дұсы менән: "Әс-сәләмү ғәләйкүм!" - тиеп хушлашты ла Искәндәр, парктан алып сыйқкан ńукмак бүйлап атлағанда, қаршынына килгән атанын күреп қалды. Атанының қаршынына йүгереп барып, қосақлап алып, бензин есе аңқып торған күртканына ńийынды:

– Атай!

Атаны құңcelьеζ ńәм йонсоу күренә ине. Эскәмйәгә ултырып, бер аз тын торғас, шым ғына әйтте:

– Ғәфү ит, улым, ńин йоқлай инең.

Миңә ашығыс китергә кәрәк ине. Эсәйенә лә. Бөгөн ńинең, менән йөрөргә вәғәзә иткәйнем, әммә килеп сыйкманы.

– Низер бұлдымы, атай?

– Эйе, Искәндәр. ńин хәзәр ژур малай ńәм кешеләрзең тыуып, үз ғұмерен йәшәп, мәрхүм булғандарын беләнең. ńәр кемдең Аллаң Сұбхәнәңү үә Тәғәлә тарафынан билгеләнгән үз мөззәте (вақыты) бар. Кәрим қартатайың, әсәйенден атаны вафат булғанын әсәйен менән миңә

төнөн хәбәр иттеләр һәмbez шунда киттек. Бөгөн ерләнеләр. Әсәйең менән Айтуған қустың өләсәйең янында қалып торғолар.

Искәндәрзен күкәрәге қысылды, күззәренә йәш эркелде, әсе төйөр тамағына торゾ. Қапыл үзен япа-яңғыз той-зо. Қартатаңын ның яратты һәм айырылышиу сәфәте быйлай тиң булырын үйламай ине. Атаңының янына үлтүрзыла:

- Атай... башка қартатайзы күрмәйемме?
- Ин шәә Аллаң, улым, күрерңең. Мәңгелек тормошта кемдәрзе яратабыз, шулар менән күрешәбеҙ.
- Э кешеләр үлгәс қайза китәләр?
- Аллаң Сұбхәнәңү үә Тәғәләнең ихтыяры менән һәр кешенең билгеләнгән мәзәзәте үткәс, йәне тәнен ташлап китә. Уны ерләгәс, йәне әйләнеп қайта һәм үл йоклаған кешегә оқшап қала. Үға ике фәрештә – Мәңкәр менән

Нәкир килә һәм унан һорайзар: “Раббың кем? Динең ниндәй? Пәйғәмбәрең кем?” Мосолман фәрештәләрҙен һораузырына дөрең итеп былай яуап бирә: “Раббым – Аллаң Сүбхәнәңү үә Тәғәлә, динем – Ислам, пәйғәмбәрем – Мәхәммәт (салләллаңу ғәләйхи үә сәлләм)”. Фани доңьялағы ғәмәлдәренә қарап, қәбер берәүзәр өсөн ожмах баксаңына, икенселәр өсөн тамук упкынына әйләнә. Азак кешенең йәне Бәрзәх доңьянына құсә һәм унда Қиәмәт Қөнөнә қәзәр була. Қиәмәт Қөнө башланғанын Исрафил исемле фәрештә Сорғо исемле оло торбаына өрөп еткерә. Ул икенсе тапкыр өргән сақта, Раббыбыш Аллаң Сүбхәнәңү үә Тәғәлә бөтә кешеләрзе терелтер һәм улар, ошо язғы сәскәләр кеүек, қәберзән қалқып, Мәхшәр майҙанына Раббыларына хисап бирер өсөн йыйылыр.

Исән сақта һәр вакыт кешенең уң һәм һүл яурындарында булған ике фәрештә - Кирәмән Кәтибин - гонаңтарыбыш менән изге қылыштарыбызызы ғәмәл китабыбызыға язалар. Аллаң Сүбхәнәңү үә Тәғәлә безгә мәрхәмәтле булып, барыбызызы ла Үзенең қолдарынан қылышын һәм ғәмәл китабыбыш уң яктарыбызызан бирельен! һүл яктан бирелмәнен! Әмин. Йәғни Ожмах әңелдәре китабтарын – уң, ә Тамук әңелдәре – һүл яктарынан алырзар!

Азак һәр кешенең бөтә ғәмәлдәре қүләме ошо доңья қәзәре булған Мизан үлсәүзәрендә үлсәнәсәк. Һәр кеше қылдан нәзек, қылыштан үткөр Сират күпере аша үтәсәк. Яқшы кешеләр, был күпер аша тиң үтеп, ожмахка эләгәсәк. Ә насар кешеләр, Сират күпере аша үтә алмайынса, тамукка қолаясак.

Әйзә, Аллаң Сүбхәнәңү үә Тәғәләгә, Кәрим картатай өсөн доға қылайык. Ул яқшы мосолман булды, мәңгелек тормошқа ышанып, Ожмах бақсаларына инергә теләне. Аллаң Сүбхәнәңү үә Тәғәлә, салих ғәмәлдәрен қабул итеп, гонаңтарын ярлықаңын, Мөнкир менән Нәкир фәрештәләре алдында хисаптарын еңеләйткән, қәберен якты һәм иркен қылышын, Ожмахка илтеп, уны Пәйғәмбәре-

без (салләллаңу фәләйни үә сәлләм) менән осраштырып, әжер-сауаптарын насип итъен! Әмин!

Искәндәр атаына эйәреп:

– Әмин, – тиеп җабатланы, йөзөн құлы менән һыпрыз.

Қүкрәген қыçкан ауыртыу ебәргәнен тойゾ. Атаы менән қайтыу яғына атланылар. Уның кеслө құлдарын tottakан килеш Искәндәр уйланып барзы: “Аллаң Сұбхәнәңү

үә Тәғәлә минән риза булып, миндә Йәннәт бүләкләһен. Унда Пәйғәмбәребеҙ (салләллаңу ғәләйхи үә сәлләм), Кәрим картатай һәм, кемдәрзе яратам, шулар менән қүрешер өсөн, мин якшы мосолман буласақмын”.

Искәндәр атаы әйткән һүззәр тураында йыш қына үйланып йөрөнө: «Ысынлап та, шулай булырмы икән ни? һәм нисегерәк булыр икән ул?» Бына қапқа келәне шылтыраны, тауыштар ишетелде – әсәне һәм өләсәне зияраттан қайткайны. Қустынын нисек қарауы хакындағы һораузаға яуп биреп, лайықлы мақтау һүззәре ишетеп, шоколад алғас, Искәндәр, түзөмнәзләнеп, Хикмәт бабаңының йортона йүгерзे.

Тегене ғәзәттәгесә алмағас тәбөндәгә һап-һары алмалар қойолған өстәле артында ултыра ине. Малайзы қүргәс, ул йылмайзы. Улар бер-берененә сәләм бирзеләр.

– Қүрәм, дүсқайым, һораузағ менән килгәннең. Ултыр. Әйзә һыйлан, Аллаң Тәғәлә беҙгә өлөшөбөззө өстәлгә үк һалып қуйған!

– Хикмәт бабай, кешеләр үлгәндән һуң нисек итеп қабат терелә ул?

– Һм... Йә, әйт әле, һин конструктор йыйырға яратыңмы?

– Эйе. Бик яратам. Миндә улар өсәү!

– Схема буйынса берәй қатмарлы моделде йыйғанда, тәүге тапқыр йыйыу қатмарлыракмы, әллә икенсе тапқыр йыйғандамы?

– Әлбиттә, тәүге тапқыр йыйғанда қатмарлырақ. Беренсе тапқыр эшләгендә һәр вакыт қыйынырақ була.

– Бына үинең һорауында яуп инде был. Аллаң Тәғәлә кешене бер тапқыр бар қылған икән, йәнә бер тапқыр бар қылыу Уға қыйын түгел. Кешелек яратылғандан бирле бөгөнгө көнгә қәзәр йәшәгән әзәмдәрҙे үзүәренә генә хас барса үзенсәлектәре менән яңынан яралтыу Уға бер ни тормай... Раббыбың әйтә: «**Ул үзенең нисек яратылғанын онотоп: “Был серегән һәйәктәргә кем йән өрә алышын?”**-тип, **Безгә хәйләле һорау бирә.** (Эй, Мөхәммәд) әйт үни: “**Уларзы ин беренсе яралткан (Аллаң) терелтәсәк. Ул һәр яратылғанды асылы менән белеүселер”**» («Йәсин» сүрәне, 36/78-79).

Тәүзә кешенең тәүге яратылыуы туралында һәйләшәйек әле. Аллаң кешене балсықтан, йәғни тупрактан яралткан: «**Хактыр, Без кешене (Әзәм ғәләйхис-сәлләмде) сафландырылған балсықтан яңының. Һуңынан уны ышашыслы бер урынға тамсы итеп урынлаштырыңың**» («Әл-Мөъминүн (Мөміндәр)» сүрәне, 23/12-13).

Ә кешенең тәне ниндәй матдәләрҙән тороуын беләненмә? Йәшенә қарап, ыну кеше тәне массаңының 57 (өлкән йәштәгеләрҙә) процентынан алыш 97 процента (яралғыла) қәзәр тәшкил итә. Шуға күрә лә кешелә ыну молекуланың барлығка килтергән кис-

лород миқдары үзүр – 65%,
ә водород – 10% самаңы.

Кеше тәне 18% углеродтан, 3% азоттан, 1,5% кальцийзан, 1,2 % фосфорзан һәм әз миқдарзағы башка бик күп матдәләрҙән тора. Шул уң матдәләр тупрак соста-

---

КӨРҮӨН СЕРӘПЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

вында ла бар. Йәғни, кеше тәне һәм ер үзенең составы буйынса откашаш.

Әйтәйек, химик реактивтар магазинында ул матдәләрҙе 300-400 һүмәк һатып алырға була.

— Бары тик 400 һүмәмә? — Искәндәр, ғәжәпләнеп, Хикмәт баһына қараны.

— Кеше тәненең төп массаһын тәшкил иткән қыузың, хакты тураңында әйтеп тороу кәрәкмәйзәр. Йәл, қайны бер кешеләр тупрактағы 300-400 һүмләтк әлементтан физик һәм рухи йәнәттән қамил булған, зирәк ақыл һәм хис-той-ғоға әйә булған затты барлыққа килтергән Аллаһты танырға теләмәй!

Искәндәр уның фекерен ослап қүйзы:

— Тимәк, Аллаһ тарафынан бүләк итеп бирелгән үзенең яратылмышын, рухын қабул итмәгән, быны танымаған кеше үзен 400 һүм итеп баһалай, шулаймы Хикмәт бабай?

— Эйе, ынин бик дәрең әйттең!

Хикмәт баһы дауам итте:

— Ундей кешеләргә яңынан терелеүгә һәм мәңгелек тормош барлығына ышаныу қыйын. Улар 14 быуат элек Пәйғәмбәребез (салләллау ғәләйхи үә сәлләм) заманында йәшәгән наζан мәшриктәр шикелле фекер йөрөтә. Мәшриктәр сереп бөткән һөйәктәрҙе қулдарына алып, бармактары менән ыуа-ыуа Аллаһ Илсөңенән

(салләллаңу ғәләйни үә сәлләм) көлөп һорар булған: «Кем уларзы терелтер?», «Һәм без ҙә, үлеп юқта сықкас, қабаттан терелербеҙме икән?»

Улар Аллаңка қаршы сыға. Бөгөн дә ошо наҙан мәшриктәр кимәлендә фекер йөрөткәндәр бар. Хәтикәтте құрмәгән үл замандың һәм хәзертеге замандың наҙандарына Аллан Тәғәлә Қөрьәндә шундай яуап бирә:

«Әзәмде үл бер тамсынан яралты. Шулай бұлыуына қарамастан, үл (әзәм) дошманлаша» («ән-Нәхел (Бал қорто)» сүрәне, 16/4);

«Кеше, үлгәс, сереп тарқалған һәйәктәребеҙзе бергә үййып, беҙзе яңынан терелтә алмаясақ, тип үйлаймы? Һис шикңеҙ, уларзың бармак остарына саклы, нисек булған, шулай мәкәммәл итеп яңынан үййырға қөзрәтебеҙзән килә» («әл-Киәмәт» сүрәне, 75/3-4).

Әйтергә кәрәк, бында Қөрьәндең үәнә бер мәғжизәне тураында һүз бара. XIV быуат элек һәр кешенең бармак осо тиренендәге ырызары бары тик үзенә генә хас бұлыуын һәм һис кемдә қабатланмауын әле берәү ҙә белмәгән. Йәғни, Аллан Сүбхәнәңү үә Тәғәләнен Қөзрәтә һәм Хикмәте менән һәр кешенең үз мисәте бар. Бармак остарындағы миллиардтарса шәхси мисәттәр башқа бер кем дә лә қабатланмай...

Искәндәр Хикмәт бабаңы һәйләгән һәмәләр хакында һис қасан ишеткәне булманы. Асыла барған Қөрьән хәтикәттәре уны хайран иттэ.

— Улым, был донъяға бағып, фекер йөрөтә белеуебеҙзе теләй Раббыбыш. «һеҙ әллә үйланмайнығызы?», «һеҙ был турала фекерләп қарамайнығызы әллә?», «Бында һезгә һәсихәттәр бар!» кеүек һүззәр Қөрьәндә үыш қабатлана.

Әзәмде ертүйіндыра, үл үнда үсқән ризыктарзы ашай. Үлән ашаусы хайуандарзы ла түйіндыра ер, мәсәлән, һарықтарзы. Уларзың ашаған үләндәре, әшкәртелеп, иткә,

кешеләр файдаланырзай ризыктка әйләнә. Кеше, үлгәс, ер түйүнүна китә. Э уның ерзән барлықка килгән тәне йәнә ергә әйләнә. Был асық ғилемдәр, шуға күрә әзәмдең бар кылышының һәм уның қабат тергезеләсәген инкар иткән кешеләргә аптырарға ғына қала.

Хикмәт бабаы, Искәндәрзен ىғтибарлы, қызылкыныңсан бұлышын хупладап, йылмайып қуизы.

– Хәтикәтте күрә белгендәр өсөн ғаләмдәге барса һәмә - тузан бөртөгөнән алып ғәләмәт ژур планеталарға кәзәр Аллаң сәнғәтө һәм қөзрәтенә дәлил бұлыш тора.

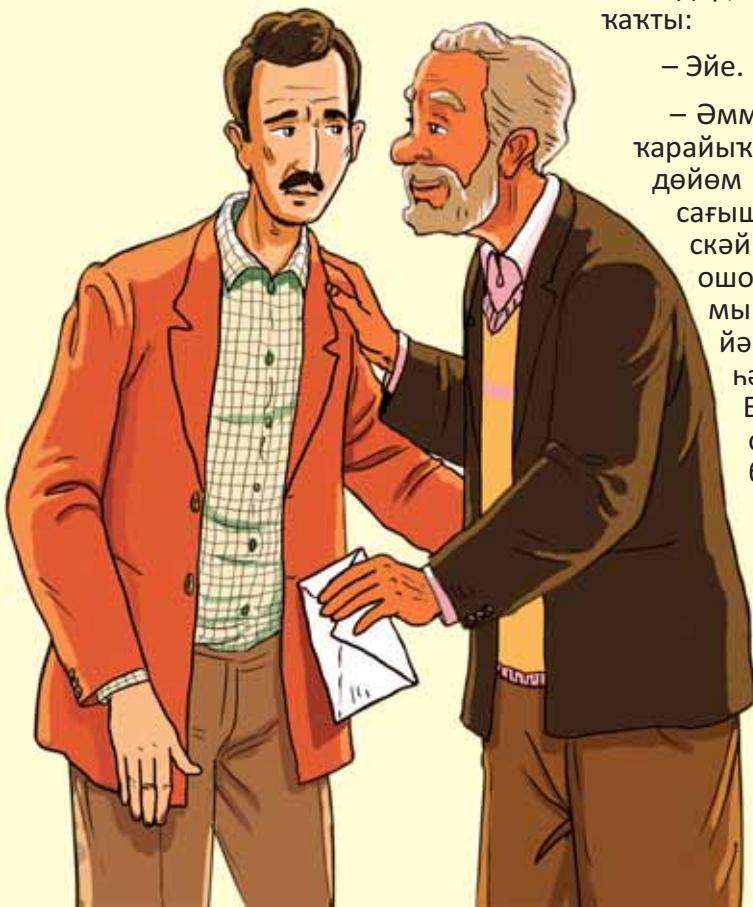
Ул, эйелеп, бер ус тұпрак алды.

– Хәзәр минең құлымдағы был тұпрак коро, үле тузан һымақ қына, шулай түгелме ни?

Искәндәр, килешеп, баш қакты:

– Эйе.

– Эммә икенсе яқтан қарайык. Планетаның дөйөм массаңы менән сағыштырғанда кескәй генә булған ошо тұпрак қатlamы триллиондарса йән эйәненә төйәк һәм ризық бирә. Бер бәжәк, селәүсен йәки бактерия ла унда астан үлмәй. Тұпракта улар үззәренә кәрек ризыкты таба. Ошо ер үзен-

дә йәшәгән бихисап үсентене, хайуанды, кешене ризықландыра. Нимәгә мохтаж булňалар, ер уларға шуны бирә. Икенсе яktан, был тере йән эйәләре үлгәс, ер йәнә уларзы үзенә қабул итә, һәм улар йәнә ергә әүерелә. Ер – киләсәктәге тере йән эйәләре өсөн йәшәү сыйғанағы. Коро һәм үле тупрак нисек быға һәләтле һүң? Ниндәй қөзрәт менән был қара, йәннеζ ер мендәрсә үлән, ағас, сәскәгә ғұмер бирә?

Ул қойма артында үçкән сүп үләндәренә ишараланы:

– Қүрәңме анау үсентеләрзе? Былтыр улар бында юқ ине. Қайзандыр кипкән орлөктар осоп килгән дә, ошонда төйәкләнеп, кинәнеп үçәләр. Қышын улар кибәсәк, коро һабактан айырылған орлөктар йәнә әллә қайзарза төйәк табыуы ихтимал! Уларзың ғұмере лә кеше ғұмеренә оқшаш – кеше лә бит тыуа, йәшәй, үлә, ә азат яңы тормошқа тергезелә.

Йәки тәнебеззә генә алайық... Әле организмында һинең ғұмерең өсөн кәрәк булған триллиондарса қан күзәнәгे хәрәкәт итә. Улар башлыса өс төргө бүленә: эритроциттар, лейкоциттар һәм тромбоциттар. Һәз уларзы мәктәптә өйрәндегез. Эритроциттар - қызыл қан күзәнәктәре, улар организмда 25 триллион самаңы, 120 көн йәшәйзәр һәм үләләр. Улары үрынына яңылары тыуа...

Искәндәр үйға қалды. Тимәк, минут һайын үның тәнендә йөззәрсә миллиард үлем-тыуым булып тора. Ә ул был турала белмәй ژә. Ошо мәл кемдер урам қапканыңың қыңғырауына басты. Хикмәт бабаңы асырға китте һәм озон буйлы, ауырыу һымақ тойолған, құлына ژурғына төргәк тоткан ябық қына бер ағай менән әйләнеп килде. Улар өйгә инеп киттеләр, бер аз һөйләшеп алдылар һәм өйзән төргәкнеζ генә сықтылар. Хикмәт бабаңы, террасала торған алма тұлтырылған бер тоқсайзы алып, ағайға totторзó. Тегеңе үңайзланды, шулай ژа тоқсайзы алды, рәхмәт әйтте һәм, өйзәгеләрзен үны көтөүенә һылтанып, тизерәк китергә ашықты. Қапка төбөнә қәзәр озатырға барған Хикмәт бабаңы үның кесәнеңә конверт тықты. Құр-

кәм қиәфәтле ағай үзен лайықлы totto, тик уның ифрат та ның үңайызыланыуы күзгө ташланды. Хикмәт бабаңы Тимурға азак шулай аңлатты:

— Морат ағайың был, парк артындағы ике катлы йортта уларзың фатиры. 3-4 йыл элек һәйбәт йәшәйзәр ине улар. Ул қалала электромонтаж қоролмалары фирмасында эшләне. Ғайләне етеш йәшәне, ул ауылыбызызағы мөттәждарға, яңғыз йәшәгән карттарға ярзам итте, мәсеткә саζакалар һалды. Һуңынан ул ауырып китте, фирмадан китергә мәжбүр булды. Йәшәү, фатирға түләү ауырлашкас, ауылға, ата-әсәненең фатирына қайттылар. Уларзың баксалары юқ, йорт янында йәшелсә ултыртырлық қына ерзәре бар.

Морат бәләкәй генә хакка кешеләр килтергән электр приборҙарын төзәтә, ләкин ул аксаға ғайләне тәьмин итө мөмкин түгел. Өтстәүенә сире арқаында хәстәханаларза озак ятырға тұра килә. Ұфата ауыр йәшәй, әммә ләкин үзен лайықлы totto, хәленә қис қасан зарланмай. Элек, ауырығанға тиклем, ул ял һайын инеп, хәл-әхүәлемде һораша ине, әле лә шулай итә. Үткәнендә мин сарзакты тәртипкә килтергәйнем, шунда иске өстәл лампаын таптым. Морат уны қүреп қалды һәм төзәтергә алды. Бөгөн ул уны төзәтеп алып килгән. Йөрәген яраламаң өсөн, мин уға, эше өсөн тигән бұлып, саζака бирзәм. Матур ғына йәшәп яткандан һүң, күпме һынауżар үтергә тұра килә Моратқа: бер яктан – ауырыуы, икенсе яктан – фәкирлек. Әбит уның ғайләне, дүрт балаңы бар. Бәләкәсе яңы ғына тыузы. Уны қүргәндә, һәр сак бер аят иске төшә:

«(Саζака) үzzәрен Аллаң юлына бағышлағандарға (фәкиржәргә, ғалимдарға) бирелергә тейеш, сөнки улар ер йөзө бүйлап йөрөй алмай. Уларзың хәлен белмәгән кешеләр, уларзың тыйнақ һәм ғорур булғанына қарап, был әзәмдәрзе бай тип исәпләй. Һин уларзы (үzzәренә генә хас) ғәләмәттәренән танырның. Улар (қыйын хәлдә булналас ژа) хәйер һорамай. һеzzен (Хак юлында) күпме

мал сарыф иткәнегеззәе, шик юқ, Аллаң белеп тора»
(«Әл-Бакара» сүрәне, 2/273).

Искәндәрзен үйөргө қысылып қуйзы. Уның атаны тәзәләш фирмәндиңдә эшләй, уларзың ғайләне бер ниндәй мохтажлыкт кисермәй. Был вакиға уның өсөн һабак булды. Тимәк, кешеләр араңында ярлы йәшәгәндәре, әммә быны башкаларға күрәтмәгәндәре, зарланмағандары һәм бер нәмә лә һорамағандары ла бар. Пәйғәмбәребеҙ (салләллаңу ғәләйни үә сәлләм) уларзы ғәләмәттәренә қарап белгән һәм уларға ярзам иткән. Һөйәклө Пәйғәмбәребеҙзән (салләллаңу ғәләйни үә сәлләм) үрнәк алғандар күңел һызырлекенә ирешәләр һәм, Хикмәт бабаңы қеүек, үндай кешеләрзе таный беләләр...

— Киләне аңала мин Морат ағайыңдың хәлен белергә барам. Әгәр теләһәң, һин дә миңең менән бар.

— Эйе, мин дә барам, Хикмәт бабай!

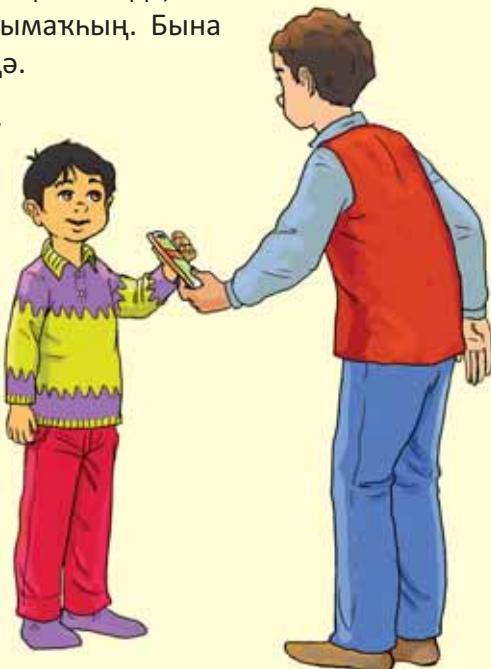
КЕШЕ ТЫУЗЫ

Искәндәр өйөнә қайтканда, караңғы төшкәйне инде.
Ишекте әсәне асты:

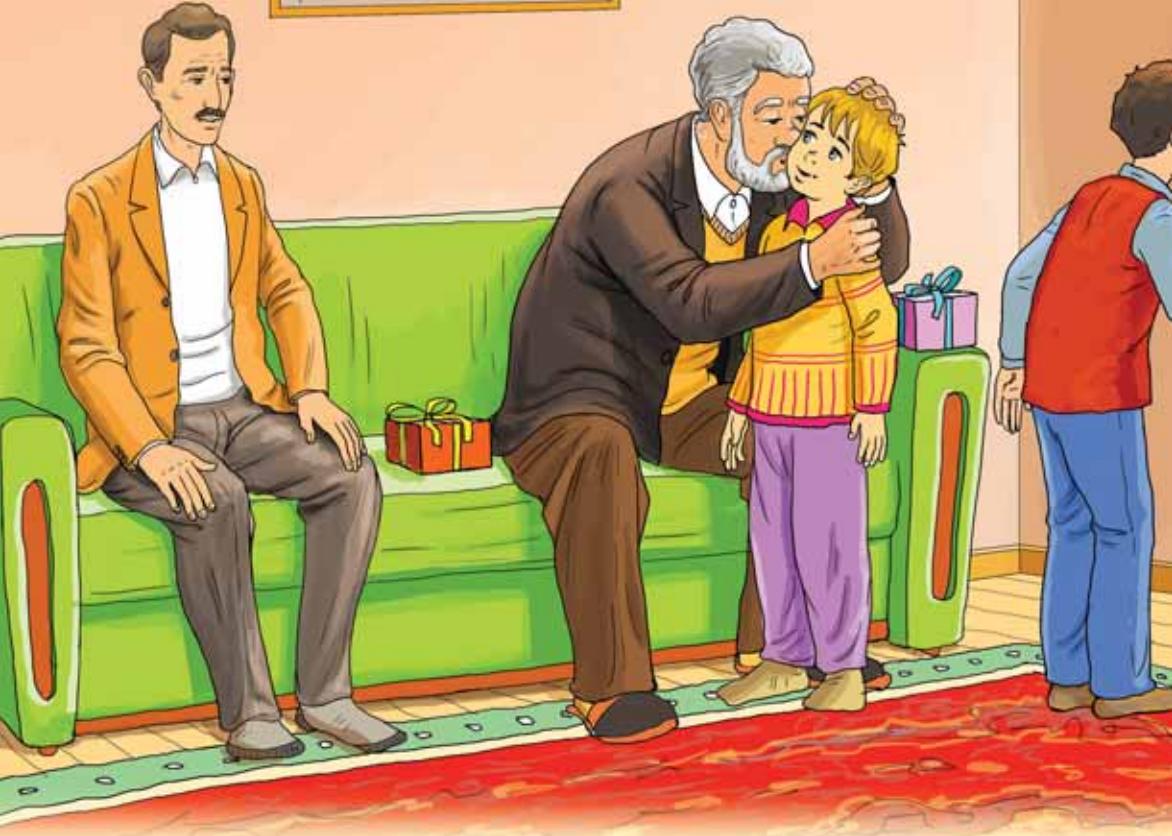
- Искәндәр, бик озакланың түгелме?
- Әсәй, һин бит беләңең, мин Хикмәт бабайза булдым.
- Һм... Хикмәт бабайың нимәгә өйрәтте? Өләсәйең менән минә лә һәйлә әле, бәззен дә белге килә.
- Хикмәт бабай минә ғаләмдең яратылыуы, кешенең ерзән бар қылышыны тураңында һәйләне. Ул шундай якшы итеп аңлаты!.. Тирә-йүндәгө мөғжизәләр тураңында ул Қөрьән аяттары менән аңлатканда, һин-дәйәзер фильм қараған һымакының. Бына бармағынды бир әле минә.

Әсәне, йылмайып,
улына құлын һондо. Тегеңе құлды тотто ла
тулқынланып һәйләй
башланы:

- Әсәй, қүрәңеңме
бармактағы һыр-
рәзарзы? Иғтибар
менән қара! Ә хәзәр
бына минекен қара.
Қүрәңеңме, улар
бер-береңенән ның
айырыла! Бақтиңәң,
кешеләрҙең бармак
әзәзәре бер-береңенә

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

окшамаған икән. Хатта миллион йыл элек йәшәгәндәрзен дә, азак Хисап көнөнә тиклем йәшәйәсәктәрзен дә... Аллаң,bezзe яралткан сақта, һәммәбеззен паспортын бармак оstarыбызыға һырлап язып күйған. Был – Уның бөйөклөгөнөң һәм төзрәтенен бер дәлиле. Ошо хәкта Қөрьәндә әйтелә.

ТӨРҮӨН СЕРӘПЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

Искәндәр әсәненә Морат ағаһы, уның ғайләненең ауыр хәле, Хикмәт бабаһының ularға ярзам итеүе тұрағында һөйләне. Морат ағайзың яңырақ балаһы тыуыуы, киләне азнала Хикмәт бабайзың ularзың хәлен белергә йыйыныуы һәм уны ла үзе менән барырға сактырыуы, рөхсәт булňа, үл да барырға теләүе хакында әйтте. Әсәне қаршы килмәне:

– Әлбиттә, улым, бар. Тик буш күл менән барыу якшы түгел. Беҙ ژә ularға бүләктәр әзерләрбез.

Искәндәр шундай теләк белдерзे:

– Мин дә атайым биргән ақсаларзы тотонмаясақмын – үл ақсаға балаларға шоколадтар алам.

– Афарин, йомартым һин миңең! Өләсәйенден шкафында тұстың, кеймәгән йәки әз генә кейгән кейемдәре ята, мин шуларзы хәзәр пакетка тұлтырып қуям.

Искәндәр тәғәйенләнгән көндө түземиңзлек менән көттө. Ахырза ular Хикмәт бабаһы менән ауылдың икенсе осондағы Морат ағайзарға қунакқа киттеләр. Парк артындағы иске ике қатлы йорттар тәңгәленә еткәс, ular, шуларзың берененә инеп, икенсе қатка күтәрелдедәр.

Ишекте Морат ағаңы үзе асты һәм, қунақтарзы құргас, бик шатланы:

— Әссәләмү ғәләйкүм, хөрмәтле қунақтар! Ниндәй қыуаныс беззен өсөн! Зиннар, үтегез.

Хикмәт бабаңы ла йылмайып исәнләште:

— Үә ғәләйкүмү сәләм! Беҙ әз бик шат. Өйөгөззә һәр вакыт именлек, бәхет-шатлық булыны!

Улар йыназдары ишке бүлған, әммә бик таңа, йыйинақ бүлмәгә үттеләр. Искәндәр әсәне биргән пакетты стена буйына қуибы. Озақламай бүлмәгә 3-10 йәшлек балалар килеп инделәр, қунақтар менән құркәм рәүештә исәнләштеләр. Хикмәт бабаңы, һәр берененең башынан һый-пап, үбеп алды, һәр берененә матур құмталарға һалынған бүләктәр һәм бер аз ақса бирҙе. Искәндәр иң алған шоколадтарын таратты. Бер азстан Морат ағаңы бүлмәгә яңы тыған бәпесте алып инде. «Бисмилләһ, мә шәә Аллаң!»³ һүзүзәре менән Хикмәт бабаңы бәпесте құлыша алды, шыбырлап қына доға үкүны һәм атаңына һорау бирҙе:

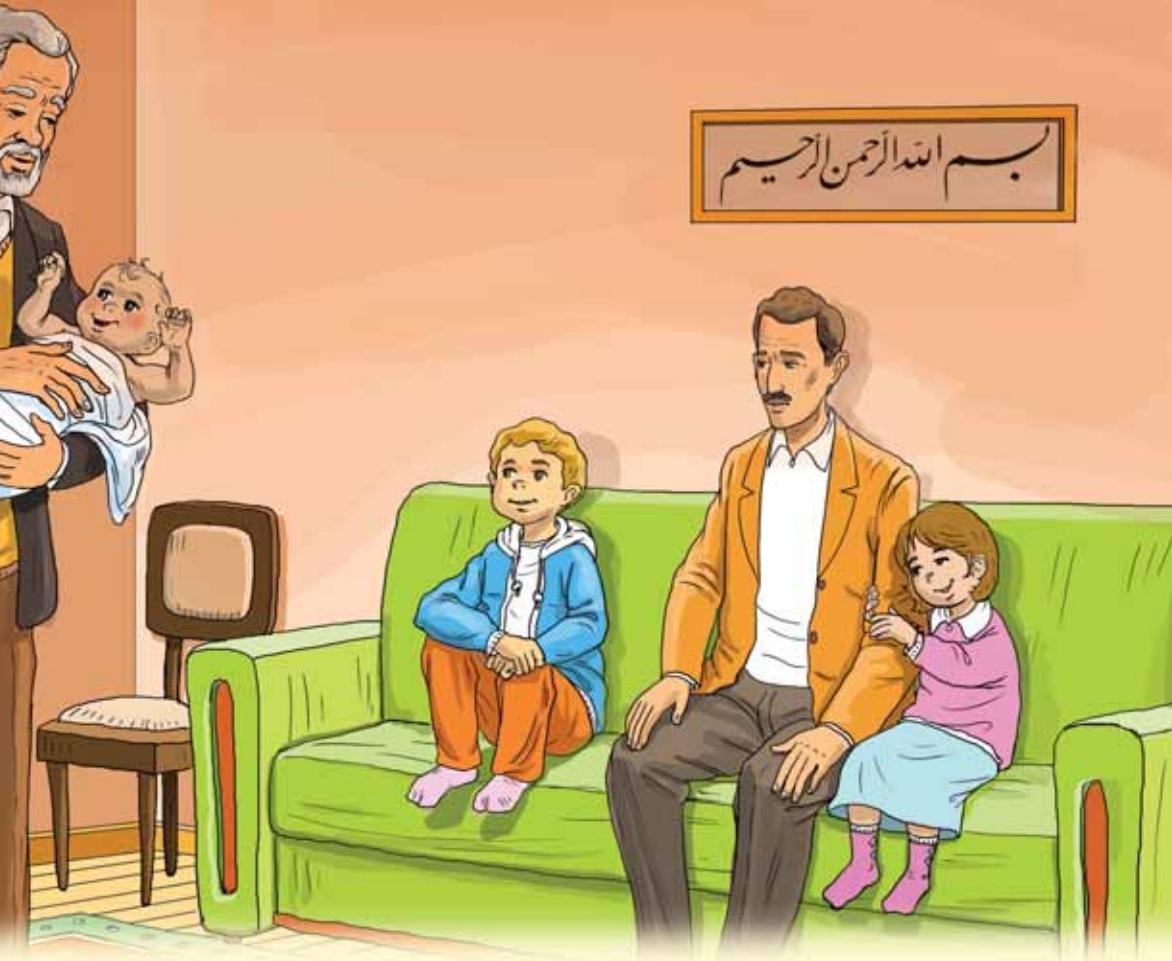
— Исеме нисек?

— Салиха.

— Шөкөр! Ин шәә Аллаң, исеменә ярашлы бұлып⁴, Аллаңтың тәүелде қоло һәм һезгә тыңлаусан қыз бұлып үснен.

-
3. Бында ғәрәп телендәге доға: бисмилләһ – «Аллаң исеме менән башлайым», мә шәә Аллаң – «Аллаңтың теләгәне», ин шәә Аллаң – «әңгәр Аллаң теләһә».
  4. «Салиха» исеме ғәрәп теленән «тәткүәле» тип тәржемә ителә.

– Ин шәэ Аллаһ, Хикмәт ағай.

Йүргөккә төрөлгөн пак йән эйәненә Хикмәт бабай йылмайып караны:

– Көн қайын донъяла, ошо сабый қымаң, йөззәрсә мең бала тыуа. Һәм йөззәрсә мең кеше был донъянан китә. Улар ниңә килә һәм ниңә китә һүң? Былар бары шуны ғына асық күрһәтеп тора: донъя – вакытлы төйәк һәм қынау урыны. Донъяға килгән һәр әзәм мәңгелеккә атлаған юламсыға әйләнә!

Һине нимә алданы?

Искәндәргә Хикмәт бабаңының, бәйәндәре бик оқшай. Уның һөйләгәндәрен үл көндәр буйы тыңларға әзәр. Морат ағаңы ла, тыңлаусан үкүүсү үйимак, Хикмәт бабаңын иғтибар менән тыңлап ултыра. Э теге дауам итә:

— Фәжәп! Раббыбың беззен күз алдында әсә тәнендә яңы кешене бар қыла. Құлымдағы бынау бала яңы ғына тузын бертөг хәтле генә булған. Ирзәрзең енси күзәнәге – сперматозоид – кеше тәнендәге озонлоғо 0,05 мм булған иң кескәй күзәнәк.

Был күзәнәк, йәки, Қөрьеңдә әйтелгәнсә, «нүтфа», үзенән миллиондарса үзүрірак юлдар үтеп, инә күзәнәк менән берләшә һәм әсә қарынында урынлаша. Шунан ойошқан җан, йәғни «ғәләк» барлықта килә, ул үзенә кәрәк ризыкты әсәненең организмынан ала, үсә. Азат үл епсел-епсел ит, «мудға»рағушен ала. Киләне этапта яралғының һөйәктәре барлықта килә һәм шул һөйәктәр ит менән қаплана. Тән кеше үүрәтен ала. Был хәтикәттәр тураында Қөрьеңдә шулай әйтеде:

«Кеше үзен һис сикләүзәрнең, күзәтеүсөнең үәшәргә хәкльи, тип һанаймы әллә? Үл әсә қарынына атылған бер нәсел орлоғонан хасил икәнен онотамы?» («әл-Киәмәт») сүрәне, 75/36-37);

«Унан һуң шәңүәт тамсынын ойошқан җан (яралғы) хәленә килтерҙек, қанды ерсел-епсел ит иттек; уны һөйәккә (һөлдәгә) әүерелдерҙек, шул һөйәктәрзе ит менән қаплattyқ. Һуңынан уны башка рәүешкә (кеше үүрәтенә) килтереп хасил иттек. Ижад (барлықта килтереү)

менән шөғөлләнеүселәрзәң иң бөйөгө, иң данлыны – Аллаң Тәғәләлер» («әл-Мұыминүн (Мәйминдәр)» сүрәне, 23/14);

«...Хәзәр ишәгендең һөйәктәренә кара. Нисек итеп без уның һөйәктәрен бергә йыйып, уға ит қундырасақбыз» («әл-Бакара һыйыр») сүрәне, 2/259).

Искәндәр Хикмәт бабаңының қулындағы сабыйға бөтөнләй башта күз менән қараны. Яралғының үсеш этаптары күз алдына килеп басты. Хикмәт бабай баланы атаңына бирзә лә, бер аз тың торғас, тағы бер аятты искә төшөрзө:

«(Эй, әзәм балаңы) нимәгә қызығып, үнн сиккөз йомарт Аллаңтың нигмәттәренән (сауаптан, ярлықаныузын, йәннәттән) қоро қалдың? Аллаң үнне юктан бар итте, сәләмәт ағзалар биреп, (бөтә кәүзәнде) килемше, теүәл итте, бөтөн яғынды үлсәм менән камиллаштырыз?» («әл-Инфитар (Ярылыу)» сүрәне, 82/6-7).

Уйлап қарағыз! Осток қына күзәнәктән яралған кеше ағзалары, һөлдәне, мускул түкимаңы, күззәре һәм қолактары, бауыры һәм бөйөрө, йөрәге һәм мейене камил булған, тойғолары һәм үйзары камил булған ис киткес гүзәл ижад емешенә әйләнә.

Кеше проектын эшләрзәй белгес бармы? Ул проектты тормошқа ашырырзай инженер бармы? Әйтегә кәрәк, мейенең бер генә күзәнәге лә хаталанмай һәм йөрәккә юл тотмай! Бауырзың бер генә күзәнәге лә яңылышлық менән күззәргә табан уқталмай! Һәр ағза тәнден үзенә тейешле өлөшөндә ғәмәл қыла. Мәсәлән, күззәр, хатала-

нып, эйәккә төшөп китмәй. Қолактар аяқ табанында формалашмай. Был анық исәптәр һәм процестар әсәнен, йәки баланың теләгенә һәм ихтыярына ла, күзәнәк йәки ағзаға һалынған ақыл механизмына ла буйынномай. Мәсәлән, бәйәр җанды фильтрлай, заарарлы матдәләрзе айыра һәм организмдан сыйара. Был эштәрзе эшләү хәжәтен аңлатыусы ақылды бармы әллә бәйәрзөң? Юк шул! Ул илани ижад мөғжизәне, Раббыбызың Қөзрәте һәм Ихтыяры менән һәр күзәнәккә, һәр ағзаға һәм фани донъялағы һәр нәмәгә һалынған программа! Құра белгәндәр уны қүрер. Ә үзенең, яратылмыш хәтикәтенә құз йомғандарға Аллаң Сұбхәнә үә Тәғәлә әйтә:

«Әзәмде Ул бер тамсынан яралтты, шулай бұлышуына қарамастан, үл дошманлаша» («ән-Нәхел (Бал корто)» сүрәне, 16/4).

Раббыбыз Аллаң Қөрьәндә был хәтикәттәрзе аңлатса һәм бойора: **«Уқы! Һине бар қылған Раббың ҳақына уқы!»** Уқыуыбызы, бар қылышыныбыз хәтикәте туранында үйланышыбызы һәм аңлауыбызы теләй. Ул беззен, Илани Бәйекләгендә, Қөзрәтен қүреүебеззә теләй.

Хикмәт бабайзың һүззәре уны тыңлағандарзың һәр берененең йөрәгенә үтеп инде һәм рухи ләzzәт бирзә. Ди-ванда ултырған Морат һәм уның балалары, изәндә аяғын бөкләп ултырған Искәндәр, ишек яңағына һөйәлеп торған Мораттың катыны – барыны ла, ғәжәпләнеп, тын да алмай Хикмәт бабайзы тыңланы. Азак Мораттың катыны үзе бешергән тәмле печене менән сәй эсерзә. Өлкәндәр естәл артында һөйләшеп қалды, балалар, Искәндәрзе лә үззәре менән алып, қасыш үйнай башланы. Әммә ләкин қайтырға вакыт етте, Хикмәт бабай хужаларға именлек,

---

КӨРҮӨН СЕРҖЭРЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

иçәнлек-ңаулык теләп доға қылды һәм җайтырға рөхсәт һораны.

Кире җайтып барғанда, улар көтөлмәгән яман хәлгә тарыны.

ЙӘНӘ БЕР МӨМКИНЛЕК

Хикмәт бабай һәм Искәндәр иңке парк аша үтеп барғанда, қызып-қызып һөйләшкән, йәмнең итеп хахылдап көлгән тауыштар ишетелде. Ағастар араынан қулдарына шешәләр тоткан өс исерек ир килеп сыйкты. Улар

тәңгәленә еткәс, алданырақ килгәне Хикмәт бабайға үсал қарап һорая бирҙе:

– Нимә қарап тораңың? Һин минең, қайғым тураңында нимә беләңең?

Құлы менән күкрәген төйөп, ул асырғанып қыскырҙы:

– Минең йөрәгем яна!

Қалған икәүңе, бер-береңен терәп, аяқтарында сақ басып тора. Сәстәре түзған, бысрәк кейемле алдағы иргә 35-40 йәш тирәне биреп була:

– Ике балам менән қатыным һәләк булды. Улар менән мин дә үлдем! Қатыңынай мине язмыш! Нимә эшләйем мин бында? Ни өсөн йәшәйем мин? Эсеүзән башқа тағы нимә қала миңә?

Хикмәт бабай өндәшмәйенсә генә уны тыңлап торゾ. Ысынлап та, был әзәмден үйрәгеме яна ине. Ул қүңеленә йыуаныс бирерзәй, қайғының басырзай әмәл әзләне, тик шешә төбөндә уны таба алманы. Хикмәт бабайға үл ярзам һорап оран қалған кеүек тойолдо. Был исереккә үл асыуланманы, йәлләне генә. Динебеҙ әз бит гонаңты күрә алмаста, ә гонаңкәргә миңырбанлы бұлырға өндәй. Шуға күрә Хикмәт бабай үға дүстарса шулай тине:

– Улым! Мин һинән өлкән, моғайын, атайыңа йәштәшмендер. Тыңла әле әйткәнемде. Ана, ауыл артында зы-

ярат. Унда яткандар кемдендер ата-әсәне йәки балалары, кемдендер ире йәки катыны. Аллаң Тәғәлә үларға түмер биргән һәм китеү сәғәтен билдәләп қуйған. Беҙ ҙә – кемдер иртәрәк, кемден һуңырак - был фани донъянан китәсәкбез, үларға қушыласақбыз.

Хикмәт бабай һөйләй башлағас, был әзәм қапыл үңай-нызланды. Ниндәйзер вәсүәсәнән қотолғандай, үзенә бақты, эселеп бөтмәгән шешәнен күреп, артына йәшерзә. Тын ғына қалып, был осрақлы үткенсене тыңлай башланы:

– Ҳактыр, улым, Раббыбыз Аллаңтың үзенең колда-рына Мәрхәмәте һинең үз балаларыңа мәрхәмәтенәндән бик күп тапкыр артык. Кем белә, үларзың был донъянан гонаңыз китеүе киләсәк тормоштарында бәйәк бәхет бу-лып әүерелеүе лә ихтимал. Безгә үзебез йәшәгән мәл генә билдәле. Киләсәк тураңында без нимә беләбез? Улар нин-

дәй кеше булыр ине? Ниндәй кеше булып китерзәр ине? Якшы булырзар инеме, әллә яман булырзар инеме? Шуға күрә без барының да тулынынса Аллаң Тәғәләгә тапшы-
рабыз, Уға инанабыз, Уға тәүек-
кәл итәбез, сөнки Үл ғына киләсәге-
беззә белә. Уның Мәрхәмәте беззен
мәрхәмәттән бик күпкә артык, шуға
күрә қайғырма!

Әзәм құлының һырты менән
күзенән субырлап ақкан йәштәрен
һөрөп алды. Яңы ғына бар донъяға
үпкәләгән, бөтә кешеләрзе башына
тәшкән бәләләрзә ғәйепләгән был кеше

буранда оянын юғалткан һәм Хикмәт бабайзың күңел йылынына ышықланырға тырышкан қошсөккә оқшап талды.

— Раббыбыш Аллаң Изге Қөрьән аша исерткән, ақылды томалаған барса нәмәне харам қылған. Әммә ләкин кеше һаман хәмергә ынтыла. Хәмер, бөтә организм өсөн мөһим булған күзәнәктәрзе ағыулап, әзәм мейеңенә қуркыныс һөжүм яңай. Был иң үға бәйле барса ағзаларға — йөрәккә, бауырға, бөйөргө, ашқаҙан асты биженә зыян килтерә. Хәмер күзәнәктәрзен генетик кодын боза, тұлғызлеккә йәки кәмселекле, ақылы камил булмаған балалар тыуыуға сәбәпсе була. Организмда хәмер емергес эшен башлай. Қанға килем ингәс, үл тукымаларға кислород ташыған, улардан углекислій газды алған эритроциттарға кире йоғонто яңай. Ғәзәти хәлдә эритроциттарға бер төрлө заряд хас, шуға күрә улар бер-береңенән этәреләләр. Спирт эритроциттарзың зарядын нейтралләштерә һәм тегеләр, ژурырак шаршар барлыққа килтереп, бер-береңенә йәбешә башлай. Күберәк әскән һайын, шаршар ژа ژурая. Улар инде мейенең нескә капиллярҙары аша үтә алмай, ә бөкө қеүек уларзы қаплап қуя. Нервны күзәнәктәренең қайны бер төркөмдәре қан менән тәймин ителмәй, шулай итеп баш мейеңенең қайны бер өлөштәрендә үзенә күрә зыяраттар барлыққа килә. 100 грамм аракынан һәләк булған мейе күзәнәктәрен тергеzeүгә үңайлыштар за ла 2-3 йыл китеүе ихтимал. Иртә менән баштың сатнап ауыртыуы баш мейеңенән үлгән күзәнәктәрзен сыйғарылыуына бәйле. Алкоголиктың мейеңе көйә ашаған кейеңгә оқшап қала. «Ләzzәт» өсөн үзенең камил мейеңен, шәхесен емергән кеше бына шундай хак түләй. Аллаң бойора:

«Әй, мосолмандар! Хәмер эсөү, азғын үйындар уйнау, һындарға баш эйеү, фал астырыу, ырымланған уктар менән шыбыға һалыу – шайтан ғәмәлдәрелер, шакшылықтыр, уларҙан йырақ тороғоз, бәлки, бәхеткә ирешерңегез. Ищерткес һәм азғын үйындар менән шайтан арағызза дошманлық сәсә; Аллаңты исқәтөшөрөүзән һәм намаҙзан биҙзәрергә теләй. Һеҙ был әштәрҙән ваз кисә алырнығызы икән?» («Әл-Мәәидә (Табын)» сүрәне, 5/90-91).

Наркотиктарҙың, акылды ала торған ағыулы мат-дәләрҙен зыяны һис тә кәм түгел. Был золомға йәбешкән кеше наркотиктарҙың, бер стакан аракының, психологик һәм физик қолона әүерелә. Сиргә алып барып еткергән ул қоллоқтан қайны берәүзәр һүңғы һұлышына қәзәр қотола алмай. Бөйөк тәғәйенләнешен оноткан, хатта ки үйлау һәләтен юғалткан, баһыр булып йәшәгән кешенең кеше тип аталырға хакы бармы икән? Ә бит кешене Аллаң Сұбхәнә үә Тәғәлә ин ғүзәл һүрәттә ерә хәлиф итеп яралткан һәм хәтиқәтте танынын өсөн турға юлды құрһәткән:

«Һине юқтан бар иткән Раббының исеме менән уқый башла. Аллаң инсанды бер ғәләктән (күзәнәктән, яралғынан) хасил итте. Укы! Раббың һинең сикнөз йомартлық әйәне» («Әл-Ғәләк (Яралғы тамсыны)» сүрәне, 87/1-3).

Кәзәрлеләрем минең, һау, имен акыллы булығыз! Аллаңтың бөйөк бүләгенән үзегез ә, башкалас ә файза қүрерлек итеп йәшегез, изге ғәмәлдәрегеззе арттырыуға файҙаланығыз уны!

Ирҙен елкәнеңә құлын һалып, Хикмәт бабай былай тине:

КӨРҮӨН СЕРҖЭРРЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

— Яман ғәзәтенде ташлап, тормошондо төзәтергә насып итңен Аллаң. Ниндәй генә вакыфалар булмаңын, бер көн килеп бөтәбез әз был донъянан китәбез һәм әхирәттә осрашабыз. Ул сақта һин балаларың менән осрашырың, һәм улар менән Йәннәткә инернең.

Ир ошондай хәлгә җалыуына ояла ине. Исерек ике дүсү җосаклашкан килеш айқала-сайқала нимәлер көйләп китеп барғас, ул, башын эйеп, әйтте:

— Мин һеңзә рәнияттем, ғәфү итегез мине!

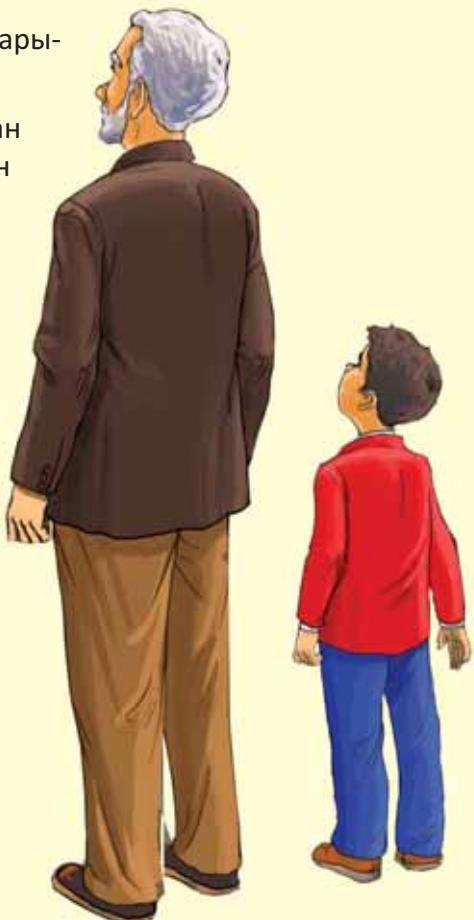
— Башонма, улым! һин қозоққа төшөп киткән кешене күрһәң, ни эшләр инең?

— Аркан ташлап тартып сығарырға тырышыр инем.

— Мин дә бына һиңә аркан ташларға тырышам. һине яман үйзарҙан, йөрәк әрнеңеңдән, һағыштарҙан аралағым килә.

Ир түгелеп илай, хатта инде бите буйлап ақкан күз йәшен һөртөргә лә тырышмай ине.

— Раббыбың Аллаң балаларыңа һәм қатыныңа мәрхәмәтле булын инде, уларзың яткан қәберен Йәннәт баксаларынан бер бакса итңен. һәм һәммәбезгә лә Ул риза булырлық итеп йәшәргә, вакыт еткәс, иман менән донъя қуырға насып итңен.

Ир шунда, қулындағы әселеп бөтмәгән шешәнең қарап, әргәлә торған сүп һауытына ташланы.

Уның йонсоу йөзөндә өмөт саткыны балқып китте. Хикмәт бабай үға былай тине:

– Һин, атай буларак, балаларыңды яратың, һәм йәлләйнең. Уларзың кескәй генә көйө үлеүе һинә фажиғә. Әммә кешене, бөтә мәхлүктәрзе бар қылған һәм уларға бер-береңең қарата миңырбанлық, мәрхәмәт бүләк иткән Раббыңды ишкә төшөр. Бөтә йән әйәләренең бер-береңең қарата мәрхәмәте – Уның был донъяға төшөргөн рәхмәтенең йөззән бер өлөшө генә.

Аллаң Ихтыяры менән балаларың, гонаңың көйө әхирәткә құскән, Ихтыяр иткә, Йәннәткә лә индерер. Уларзың киләсәге ниндәй булырын беҙ бит белмәйбеҙ. Бәлки, ұзрайғас, улар яңылыш юл менән китер ине. Бер аятта әйтеді:

«...Шулай әз була: ңеҙ берәй нәмәнән нәфрәтләнәнеңеҙ, ә ул ңеҙзен өсөн файдалы; қайны сақ ңеҙ үзегеҙгә зааралы булған нәмәләрзе лә яратыныңың. Быларзың барының да Аллаң белә, ңеҙ белмәйнегеҙ!» («Әл-Бакара (Һыйыр)» сүрәне, 2/216). Шуға күрә, беҙзен өнен нимә генә була ла, Аллаңтың Ихтыярына, Рәхмәтенә өмөтләнергә тейешбеҙ.

Гонаһ қозоғона төшөрөлгөн қотолоу арканы

Балалары туранында һүз сыйкас, ирзен өтә тәненеттәнеп, құкрәгенән әрнеүле ыңғырашы тауышы сыйты. Хикмәт бабай йыуатыуын дауам итте:

– Пәйғәмбәребеззен (салләллаңу ғәләйни үә сәлләм) Ибраһим исемле улы була. Ул үлгәс, Пәйғәмбәребез (сал-

ләллаңу ғәләйни үә сәлләм) илай. Сәхәбәләре үға һорая бирә: «Һин дә илайыңмы?» Ул әйтә: «Юқ, Аллаң йөрәгемә һалған миңырбанлық хисе был. Құземдә – йәш, ә йөрәгем – Аллаң менән һәм тулыныңса Үға тәүеккәлләй». Тимәк,bez ҙә уның һымақ бұлыштара тейеш.

Ул яғымлы итеп ирзен қибашынан қакқылап алды һәм әйтте:

– Ярлықау һора, улым! Әгәр ҙә ки кеше яман ғәмәлдәре өсөн үкенә, был яман ғәмәлдәрзе башқаса қабатламау дәрәжәнендә күрә алмаңа, тәүбәнеңән һүң намаζ үкүңа, үраза тотыңа, саңақа бирһә, гонантарынан арыныу өсөн холқон төзәткә, Аллаң тәүбәләрзе қабул итә.

Ир, илаүзан түктап, Хикмәт бабайзы иғтибар менән тыңланы. Рух төшөнкөлөгө тәүеккәллек менән алмашынды. Хикмәт бабай йылмайып қуйзы:

– Құлыңда булғанды ташлап, һин тәүге шартты үтәнең инде.

Ир, уның құлынан топтап, былай тине:

– Бөгөн мине һең мин қотолра үйламаған тәрән қозоктан тартып сыйғарзығыз. Бынан һүң мин яман ғәзәттәремде қалдырасақмын. Ғәфү итегез, хәмер, қоқсолок есенән һең ерәнәнегеззер, мояғайын, тик һеңзен яндан минең киткем килмәй.

Хикмәт бабай уға шундай яуп бирҙе:

— Улым, үнинең ауызың һәм үнинең телен Аллаңка тәсбих әйтер өсөн яратылған. Әйзә, тәүзә уларзы һыу менән йыуайык. Азат «Бисмилләһ» әйтеп һәм Қөрьән аяттары менән уларзы рухи яқтан пакларбызы.

Һәм улар, тәңәрәт алыр өсөн, әргәләге шишмәгә юл тортолар.

Бәйән итеүсе ауызшар, күzzәр, қулдар һәм аяктар

— Был фани доңъяла бәззен телебез генә һөйләй, әммә Хисап көнөндә тәнебеззен бөтә өлөштәре лә һөйләйәсәк. Телебез генә түгел, күzzәребеҙ ҙә, қолактарыбызы ҙа, тиребез ҙә... Бөтә тәнебез телгә киләсәк. Тәнебеззен һәр ағзаны бәз қылған яқшы һәм яман ғәмәлдәр туралында бәйән итәсәк. Қолактарыбызы бәз ишеткән яқшы хәбәрзәр һәм ғәйбәттәр хакында хәбәр итәсәк, телебез – хак һәм ялған һүzzәребеҙ хакында. Күzzәребеҙ - күргән барса яқшы һәм яман һәмәләр туралында. Қосөбөззө яқшы әштәргә сарығ иткәнбеҙме, әллә яман әштәргәмә – һәммәнең шашитлық қыласақ. Һәр изге ғәмәлебеҙ өсөн, хатта ки ул тузын хәтле генә бұлна ла, кеше сауабын аласақ; һәр золом өсөн дә, тузын хәтле генә бұлна ла, язынын аласақ. Аллан Тәғәлә Қөрьәндә вәтәзә бирә: «**Кем тузын бертөгө (зәррә) қәзәрле** генә изгелек қылған бұлна ла, хатта шул да қүренер. **Кем тузын бертөгө (зәррә) қәзәрле** әшәкелек қылған бұлна ла, ул да қүренер» («Әз-Зилзилә» (Ер тетрәү)» сүрәне, 99/7-8).

Хикмәт бабаңы шул үүззәрзе әйткәс, Искәндәрзен үөрөгө қысылды. Телем, колағым һәм күзем менән ниндәй хatalар эшләнem икән, тигән үй килде башына. Ә улар янындағы теге ир, ике усы менән маңлайын totоп, ыңғырашып қуйзы:

– Раббыма буйынмаған йылдарым, назанлығым...
Киәмәт көнөндә нисек хисап бирермен ...

Илаңи әжерзен ҳәккүйін раңлағандай, құкте ауыр қара болоттар қапланы. Озақла-

май ямғыр ынбәләштерә башланы.
Хикмәт бабай, усына төшкән ямғыр тамсыларына қарап, былай тине:

– Был Аллаңтың рәхмәте. Һис шиккөз, һәр бер ямғыр тамсыны менән ергә фәрештә төшә...

ДИНГЕЗЗӘР АРАҢЫНДАҒЫ ПӘРЗӘ

Искәндәр өйөнә лысма һыу бұлып тайтып инде. Гөлбаныу өләсәне, бәйләмен ташлап, еүеш кейемен системерешергә килде:

— Аллаға шекөр! Шундай ямғыр, ә һин урамға сыйып киттең! Лысма һыу булғаның! Әйзә ярзам итәйем!

КӨРҮӨН СЕРҖЭРЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

– Өләсәй, ипләп! – тип қысткырып ебәрзе Искәндәр, – миңең өстөмдә шул қәзәр фәрештәләр ултыра! Улар йығылып җуыңызары бар!

Өләсәне көлөп ебәрзе:

– Үй! Мә шәе Аллаң! Ғәғү итегеҙ инде. Улайңа, ұлықайым, еүеш нәмәләренде үзен iplәп кенә сис һәм дүшкә йүгөр. Ә мин һинә коро кейем һәм сәй әзәрләйем.

Озакламай Искәндәр, йылы кофта һәм йән ойок кейеп, өләсәнең яңы бешкән бәрәместәрен ашап, һәтлө эсә сәй эсеп ултыра ине инде.

– Без һинең менән йәнә икәү қалдық, балам! – тине өләсәне. – Һин қунакта сақта, әсәиң Айтуған менән калаға китте. Балалар баксаңында карантин бөткән. Аллаға шөкөр, ямғырға тиклем китең өлгөрзөләр. Һин Хикмәт бабайың менән қайза булдың? Нимә күрзен?

Сағыу тәьсораттар қалдырған вакиғаларға бай бил көн Икәндәргә бик тиң үткән кеүек тойолдо. Ул Гөлбаныу өләсәнең Морат ағаңы, һынауżарға бирешмәйенсә йәшәтгән уның ғайләне, яңы тыуған кескәй Салиха, юлда осраған исерек ир, уның гонаңтарынан ваз кисеуे тураында тәғсилләп һөйләне. Өләсәне, ул һөйләгендә, баш сайқап: «СүбхәнАллаң (Аллаң бөтә етешңе злектәр өстөн)!» тип ултырзы.

Қапыл телефон шылтырап, уларзың әңгемәнен бүлде.
Искәндәр трубканы алды. Қыңқа ғына һөйләшеүзән һүн,
ул өләсәненә өндәште:

– Өләсәйем! Былтыр йәй минең менән дұс булған Ил-
дар һәм Исмәғил исемле малайżарзы хәтерләйнеңме?
Улар ژа олатаны менән өләсәненә килгәйнеләр. Қурше
урамда семәр йөзлөклем тәзрәле йәшел өйзә йәшәй улар.

– Әлбиттә, улым. Мин уларзың олатанын һәм өләсәнен
дә, күз алдында үскән ата-әсәнен дә якшы беләм.

– Эле улар шылтырatty. Улар бөгөн генә ауылға кил-
гән. Иртәгә башқа малайżар менән йылға буйына сәхрәгә
сықматкылар. Мине лә сақыралар. Мөмкинме минә ба-
рырға?

– Әлбиттә, теләген булňа, бар, улым!

Искәндәр телефонды құлына алды:

– Малайżар, мин дә барам! Минең һеңгә сюрпризым
да бар.

Һөйләшеп бөткәс, Искәндәр өләсәнеңе серен систе:

– Килеп сықына, мин сәхрәгә Хикмәт бабайзы сақырырға теләйем. Өләсәй, нисек үйлайының, ул риза булырмы икән?

– Бер ҙә әйтә алмайым, балам.

– Хикмәт бабайзын мин ғәжәйеп нәмәләр хакында белдем, шуға күрә дүстарымды ла уның менән таныштырғым килә. Бабайымдың бәйәндәрен тыңлау уларға ла файдалы булыр ине. Илдарға был оқшамауы ла ихтимал, әммә мин Хикмәт бабайзы барыбер сақырам, дүстарыма сюрприз эшләйем.

– Ярай үлайына, сақырып җара.

Икенсе көндө Хикмәт бабаын пикникка сақырырға барғас, теге, йылмайып, Искәндәргә былай тине:

– Сакырған ергә барыу – Пәйғәмбәреbezзен (салләллаңу ғәләйхи үә сәлләм) сөннәте⁵. Әгәр үә ки сакырыу дүсүнцән икән, бармай қалыу ярамай.

Был һүзүәр Искәндәр йөрәгенә оло шатлық булып тулды. Бабаңының сакырыузы қабул итеге, ин мөніме уны «дүсүм» тип атауды үның өсөн оло бәхет ине.

БӘЙӨК МӘРХӘМӘТ

Сәхрә өсөн һайланған урын ифрат матур ине. Йылға буйында йәм-йәшел ақлан. Қояшта ялтлап ағып яткан йылға өстөнә бөзрә талдар эйелгән. Илдар, Исмәғил, Сабирйән һәм тағы бер нисә малай шунда футбол уйнай. Искәндәр Хикмәт бабаңын дұстары менән таныштырызы. Йөзөндә ризаңызық сағылған Илдар ситкә китте һәм, янына Юлайзы сакырып алып, нимәлер һәйләй башланы. Искәндәр улар янына барзы. Илдар һоратып бирзе:

– Был карт кеше бында ни эшләй? Ошо буламы үинең сюрпризың? Беҙ бит яқшылап ял итергә, уйнарға, бергә аралашырға теләгәйнек!

– һең Хикмәт бабайзы белмәйнегез! Ул башқалар кеүек түгел! -тип Искәндәр һәйләй башлағайны, тегеңе қулын һөлтәне:

- Эйе, шулай ти!» - тигән һүзүәр менән үпкәләп ситкә китте.

Хикмәт бабаңы Искәндәргә баш җакты: «Бар, үин дә уйна!» Тик малайзар футбол тамамлай алма-

5. Сөннәт – Пәйғәмбәреbez Мөхәммәттөң (салләллаңу ғәләйхи үә сәлләм) юлы, Уның йәшәү рәүешенен үрнәктәре. Улар хәзистәрзә күрһәтелгән. Мосолмандар ул күрһәткән юлдан барырға тейеш.

ны. Капыл көн бозолдо. Ел сыйкты, құкте болот қапланы, ямғыр яуа башланы. Малайзар, ямғырзан қасып, әргеләге бесән киптерә торған лапаң астына йүгерзе.

Ә ямғыр болоттары йыйыла башлағанын күргән Хикмәт бабай балаларзан алда ук ышыққа килеп үлтүрғайны. Ямғыр кесәйеп, япма түбәне өстөндә түкүлдай башланы.

Илдар, ямғырзың һәм дүстарының тауышын бүлеп, ризаңызлығын белдерзе:

— Ямғыр ғына етмәгәйне безгә! Қайылай уңмаған көн! Хәзәр аклан еүеш, бысрақ буласақ. Уйнай алмаясакбыз!

Хикмәт бабай ниндәйзер мөним бәйәнен һөйләнен өсөн, әйтернең дә, ямғыр уларзы махсус рәүештә бер лапаң астына йыйзы:

— Балалар, беләнегезме, ә бит ямғыр доңъялағы ин ғәжәйеп тәбиғәт күренеше? Ул ерзәге бөтә мәхлүктәргә төшөрөлгән ин бөйөк илахи бәрәкәт.

«Нимә тураңында һөйләгән була ул?» тигәндәй, Илдар, ауызын турнаштып, тирә-яғына қарап алды. Хикмәт бабай, быны күрнәлә, күрмәмеш булып, һүзен дауам итте:

— Бәлки, был гәлсәр кеүек саф ямғыр тамсыларының бер өлөшө элек океанда йәки динғеззә булғандыр, ә қалғандары — шишмәләрзә һәм құлдәрзә, йә булмаңа қозоқтарза. Кем белә, бәлки, уларзың қайны

берзәре кешеләрҙән аткан тирҙер йәки бысрак һыуынты һыуылышы? Азак улар менән нимә булған һүң? Қояш нуры тәьцирендә улар парға әйләнә. Ер өстөнән бик юғары күтәрелгәс, пар һыуына, вак қына тамсыларға һәм кескәй генә бозсоктарға әүерелә. Құктә улар һәммәне лә таҗара, йәғни Раббыбыш Аллаң сөсө һәм тоғло, асе һәм татлы, таңа

КӨРҮӨН СЕРӘПЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

һәм бысрақ һыуығарзы берзәй
пак һыуға әйләндерә.

«Эсә торған һыуығыз ту-
ранында нимә әйтерңегез? Бол-
лоттан уны һеҙ яузыранығыз-
мы, әллә Bez яузырабызмы?
Ихтыяр иткәк, үл ямғырзы
Bez (әсмәслек дәрәжәлә)
тозло итер инек. һеҙ (Аллаңта)
шөкөр итергә тейеш түгелме
икән?» («Әл-Вакиға» (Вакиға) «
сүраһе, 56/68-70).

Шунан Аллаң, бәләкәй
болоттарзы қыуып, елдәрзе
ебәрә, уларзы берләштерә
һәм ауыр ямғыр болоттary
барлықта килтерә. Ғалимдар
әйтеуенсә, өстө-өстөнә өйел-
гән болоттар араңында һая
ағымдары барлықта килә,
улар болоттарзың ақсы қат-
ламдарындағы һыу парзарын
хәрәкәткә килтерә. Болоттар
қабара баштай. һая ағымда-
ры һәм һыу парзары, даимән

буталып һәм берләшеп, тарайып һәм киңәйеп һыу фонтандары
барлықта килерә. Ул һыу, болоттар араңынан урын
табып, ергә ямғыр булып яуа. Заман фәндәре Қөрьәндә
әйтегендә раҫтай түгелме:

«Һин шул хәкикәтте лә күрмәйнеңме ни, Аллаң бо-
лоттарзы (теләгән еренә) қыуа, һуңынан уларзы қуша,

бер-береңе менән қатнаштырып, (зур қара) болотка әүерлдерә. Шунан ямғыр яуа баштай, күрәнеңме. Ул Құктән эсे тулы боз булған болоттарзы индерә һәм, кемде хәуефле итергә теләһә, шуның өстөнә яузыра. Ихтыяр итнә, ул теләгән кешенен бәләнән коткара. Уның йәшен саткыны һұқырайтыр дәрәжәлә құззәрзе қамаштыра» («ән-Нұр» сүрәне, 24/43).

Хикмәт бабай тап шул аяты уқығанды, йәшен йәшнәне һәм артынса, әйтериң дә, бар тирә-йүнде дер қелкетеп құқ қүккәне. Малайзаңарзың қайны берзәре, сүкәйеп, қолактарын қапланылар. Азак, шарылдап, лапаң уртаңына барып боқоп, бер-береңенә қыйындылар. Хикмәт бабай уларға қарап йылмайзы һәм йәнә бер аят уқыны:

«Елдәрзе истереп, болоттарзы қыузырыусы – Аллаң. Болоттарзы, Үзе теләгәнсә, Құқ йөзөнә таратыусыла, киңекләп-киңекләп ямғыр яузыртыусыла – Аллаң. Аллаң, ямғыр яузырып, теләгән қолдарына қыуаныс индерә» («Әр-Рүм» сүрәне, 30/48).

Хикмәт бабайзың сабыр ғына ултырыуын күреп, балалар ژа яйлап тынысланды. Түбәгә, ергә тыптылдап тамған тамсылар ژа қүңелгә тыныслық биргән рәхмәт ямғыры һымақ тойола башланы. Хикмәт бабайзың һалмак тауышы тамам тысландырыз.

– Ямғыр тамсыларының ергә яқынлашқас ни өсөн тиңлекте кәметеңе тұраңында уйланғанығыз булманымы? Ни өсөн ямғыр ергә ташқын кеүек түгел, ә тамсылар булып төшә? Ерзен тартыу көсө арқаңында, менәр метрлық бейеклектән килгән тамсылар, зур тиңлек менән төшөп, ерзә төйәкләнеүселәргә қурғаш йәэрә бөртөгө һымақ түркүнис тыузырырға тейеш кеүек бит. Ямғыр тамсыларын шул

тәзәр мәрхәмәт менән кем төшөрә? Кем кешеләр һәм башка мәхлүктәр тураңында шундай хәстәрлек күрә?

Искәндәр, бер ни тиклем уйланып ултырғас, былай тине:

— Ямғырзың ни өсөн мәрхәмәт булыуын аңлай башланым шикелле.

Хикмәт бабай, йылмайып, башын қакты һәм үүзен да-уам итте:

— Бөгөн беҙ эләккән ямғырзың бер өлөшө йылға, күл, дингеззәрзе тулыландырасаң, бер өлөшө ергә һеңәсәк. Үле ерзә тергеҙә, уята, һәм ер йәшеллеккә күмелә. Көрьеңдә әйтелә: «**Кәрәгенсә генә құктән ямғыр яузы-рған - Аллаңтыр. Беҙ** (ул ямғыр менән короп бөткән) **үле тупракқа йән бирәбәз...**» («Әз-Зүхруф (Алтын хазина)» сүрәне, 43/11).

Нең, әлбиттә, емеш-еләкте яратының. Әйтегез әле, кем нимә яратады?

— Алма! Әфлисун! Слива! Қарбуз! Киви! Қурай еләге! Кауын! Ер еләге! – тип һөрәнләй башланы малайзыар.

— Шәп, бик шәп! Һәр береңенең үзенә генә хас күркәм есе, тәме, төсө бар! Барса был үсемлектәр ерзән алынған минераль матдәләр ирегән үлы менән түклана. Ә уларзың емештәре, япрактары һәм башка өлөштәре кешеләргә, хайуандарға һәм башка йән әйәләренә ризық булып тора. Ерзә ямғыр менән терелткән, үсемлектәр үстергән һәм бөтә яратылмыштарға үззәре мохтаж булған ризыкты биргән Аллаң Тәғәләнен рәхмәтә был.

Иманыбызының ыңғытыр өсөн, Раббыбызы Аллаң беҙгә шулай Қеүәтен, Қөзрәтен күрһәтә. Үзенең Көс һәм

Көзрәтенен ғәләмәттәрен Ерзә лә, ете қат күктәрзә лә, дингеззәрзә лә һәм кешенең үзенең яратылышинда ла күрһәтә. Қөрьәндә әйтеп бөтөргөңөз құп ғилемдәр ту-планған, ғалимдар уларзың қайны берәрән йөззәрсә йылдарзан һүң ғына аңдай һәм раҫтай алғандар. Қөрьән бөтә өлкәләрзәге фәндәргә лә юл күрһәтеүсе, барса асыштарға мая бұлып тора...

Был һүззәр Илдарза үзүр қызылкының туузыры. Әле ул ишеткәндәр атаңы һөйләгәндәрзән қырқа айырыла ине. Уның һүззәре буйынса, Қөрьән – урта быуаттарза тәрәптәргә төшөрөлгән китап һәм заманыбыззың акыллы кешенең үның бер файзыны ла юқ, сөнки бөгөн кешеләр акылға һәм белемгә таяна. Шул турала уйлап торғандан һүң, Илдар һорай бирзә:

– Был, ысынлап та, шулай микән?

– Эйе, улым! Бына мин һинә бер тарих һөйләйем. 1962 йылда немец ғалимдары шундай асыш яңай: Аден боғазы һәм Қызыл дингез қүшүлған Баб-әл-Мәндәб боғазында Аден боғазы һәм һинд океаны ыузыары қүшүлмай, улар араына, әйтернең дә, күзгә күренмәгән пәрзә қуылған. Һуңырақ, коллегаларынан күрмәксе, билдәле француз тикшеренеүсөне Жак Ив Кусто ла үзенең команданы менән Гибралтар боғазында тикшеренеүзәр алып бара. Атлантика океаны һәм Урта дингез ыузыары мендәрсә йыл бергә, шуға күрә улар, қүшүліп, тоғлолоғо һәм тығызлығы бер үк төрлө бұлдырға тейеш һынамақ. Әммә уларзың һәр береңенең үззәренә генә хас үзенсәлектәре бар. Ниндәйзәр күзгә күренмәгән кәртә уларға қүшүлірға ирек бирмәй. Ғалимды йәнә бер һәмә хайран қалдыра: бактиңән, 1400 йыл әлек үк был күренеш хакында Қөрьәндә хәбәр ителгән: «**Ул** (береңе сөсө, икенсөне тоғло һыулы) **ике дингеззе**

йәнәшә ағырлық итте. Уларзың аранына (күренмәс) корма короп қуиҙы. Улар, қышылмайынса, йәнәшә аға бирә. Шулай булғас, Раббығызыңың қайны нифмәттәрен ялғанға сыйарматқыс булаңығыз?» («Әр-Рахмән (Мәрхәмәтле Аллаң) сүрәне», 55/19-21). Фалимдың исе китә һәм ул һокланып әйтә: «Ант итеп әйтәм, заман фәндәрен 1400 йылға артта қалдырыған Қөрьән кеше қәләме була алмай. Был Аллаң Қәләме!»

Балалар, таң қалып, Хикмәт бабайзың бәйәнен тыңланы. Илдар бигерәк тә үзүр қызылкының менән тыңланы, бақтиңәң, Қөрьән - Аллаңтың һис ишкемәй торған тере һүзә икән! Ямғыр биҙрәләп қоймаңа ла, һаман яуа. Тамсылар, тупылдап, құләүектәргә, ергә, еүеш япрактарға төшә. Хикмәт бабай һүзен дауам итте:

– Малайзар! Қүрегез, қүктән ниндәй таңа һыу төшә. Ул барса мохтаждарзың һыуның қандырасақ. Ергә китеп, үсемлектәрзе түййиндырасақ, шишмәләрзе тулыландырасақ. Ер өстөн бы-срактан таζартасақ. Йылғалар тулы һыулы буласақ. Әммә ләкин ерзә паклығын юғалтыңа, беззен һымақ үк, һыу ژа тыныслығын юғалта. Һәм шул сақта, Аллаң Сүбхәнә үә Тәғәләненәмәре буйынса, қояш уны парға әйләндерә, һәм ул күккә күтәрелә. Азак, болоттарзы йыйып, паклық,

бәрәкәт, нифмәт итеп, Раббыбың уны яңынан ямғыр рәүешендә ергә төшөрә.

Эй, балалар, былар кешеләр менән булған хәлгә отшаш. Фани доңьяғаbez саф һәм гонаңыз килеш киләбез, әммә үңә килә күңелебеззе яман ғәмәлдәр һәм гонаңтар менән бысратабыз. Э әгәр ҙә ки bez, ошо паклығын юғалткан ямғыр тамсылары кеүек, Қөрүән хәтикәте дингезенә һәм Пәйғәмбәребез (салләллаңу ғәләйни үә сәлләм) океанына уқталың, унда хозурлық, тыныслық табасаңбыз. Қояштай мәрхәмәтле Раббыбың Аллаңка ихлас тәүбәләр һәм доғалар менән мәрәжәфәт итнәк, bez, қояш нурзары тәъсирендә шыйыр томандай еңел булып қалған һыу тамсылары ише сафланырбыз һәм күктәргә ашырбыз. Э һуңынан, ошо гәлсәр тамсылар һымаң, кешеләргә, бөтә яратылмыштарға рәхмәт, изгелек таратып, ергә атлығырбыз. Bez кешеләргә хозурлық, шатлық таратырбыз.

Хикмәт бабай шымып қалған малайзарға қараны. һыу үткәргән лапаң ямғырзан якшы ышыр түгел ине. Балалар, өшөп, бер-берененә һыйынған. Ул малайзарзың иң бәләкәйенә һорай бирҙе:

- Исемең нисек, улым?
- Ильгиз.
- Ямғыр ни өсөн мәрхәмәт булыуын аңланыңмы?

Ильгиз, еүеш битен һөртөп, яуап бирҙе:

– Аңланым! Минең дә ямғыр кеүек булғым килә. Ул иң таңаңы, беҙзен биттө лә таңарт!

Малайзар көлөп ебәрҙе. Хикмәт бабай ҙа йылмайып қүйзү:

— Ярай, бөгөнгө етеп торор, юғиңә һалқын алдырыптыңыз һәм ауырып китернегез.

Малайзар, қайтырға теләмәйенсә қаршы килеп қараңалар ҙа, Хикмәт бабай йомшатқ, әммә бәхәскә урын қалдырмай торған тауыш менән былай тине:

— Күреүемсә, әңгәмә һеңгә оқшаны. Улайна, киләне азнала баксама сакырам. Без һеңзең менән таузыар, янартаузыар тураңында һөйләшәсәкбез. Ямғыр һаман яуа, тик көслө түгел. Хәзәр тиң генә өйзәргә тараалабыз. Ауырып, киләне һабактан мәхрүм қалғыбыз килмәйзәр бит?

БОЛОТТАР МЕНӘН БЕРГӘ ХӘРӘКӘТ ИТЕҮСЕ ТАУЗАР

Малайзар, шау-гөр килеп, күләүектәр йыйылып яткан юлдан ауылға юл тöttолар. Улар, қулдарын йәйеп, ямғыр астында йүгереп йөрөнөләр, устарына ямғыр тамсыла-

КӨРҮӨН СЕРҖЭРЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

рын йыйылар. Ямғырзың мәрхәмәт икәнлеген белгәс, кемгә Алланың мәрхәмәте күберәк төшә тип, ярыш ойошторзолар.

Дүстарын Хикмәт бабаңы менән таныштыра алдыуына һәм бик күп қызықлы һәмәләр белеуҙәренә Искәндәр бик ның һөйөндө.

Хикмәт бабай баксаңы һәм таузар

Тәғәйенләнгән көн килеп етте. Зәңгәр күктә сағыу қояш нур сәсә. Офоктағы күкнел монар аша битләүзәре урман менән капланған тау теңмәләре күренә. Искәндәр һәм уның дүстары Хикмәт бабайзың баксаңында ултыра. Хатта Илдар ҙа бында. Искәндәрзен Хикмәт бабаңын сәхрәгә сақырыуына үл тәүә бик асыуланғайны, әммә уның менән һөйләшкәндән ын, мәнәсәбәте үзгәрзә. Башкаларға отшамаған был сәйер кешегә үл оло хөрмәт һәм ышаныс менән қарай башланы.

Хикмәт бабай балалар янына үзүр туңтак топот килеп сыйкты, үнда тау булып алтынның һәм күк сливалар ята ине.

– Йәгеҙ, ябырылығың, – тип шаяртып алды үл.

Балалар оло кинәнес менән һыйға үрелде. Ильгиз, һұтлы сливаны рәхәтләнеп ашай-ашай, бабайзың исенә тәшөрзө:

— Хикмәт бабай, ңеҙ тауżар һәм янартауżар тураңында һөйләргә вәғәзә биргәйнегез.

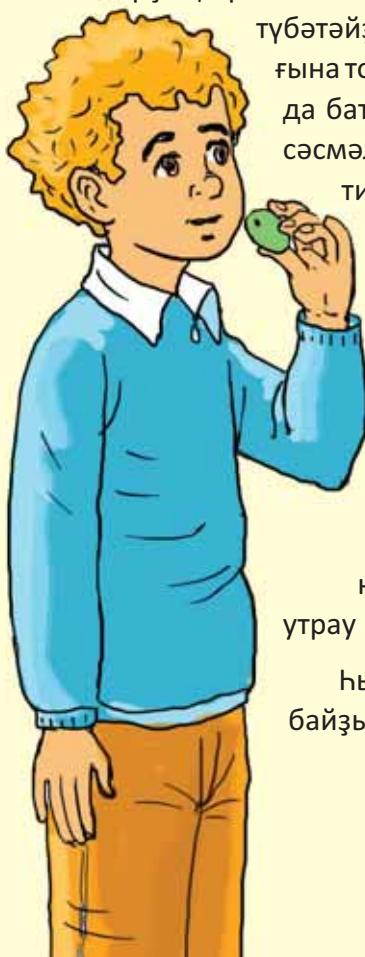
Хикмәт бабай малайżарға ихлас йылмайып қараны:

— Әлбиттә, һөйләйем, малайżар! Матурлығы, бейеклеге, мөңабәтлеге менән тауżар һәр вакыт кешеләрзен иғтибарын үзенә йәлеп итә. Тауға менән һайын, кеше үзен күктәргә якынайған һымақ тоя. Ерзә қеүәтле тауżар бар. Уларзың күккә олғашкан түбәләрендә быуаттар буйы қар түбәтәйзәр ята. Хатта ки күп өлөшө тауżарзанғына торған илдәр үә бар! Ә тауżар қуийыннанда батша қаζнаныңдағы ише алтын-көмөш сәсмәләре, ғәжәйеп алмас, зәбәржәттәр, тимер рудаңы, күмер, мәрмәр... Урман менән қапланған тауżарға һәм улар өстөнән йөзөп барған болоттарға қарағыз әле.

Иғтибар менән тауżарға қарап торған Искәндәр һоқланып әйтеп қуйзы:

— Қайылай матур! Тауżар ни кәзәр мөңабәт! Қарағыз әле, ақ қарап қеүек йөзөп барған болоттар утрау қеүек түбәләргә һырыла.

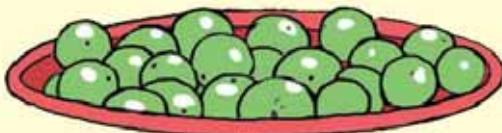
Һыйланып түйған малайżар Хикмәт бабайзы иғтибар менән тыңларға кереште.

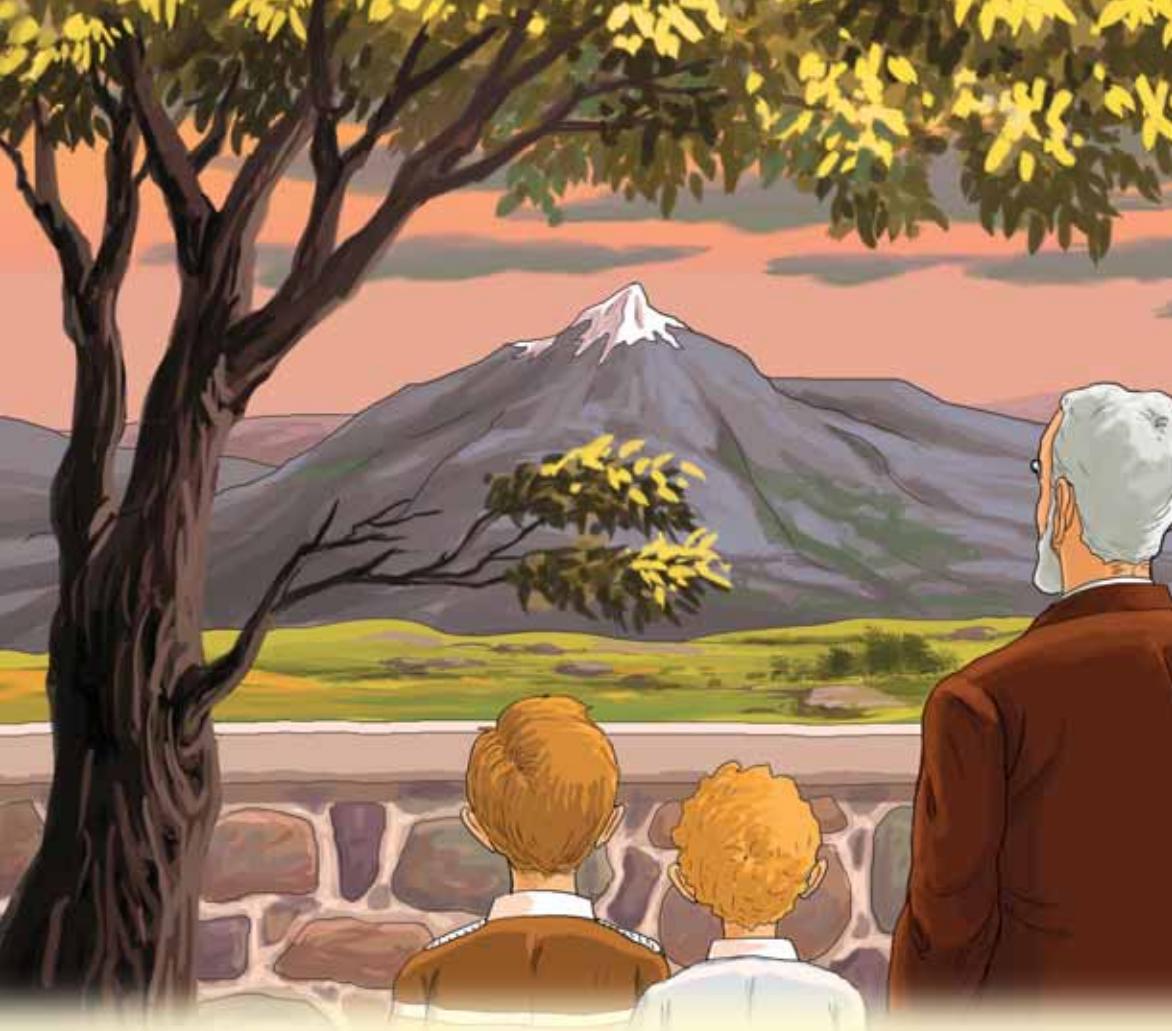

– Эммә бер урынға қазаклап қуылған һымак той-олған таузыар, ошо күктәге болоттар һымак, гел хәрәкәт итә. Изге аятта ла таузыарзың қүсергә һәләтле бұлыуы тураында әйтеде:

«Һин таузыарзың үз урындарында торғандарын күрепмен, тип үйлайныңмы? Улар болот құскән кеүек қүсеп китер. Был бар нәмәне тәртип менән яралткан Аллаңтың әмере менән эшләнер. Шик юқ, Ул ңеңзен нимә қылғанығыззың барының да белеп тороусы!» («Ән-Нәмел (Қырмыщка)» сүрәне, 27/88).

Ерзә elek-электән кешеләр төшөнөп етмәгән процестар бұлып тора: ер тетрәүзәр, янартаузыар атылыуы, ерзәр ярылыуы, дингез қойондары, таузыарзың һәм утраузыарзың барлыққа килеме һәм юққа сығыуы. Ғалимдар уның сәбәбен асықларға тырышқандар һәм шундай һығымтаға килгәндәр: был процестар литосфера плиталары хәрәкәте арканында барлыққа килә. Беренсе бұлып континенттарзың қүсөу теориянын 1915 йылда немец геофизиги Альфред Вегенер күтәреп сыға. Бик борон Ер Пангея (грек. «бөтә ер») атамалы бер үзүр континенттан торған, тип фарз итә ул. Үзүр ул континенттың ярзырын берзән-бер океан - Панталасса океаны йыуған. Йөззәрсә миллион йыл үткән, һәм берзән-бер континент бер нисә континентка бүленгән. Немец ғалимының гипотезаы қызықтыныу тузырымай. Бары тик XX быуаттың 70-се йылдарында ғына фән уға әйләнеп қайта.

Тикшеренеүзәр һөзөмтәңендә ғалимдар Пангеяның ике континентка бүленеүен асықтай. Берәүне Африка, Австралия, Антарктика һәм Һиндостанды үз эсенә алған Гондвана була, икенсеңе – Европа, Төньяк Америка һәм Азияны үз эсенә алған Лаурасия. Артабан планета эсендә қызылу тектоник процестар дауам итә, континенттар бүлгеләнә һәмbez күреп өйрәнгән вағырақ материктар һәм океандар барлықта килә.

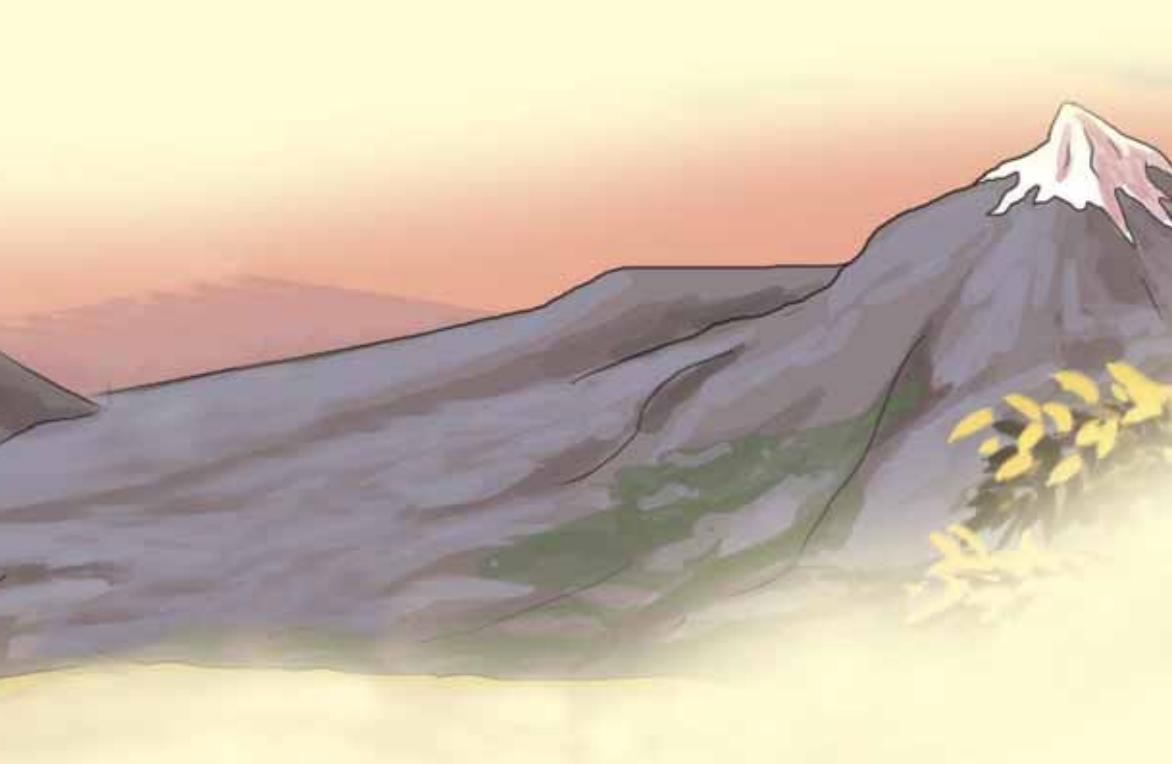

Фалимдар, Ерзец яналма юлдаштарынан төшөрөлгөн үүрэгтэржे сағыштырып, континенттарзың йылына 1-жән 5 сантиметрға қәзәр ти兹лек менән күсөуен асыклаған. Шундай күсеш һөзөмтәнен-дә коро ер һәм дингеззәр аранындағы нисбәт яйлап үзгәрә. Мәсәлән, Атлантик океан йылдан-йыл яйлап киңәйә бара.

Көрьәндә планета өстөнән йөзгән таузаңдың хәрәкәте һауала йөзгән болоттар кеүек бұлдыру тураында әйтелә. Фәжәп, аятың йөкмәткеңен белмәгән ғалимдар таузаңдың хәрәкәтен үүрәтләгендә тап шул терминды құллана: «континенталь дрейф, йөзөү». XIV быуат элек, Қөрьән төшөрөлгөн вакытта, кешелек, әлбиттә, континенттар хәрәкәте ҳақында хәбәрзар булмаған. Ана шул күп быуаттар элек кешелеккә Қөрьән асып һалған ҳәқиқәтте фән яңы тына исbatтай алды. Һәм был Қөрьәндең йәнә бер мөғжизәне. Э таузаңдың төп функцияны нимәлә икәнлеген беләнегезме? Улар ни өсөн бар қылышын?

- Қар-боzzары иреп, йылғалаларзы тұлыландырының өсөн, — тине Юлай.
- Хазиналарзы һәм файдалы қазылмаларзы һақлар өсөн, — тине Исләм.
- Туризм һәм альпинизм менән шөғөлләнер өсөн! — тип өстәне Ильгиз.

Хикмәт бабай йылмайып баш җакты һәм һүзен дауам итте:

— Бетәңе лә дөрөс, әммә тағы бер һәмә бар. Таузыар Ерзен 10% майҙанын биләп тора. Ерзен нисек төзөлгәнен исек төшөрәйек әле. Бының өсөн ябай ғына йомортка без-гә ярзам итер. Уның өстөндә йокта қабығы бар, ә астында - шыйың ақым қатламы, үзәгендә – һарыны. Еребез ҙә шуға оқшап тора. Өстә – бер аз ер қатламы, азак “мантия” тип аталған қатлам башалана, ә уртала – ядро.

Беҙ йөрөгән ер қабығы төптәге мантия қатламы өстөн-дә йөзөп йөрөгән кеүек. Шуға күрә ер өстө гел хәрәкәттә, уның қайны бер өлөштәре күтәрелеүе, түбәнәйеүе, қысылыуы һәм киңәйеүе ихтимал. Ул, тере организм һымаҡ, хәрәкәтләнә, тын ала. Әгәр ҙә ки таузыар булмаңа, ерзен ғәләмәт үзүр өлөштәре булған литосфера плиталары үзүр һалдар кеүек мантия қатламы буйлап күсеп йөрөр

ине. Ер карап палубаы ише һелкенер, басып йөрөп тә булмаң ине. Уның өстөндә тупрак туплана алмаң, һыу тормаң, тимәк үсемлектәр үсмәң, юлдар, биналар төзөү ژә мөмкин булмаң, ғөмүмән Ерзә тормош булмаң ине. Әммә ундаң хәлдәрзен булғаны юқ, сөнки таузы ер җабығын топтап тора. Ә ер тетрәүзәр вакытында был таш һаксылар стихияның ауырлығын үзенә ала, уның емергес көсөн һүндерә. Быларзың һәммәне – Аллаң Сұхбәнә үә Тәғәләнен, Бөйөк Мәрхәмәте.

Заман фәндәре лә исбатланы: таузы ер өстөндә генә қалкып тормайзар, уларзың тәрән «тамырзары» ла бар. Таузың ер астындағы өлөшө ер өстөндәге өлөшөнән күпкә ژурырақ булыуы ла ихтинал. Шул сәбәпле таузыны литосфера плиталарын қазақладап қуйған сөйгә откышатырға мөмкин. Мәсәлән, бейеклеге 9000 метрға еткән Эверест таузының ер астындағы тамырзары 125000 метрҙан да ашып китә.

Ғалимдарзың фекере буйынса, таузы һәм уларзың тамырзары литосфера плиталарының қүсөүе, өстө-өстөнә менеңе арканында барлықта килгән. Шыуып өскә килеп менгән плитаның қырзары асқа бөгөлә, икенсеңенең қыры өскә күтәрелә, ярыла, һәм яйлап таузы, қалкы-ұлықтар барлықта килә. Асқы җатламға килгәндә, ул ер астында хәрәкәтләнеүен дауам итә, тармақтар формалаштыра һәм «тау тамырзарына» әйләнә. XIX быуат азағында ғына ғалимдар фараз қылған ул хәккіт XIV быуат элек үк Көрьеңдә бына нисек тасуирлана:

«Ергә, Ул һеззен менән бергә һелкеммәнен өсөн, ныңк итеп таузы үлтүртты, йылғалар, юлдар үткәрзе (бәлки, хак юлдан китернегез)» («Ән-Нәхел (Бал қорто)» сүрәне, 16/15).

«Беҙ Ерзे һеҙзен өсөн ястық кеүек итеп яңаманықмы ни? Таузыарзы ла қазық кеүек итеп ултыртманықмы ни?» («Ән-Нәбә (Хәбәр)» сүрәне, 78/6-7).

Ісінлап та, таузы тасуирлау өсөн, «қазық», һүзенән дә нығырақ тап килгән һүз юқ, сөнки дөрөс қағылған қазықтың күп өлөшө ер астына китә...

Кайнап торған ут океаны

Яңынан йомортка ағына әйләнеп қайтайық әле. Шулай итеп, беззен планета төзөлөшө буйынса йоморткаға откеш: қарыны – Ерзен үзәге, ақ өлөшө – мантия, ә йок һәм нығылдырылған – планетаның дәйем радиусының 1 процентын ғына тәشكел иткән ер қыртышы. Ер өстөнә яқынырақ булған мантияның температураны Цельсий буйынса 400 - 900 градус тирәне, ә үзәгенә яқынырақ урындарында - 4000 градус! Температура тәрлөлөгө арқаында, мантия, сәйнүктә қайнаган ыны кеүек, даимән хәрәкәттә. Ул – планетабыз әсендәге утлы океан. Ер қыртышы хәрәкәтсән булған зоналарза литосфера плиталарының сүттәре мантияға сума һәм ирей. Ирегән тау токомдарынан, ыны һәм газдардан магма бурлықта килә. Газдар кризис хәленә еткәс, үлар ер қыртышындағы ярықтардан өсікә үктала. Янартау ауызынан температураны 800°C булған газдар, көл һәм таштар атыла башлай. Қызыған газ болото унар-йөзәр километр радиусындағы барса тере йән әйеләрен һәләк итә. 1500°C температураға барып еткән лава тупрак қатламын яндыра, бер нисә йөз километрға тарала. Ер йыйылған газдардан арына һәм тыныслана. Әгәр үлкен газдар шул рәүешле сыймаңа, ер шары, нығыт итеп томаланған көйө қайнатырға қуылған қа зан ынымақ,

шартлап ярылыр ине. Тимәк янартауżар Ерзен үзәгендәге тайнар тынды сығарыусы мөрийәне булып сыйға.

Әммә ләкин коро ергә қарағанда океан төптәрендәге янартауżар күпкә әүзәмерәк. Океанолог ғалимдар астықлауынса, һыу асты янартауżары һәм океандағы һырттар бик сәйер процестар арқаында барлықка килә. Бактиңәң, океан төбө үzenән-үзе ярылып, лава ағымын өсқә сығара икән.

Нью-Йорктағы Колумбия университети тикшеренеүсөне Йен Джо Тан һөйләүенсә, әле күптән түгел генә ғалимдар коро ерзәге һымақ ук океан һырттары, янартауżары йайылған магма массаының бағымы астында ерзәр ярылыуы һәм уның өсқә уқталыуы сәбәпле барлықка килә, тип иҫәпләгән.

2005 - 2006 йылдарза Йен Тан һәм уның коллегалары Тымық океандағы сейсмик зоналағы диңгез төбөн тикшерә. Бер ни тиклем вакыттан һүң, 8 мең километрға һүзылған һыу асты һырты янындағы үлсәү приборлары яңы ер тетрәүен теркәй, ә уның һөзөмтәләре ғалимдарзы хайран қалдыра.

Бактиңәң, был ярылған урында янартауżарзың қабат атылыуы теорияға ярашлы яйлап башланмай, ә қапыл токана. Тымық океан төбөндә 35 километрға һүзылған ғәләмәт үзүр ярық барлықка килә һәм уның аша лава өсқә атыла. Бәтә был процесс қеүәтле шартлауżар менән озатыла. Ер қыртышы, лаваның бағымына дұсар булмайынса, үzenән-үзе ике өлөшкә бүленә.

Ни өсөн ер қыртышы үzenән-үзе ярыла? Әлегә ғалимдар бының аңлатас алмай. Мәғлүмәттәр етерлек кимәлдә йайылғас қына, геологтар был һоралға яупты табасақ.

Көрьеңдә Аллаң Тәғәлә ярылыу һәм асылыу сифаты булған ер менән ант иткән аят бар. Ант иткәндә, Аллаң был сифаттарзың мөһимлекенә баһым яңай:

«Хактыр, кире қайта-қайта яған ямғырзың хужаңы – Аллаң исеме менән, Құқ исеме менән, ярылған Ер исеме менән әйтәм» («Әт-Тарик (Тан, Йондоζо)» сүрәне, 86/11-12).

Бар қылышыбызыңың ихтыярына буйынан, қуйынынан қайнар лаваны сыйфарыр өсөн Ерзен үзенән-үзе ярылыуы – бөйөк иләни мәрхәмәт. Әгәр әң ки артық булған йылыштық энергиянынан лаваны сыйфарып қотолмаңа, Ерзә тормош бөтөр ине. Кешелек яңы өйрәнә һәм аңлай башлаған был хәкикәт Көрьеңдә 1400 йыл элек тасуирлана!

– Фәжәп бит әй! – тип түзмәй әйтеп қуйзы Илдар. Хикмәт бабай аңлаткан төшөнсәләр һәм күренештәр өй-зәрендә һәм мәктәптә ишеткәндәр менән үис тә тап килмәй ине шул. Ул һүрәтләгән донъя бөтөнләй башқа донъя ының тойолдо. Тора-бара ул Хикмәт бабайзың иң иғтибарлы, иң тырыш үкүшүсінән әйләнде.

Қақшамаң иман

– Тауҗар темаңы бөтә Көрьеңдә урын алған. Пәйғәмбәреbez Мөхәммәткә (салләллаңу ғәләйхи үә сәлләм) Көрьең Мәккә янындағы Нур тауының Хира мәмерийендә төшөрөлә башлай. Пәйғәмбәреbez (салләллаңу ғәләйхи үә сәлләм) йыш қына үнда яңғызы була. 610 йылдың Рамаҗан айында изге Ләйләтүл-Кәзер төнөндә үның янында иләни язмаларзы ташыусы Ябраил⁶ фәреш-

---

6. Ябраил фәрештә (ғәләйхис-сәләм) – Аллаңы Тәғәләнен вәхиен пәйғәмбәрзәргә еткеруесе.

тә (ғәләйһис-сәләм) пәйзә була һәм былай тип бойора: «Укы!» Пәйғәмбәреbezгә (ғәләйһис- сәлләм) шулай итеп изге Қөрьәндең тәүге аяттары төшөрөлә.

Муса пәйғәмбәрзе (ғәләйһис-сәләм) Аллаң Синай тауына сакыра. һәм үл тауға менә, Тува үзәненә барып етә. Қөндөз ураза tota, ә төндәрен, Раббыны менән осрашыуға әзерләнеп, ғибәзәттә үткәрә. Болоттар туктауның са-бышкан зәңгәр күк астында, мөңабәт таұзар аранында яңғыз қалған пәйғәмбәр үзен иккөз-сиккөз кинлектә юға-лып қалған кескәй генә қом бертөгө итеп тоя. Ул унда 40 көн һәм 40 төн була. Аллаң уны Тәүрәтка өйрәтә – йәһүд-тәрзен изге китабына. Унда үл Аллаңтың тауышын ишетә һәм уның Нурын күрә. Тимәк, пәйғәмбәрзәргә илаһи үәхи тапшырыу қайны сақ таұзар менән бәйле.

Ә Нух пәйғәмбәрзен (ғәләйһис-сәләм) илаһи ихтыярға буйынған кәмәне, бөйөк туған қыузыары буйлап алты ай йөрөгәндән һуң, әл-Джуди тауы янына килеп түктай.

Шулай үк Қөрьәндә «әл-Кәһәф», йәғни «Мәмерийә» ти-гән сүрә лә бар. Унда Аллаңқа инанған егеттәр тураңында һүз бара. Боттарға табынған император-мөшрик диндәре өсөн егеттәрзе әзәрлекләй. Улар, қаланы ташлап китең, мәмерийәлә йәшеренергә мәжбүр була. Аллаң Тәғәлә ихтыяры менән улар мәмерийәлә 309 йыл йоктай! Ә азак Раббыбыз уларзы уята һәм, йөрәктәрендәге иманды нығытыу өсөн, кешеләргә күрһәтә.

Аллаң диненен қакшамаң бұлдыры тау йәки қая менән сағыштырыла. Қөслө иманға эйә булған кеше, қая кеүек, был донъяның қынаузыарына бирешмәй. Рухи нықтығы уны тирә-йұндәге әхлакқызылтықтан қақтай. Эйе, ер қакшамаңын өсөн таұзар кәрәк була, рухың қынаузыарға бирешмәнең өсөн, қакшамаң иман кәрәк.

Йомшак ел бакса
буйлап йүгереп үтте, шым
ғына ултырған малайзарзың
баштарынан һыйпаны, япа-
рактарзы қыштырлатып һөйөп алды, Хикмәт бабайзың
һакалың да һыйпап қуиҙы. Хикмәт бабай, бер аз үйланып,
тын торゾо, оғоқтағы нурға сумған тауazarға күз һалды:

– Балақайзарым! Әгәр доңьяға күңел күзе менән
батқақ, тау һырттарының ингә-ин терәп намаң торо-
уын күрербез. Йәшел болон-кырзар намаңға сатырған,
Ғаләмдәр Раббыны алдында сәждә қылтырға сатырған
аңалы балаң. Құл-йылғаларзың ярға бәрелгән тулқында-
ры: «Аллаң, Аллаң!» -тип, тәсбих тәймәләре кеүек, Йәнәбе
Хәкты зекер итә. Урмандағы ағастар ژа, ботактарын күккә
тәбәп, зекерзән тұктамай.

Хикмәт бабай, йылмая биреп, шымып қалған малай-
зарға қараны:

– Эйе, балалар, был доңялағы барса нәмә – Илаңи
мөғжизә. Аллаң Сұбхәнә үә Тәғәлә уларзы кешеләр өсөн
бар қылған һәм уларзы ошо һынау доңянына ебәрген.
Шундай бер көн килер: бәтә нәмә ошо тауazar менән бер-
гә юққа сығыр. Шик юқ, был – хәқикәт. Құқ ярылыр, йон-
доңзар сәселеп қойолор, дингеззәр қүшүлыр («әл-Инфитар
(Ярылыу)» сүрәне, 82/1-3), ә тауazar үл көндө тетелеп бәткән
йөн пәрәүездәре кеүек бұлыр («Әл-Кариғән (Афәт)» сүрәне,
101/5). Бәтәне буталыр, тауazar ژа, құқ тә, ер үә қалмаң. Был
доңя бәтөр. Азак яңы доңя төзөлөр. Һәм яңы тормош
башланыр. Үнда кешеләр изге ғәмәлдәре өсөн сауабын

алыр, яман тәмәл-
дәре өсөн – язаңын. Бы-
ларзың әжере Йәннәт һәм
Йәннәнәм бұлыр.

Хикмәт бабай, бәйәненең та-
мамланыуын аңғартып, усын үсқа һа-
лып күтәрә бирзе һәм былай тине:

– Йә, балалар, бәгөнгә етеп торор!
Киләне азнала без боронғо заманда йәшә-
гән Ғәд һәм Ҫәмүд халықтары туранында һөй-
ләшербез.

ЕЛ ТУЗЗЫРГАН СИҢЕРТКӘ ҚЫМАҚ

Һокланғыс тояшлы көн. Сәскәләрзән сәскәләргә леп-леп итеп қүбәләктәр оса, эшсән бал қорттары бал йыя, қырмыçкалар үз әштәре менән йүгергеләп йөрөй, қайза-лыр осоп барған қоштар ژа ағас ботактарына үлтүрүп ял итеп китә... Эйттерңең дә, улар Хикмәт бабайзың баксаңы-

на ниндәйзөр үзүр байрамға йыйылған.

Төрлө урамдарзың малайшары Хикмәт бабайзың баксаына ағыла башланы. Сәскәләргә күмелгән, япрактары шыбыр-шыбыр хәбәрләшкән ағастар құләгәненә барып үлтүрзү улар. Хуш естәр, гүзәл тауыштар менән тулған, Аллаһтың һәр мәхлүгө үзен имен тойған был бакса Хикмәт бабайзың қүңелдәргә йыуаныс биргән күркәм тауышынан тағы ла күркәмләнеберәк киткәндәй тойолдо.

Һәммәһен хайран иткән Ирам баксалары

Бик боронғо заманда әле-ге Йәмән һәм Оман дәүләттәре ерзәрендә ғәд кәүеме йәшәгән. Көслө һәм ақыллы алпамышалар булған улар. Ерзәре үңдырышлы, баксалары емешкә бай булған. Аллаһ Сүбхәнә үә Тәғәлә уларға бик

күп байлық, балалар һәм озон ғұмер биргән. Уларзың күркәм баксаларында төрлө-төрлө еләк-емеш үскән. Йәшеллеккә, хуш есле сәскәләргә күмелгән, төрлө-төрлө емештәре һүтланып бешкән, гәлсәрзәй шарлауыктары шарлап аккан Ирам баксалары уларзы күргән һәр кешене хайран талдырған. Эсендә хатта ки бассейндары булған, тау匝арзы сокоп яналған йорттары ис киткес матур булған. Әммә Ал-

лаңтың йомартлығы менән бирелгән үл байлық-муллық тора-бара уларзың тәкәбберлеген, азғынлығын арттырған. Байлыктарына маңайып, гел шулай мул тормошта йәшәрбез, тип үйлағандар. Көстәренә таянып, беҙзен өсөн мөмкин булмаған бер нәмә лә юқ, тип үйлағандар. Шул рәүешле улар гонаңка һәм наңанлықта баткан.

Фафиллықта батып, улар Аллаң тәшөргән диндән шул тиклем йырақлашкан, хатта ки таштан, ағастан үзүзәре әшләгән ялған илаңтарға табына башлағандар. Тышкы ялтырауыктарға һәм зиннәттәргә ынтылып, бер-береңе менән байлық йыйызу, йорттарын һәм йорт йыңаздарын, кейемдәрен биҙәүүзә ярышкандар. Ә шундай байлығы булмаған фәкирзәрзә һәм мазлумдарзы йәберләгәндәр, кәмнәткәндәр.

Золомға, түбәнлеккә ынтылышта хаттин ашып, улар көснөзөрәк қәүемдәргә һәжүм иткәндәр һәм уларзың мал-мөлкәтен тартып алғандар. Эсирлеккә алған меңкендәрзә бейек биналарзың башына һәйрәп мендергәндәр һәм, шунан аңқа ырғытып, күңел аскандар. Кешеләрзен өргә бәрелеп үлеүзәрен күреп, рәхәтләнеп көлгәндәр. Уларзың йөрәктәре ташқа әйләнгән, үнда остоқ қына ла мәрхәмәт қалмаған. Кешегә хас күркәм сифаттарзы юғалтып, улар қырағайға әйләнгәндәр.

Аллаң, Үзенең сиккөз мәрхәмәте менән, кешеләрзә гонаңтар упкынынан тартып сыйғарыу һәм хак юлға тәшөрөү өсөн, улар аранынан һұдты пәйғәмбәр итеп қайлаған. Раббынынан үәхі алғас, тура юлға сакырыу өсөн, һуд халықтың йыйынына килгән. Ғәйтәрзен хакимы Хәлжан алтын тәхеттә ултырған. һуд пәйғәмбәр (ғәләйхис-сәләм) уның алдына бағып көр тауыш менән былай тигән:

«...Әй, халқым, Аллаңка ғибәзәт қылышың, һөззөң өсөн Унан башқа (Илаңи қөзрәткә әйә һәм) тәңре бұлырәй һис бер кем юқ...» («Әл-Әғраф (Кәртәләр)» сүрәне, 7/65).

«Әй, қәүемем! Раббыңыздан ярлықау телегез. Һуңынан тәүбәгә килегез. Өттөгөзгә мул ямғырзар язырының һәм қеүәтегезгә қеүәт өстәнен. Гонаң қылып, (Аллаңтан) йөз сөйөрмәгез» («Һуд» сүрәне, 11/52).

Ябай ғына, ошоғаса башқаларҙан бер нисек тә айырылып тормаған һудтың уға һәм йыйылған халықта шундай нәсихәт бирергә баznат итеуенә Хәлжандың бик ның асыуы килгән:

«Йә һуд! Җайғы һинә! Үндай үй һинең генә башыңа килгән! Без иңә құмәк һәм көслө! Тәң бер үзен ғанаң үзүолыңа тәшөрмәксе булаңыңмы?»

Азат, көлөп, былай тип өстәй:

«Беззә көн һайын мең бала тыуа. Э һин бер үзен!»

«Ул халықтың қәфөр хакимдары әйтте: "Без һинең мейеңең (йүләр) икәнлегенде ап-асық қүреп торабың һәм, шөбінәңең, һине алдақсы, тип үйлайбың"» («Әл-ӘғраЕ (Кәртәләр)» сүрәне, 7/66).

«Әй, һуд! һин безгә асық бер мөғжизә құрьәтмәнен, һинең үзенең қарап, без әңгәрәбеззә ташламая-сакбың, һәм без, һинә ышанып, иман килтерәсәк түгел-без» («Һуд» сүрәне, 11/53).

Пәйғәмбәрзәрзе йәберләгәндәр менән нимә була?

Хәлжән һәм уның халқы һудка (ғәләйһис-сәләм) ышамай. Уның ақылдан языуына ишарапалап, үлар былай тип көлә:

«Беҙ, тәңреләребеззен берәйňе һинә зыян-зәхмәт һалғандыр, тип кенә әйтә алабыз!» («Һуд» сүрәне, 11/54).

Һуд (ғәләйһис-сәләм) шулай ғына ти:

«Әй, халкым! Мин мейеңеҙ (йүләр) түгел. Фәкәт мин ғаләмдәрзен Раббыны ебәргән бер илсе» («Әл-Әфәрәф (Кәртәләр)» сүрәне, 7/67) һәм уларзы ташлап китә.

Гонаңка, әхлақылыштыкта баткан халкы нәсихәттәрен қабул итмәуенә, тура юлдан барырға теләмәуенә һуд (ғәләйһис-сәләм) бик нык ғазаплана. Кайғыға батып, құлдарын қүккә күтәреп, ул Аллаңка былай тип доға қыла: «Йә Раббым! Мин халкымды һинә инанырға, золомдо, йәберләүзәрзе қалдырырға сақырзым, әммә был уларзың ғонаңтарын арттырзы ғына. Құрәнең бит, мин улар алдында көснөз!»

Хикмәт бабай тынып қалды һәм бақсаңына бақкан килемш үйға талды. Малайзар, қызылкынып, бәйәндөң азағын көттө. Беренсе булып Ильгизден түзәмлеке бөттө:

– Э азак? Э азак нимә булды?

– Э азак нимә булды, тиңегезме? Уларға тиклем дә, уларзан үң да пәйғәмбәрзәрзе алдатсыға һанап қаршы сыйқандарға ниндәй бәлә килнә, ғәд қәүеменә лә шундай бәләләр килә. Қиңәтеп, Аллан Тәғәлә уларға қот оскос қоролок ебәрә. Элек гел артыуға барған қәүемдә қатындар бала тапмай башлай. Үн йыл бүйі үларза балалар тыумай. Ерзәрендәге шишимәләре һәм йылғалары қапыл қорой. Бақсалары үулый, һарғая. Ирамдың гүзәл бақсалары юқта сыға, сүллеккә әйләнә. Аслық, қеүәтле алпамышаларзың көсөн алып, қак һөйәккә қалдыра.

НУҚЫР КҮЗЗӘР ҺӘМ ҺАҢҒЫРАУ ҚОЛАКТАР

– Эммә гонаңтарҙан баш тартыу өсөн, бәтә был бәләләр генә ғәд қәүеменә әз була. Җаты мохтажлыҡ ки-серһәләр ҙә, улар тәүбә итмәй, боттарына табыныузы дауам итә. Улар Раббыбыш Аллаңка иман килтермәй. Һуд пәй-ғәмбәр (ғәләйһис-сәләм) алып килгән динде қабул итмәй.

Искәндәр һорая бирҙе:

– Хикмәт бабай, бәтә ғәләмәттәргә, киңәтеү, бәләләр-гә қарамастан, улар ни өсөн хәкикәтте құрә алмаған?

ЙОРТ ҺӘМ АҒАСТАРЗЫ АЛЫП КИТКӘН Дауыл

– Құп вақыт та үтмәй, бер көндө қүкте қара болоттар каплай. Баш бирмәс халық болоттарзы қүреп қыуана: «Бына бит, без ете йыл қөткән ямғыр килә!» Эммә ләкин был болоттар ямғыр түгел, илаһи яза алып килә. Құркыныс мәл яқынлашқандан-яқынлаша. Һуд пәйғәмбәр (ғәләйһис-сәләм) үз артынан эйәргән бик аз ғына кешеләр менән ғәд халқы алдына килеп баça һәм, уларзы язанан йолоп қалырға теләп, һуңғы тапкыр мөрәжәғәт итә:

– Нимә буласағын күрмәйңегезме әллә? Иман килтерә һалығы!

Ғәд қәүеме иңә барыбер нағанлық йоқононан уяна алмай:

– Юқ, юқ! Был ямғыр болоттары! – тиңәр улар. – Беззең илаңтарыбыш ялбарыузырыбышы ишетте. Хәзәр үл болот еребеҙгә ямғыр булып яуыр, һәммәнең түйіндырыр.

Кешеләр шатланған, сәпәкәй иткән. Боттары янына барып, йыр һуза башлағандар. Қойоп ямғыр яуыр тип көт-

кән қайны берзәре, ерзәрен эшкәртеп, орлөк үйбергә кешкән.

Күнел күзе күрмәңе, маңлай күзе – ботактишеге. һүңғы илаңи киçәтеүзе күрерлек, ишетерлек хәлдә булмаған улар. Яқынлашып килгән бәләнең билдәне булып, қалқын ел искән, яқыная барған болоттан гөрьөлдәү ишетелгән. Қара болот яқынайғандан-яқынайған. Улар тәңгәленә килеп еткәс, бөтә тирә-йүнде қараңғылықта сорнаған. Озакламай инде ел түгел, юлында осраған барса нәмәне ватып-емереп, ағастарзы тамырынан йолкоп, түркыныс тәрәсәт ябырылған. Кешеләр ышықланып урын эзләп йү-

герешкән, тик қасыр урын булмаған. Үлем кәферзәрзе бар ерзә лә әзләп тапкан. Ғәрәсәткә әләккән кешеләр һауала саранча өйөрө қеүек осоп йөрөгән. Ел алып китмәнең өсөн, түңәрәк яңап, улар кейемдәренең итәктәрен бер-береңенә бәйләгән. Әммә ғәрәсәт мәмерийәләргә, таш һарайзарға инеп қасқандарзы ла һалам қеүек кенә осороп алып сыйып һәләк иткән. Ул, иң қеүәтле алпамышаларзы әләктереп алып, һауаға күтәргән һәм көс менән қабаттан ергә бырактырған. Қөзрәтле һәм данлы Раббыбыз Аллаһ елгә әмер биргән. Ел, тау-тау комдо күтәреп алып, кәферзәр өстөнә ташлаған. Ғәрәсәт ете төн, һигез көн қоторған һәм бер кемде лә исән қалдырмаған. Үңдырышлы бақыузар, һұфарыу королмалары, қасандыр гүзәл булған бақсалар һәм ғәд халқы үзе лә қом қатламы астында тороп қалған. Қуркыныс язаның өніөз шаңиты булып, бушап қалған йорттар һәм һарайзар ғына тороп қалған. «Бында қасандыр қеүәтле алпамышаларзың ғәд кәүеме йәшәгәй-не!»- тип әйтә һымақ улар.

Хикмәт бабай ауыр һулат қүйзы. Нәсихәтле был тарихты һөйләгәс, ул түбәндәге аяттарзы үкynи:

«Бына ғәд қәүеме шул булыр! Раббының аяттарын инқар иттеләр. Ұның пәйғәмбәрзәренә буйынноманылар һәм һәр йәберләүсeneң әмеренә буйындолар» («Һуд» сүрәте, 11/59);

«Шулар өстөнә Беҙ уларға донъяла ук рисуайлық-хұрлық ғазабын татыу өсөн, афәт көндәрендә зәмнәрирзәй әсе һынық елдәр иңстерҙек. Әхирәт ғазабы тағы ла хәтәрерәк буласақ. Кәферзәргә шунда ярзам итеүсе табылмаң» («Фүссиләт (Анлатылды)» сүрәне, 41/16);

«Аллаң үны (каты дауылды) ете төн, һигез көн буйына түктатманы. (Әгәр үни шунда булған) ул халықтың бер миңгел эсендә әсе қыуыш әғастар кеүек қырылып ауғанын қүрер инен» («Әл-Хакка (Қотолғоноζлож)» сүрәне, 69/7).

Был бәйәнде тыңлаған малайзар үзүәрен шул вакиғаларзың шаңиты һымақ тойゾ. Искәндәр, құлын құтәреп, бөтәнен дә қызығындырған һораузы бирзе:

– Ә һуд (ғәләйһис-сәләм) һәм үға әйәргән мосолмандар менән ни булды икән?

– Аллаң Сұбхәнә үә Тәғәлә Үз Мәрхәмәте менән һудты (ғәләйһис-сәләм) һәм үға әйәргән мосолмандарзы был илаһи язанан котқара. Был қурқыныс дауыл башланғас, улар қаланан китә. Аллаң бит ниндәйзәр халықка яза би-

рергә теләңә, уның алдынан Ябраил фәрештәне (ғәләй-һис-сәләм) ебәрә һәм Үзенең пәйғәмбәренә хәбәр итә. һәм пәйғәмбәр үзенә эйәргәндәр менән бергә ул урындан китә.

Хикмәт бабай бошонко тауыш менән дауам итте:

— Ғәд халқының һәләкәте – иманызлық һәм тәкәбберлек һөзөмтәне. Иблис тә бит, Аллаңтың Әзәм ғәләй-һис-сәләмгә баш эйергә бойорған әмерен тыңламайынса, тәкәбберлеге, мин-минлеге арқаында тәһәргә дусар була һәм Йәннәттән қыуыла. «Мин уттан яратылдым, ә ул – ерзән», - ти ул. һәм Аллаң менән бәхәсләшә башлай. Ә бит Раббыбыш Аллаң үнан: «Кем якшы?» - тип һорамай.

Һис шиккәз, Аллаңтың ерзәге илселәре булған пәйғәмбәрзәр бер үк дингә – һис бер тиңдәше булмаған Берзәнбер Аллаңка инанырға сакыра. Улар, үззәренән һис нәмә өстәмәйенсә, Йәнәбе Хактың әмерзәрен кешеләргә тапшыра. Хактыр, уларзың өйрәткәндәре – кешеләрзен ертормошо өсөн дә, мәңгелек тормошо өсөн дә нигмәт. Пәйғәмбәрзәргә эйәреүселәр – уңышта ирешә, уларға қаршы сыйғысылар – үз-үззәренә карата ғәзелнөзлек қыла.

ЯЗА БИРЕУСЕ ТАУЫШ

Фәд қәүеме темаңын тамамлағас, Хәмит бабай һыйла-
нып алырға тәқдим итте:

– Эйзәгез, алма ашап алайың.

Тик ултырып бер аз арыған малайżар был тәқдимгә
бик қыуанды, дәррәү құзғалып, Хәмид бабай артынан
баксаның икенсе осона юл тottолар.

Донъялағы иң камил компьютер

Бар тирә-йүнгә хүш ес бөрккән құтлы алмалар ботақтарзы ауырайтып ергә қалынған. Қайны берзә улар тұпымдағы ергә қойолалар. Һары, кызыл, алыу алмалар ағас төптәренендә байтақ өйөлөп ята. Малайшар менен бергә Хикмәт бабай бешкән алмаларзың иң яқшыларын йыйып алды, кран астында яқшылап йыуып, қылаңырға сатқырзы.

– Мин һеңгә хәзер бер қорau бирәм.

Тәмләп алма ашап үлтүрған ма-
лайшар, қызылқынып, Хикмәт бабайға
караны. Э үл былай тине:

– Иң яңы компьютер ярзамында
башқа компьютерға нимә ебәреп була?

Балалар бер-беренен бүлә-бүлә
яуап бирә башланы:

– Интернет булға, хат алышып була.

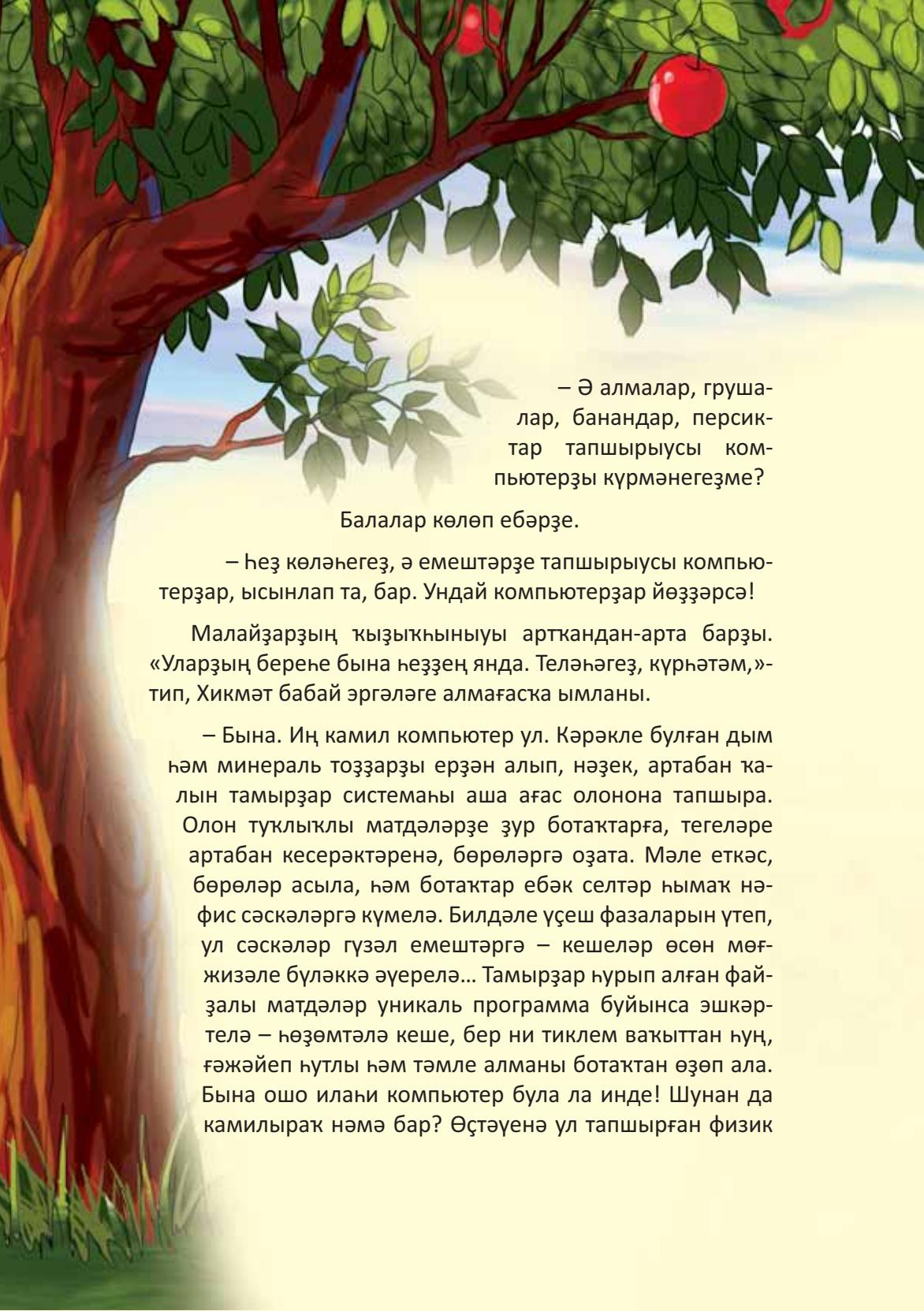
– Фотографиялар, фильмдар, электрон китаптар менен
алмашырға мөмкин.

Искәндәр өстәп қуйзы:

– Естәрзе тапшыра алғысы компьютер ژа эшләргә үй-
лайшар, тип уқығайным.

Хикмәт бабай, йылмайып, йәнә қорau бирзә:

– Э алмалар, груша-
лар, банандар, персик-
тар тапшырыусы компь-
ьютерзұ күрмәнегеҙме?

Балалар көлөп ебәрзе.

– Ңең көләнегеҙ, ә емештәрзә тапшырыусы компью-
терзар, ысынлап та, бар. Үндай компьютерзар йөззәрсә!

Малайзарзың қызықтыныуы арткandan-арта барзы.
«Уларзың берене бына ңеңзен, янда. Теләнегеҙ, күрнәтәм,»-
тип, Хикмәт бабай эргәләге алмағаска ымланы.

– Бына. Ин камил компьютер ул. Кәрәкле булған дым
нәм минераль тоғзарзы ерзән алып, нәзек, артабан қа-
лын тамырзар системаны аша ағас олонона тапшыра.
Олон туклықлы матдәләрзә ژур ботактарға, тегеләре
артабан кесерәктәренә, бөрөләргә озата. Мәле еткәс,
бөрөләр асыла, нәм ботактар ебәк селтәр һымақ нә-
фис сәскәләргә күмелә. Билдәле үңеш фазаларын үтеп,
ул сәскәләр гүзәл емештәргә – кешеләр өсөн мө-
жизәле бүләккә әүерелә... Тамырзар һүрүп алған фай-
залы матдәләр уникаль программа буйынса эшкәр-
телә – ңөзөмтәлә кеше, бер ни тиклем вакыттан һүң,
ғәжәйеп һүтлы ңәм тәмле алманы ботактан өзөп ала.
Бына ошо илаи компьютер була ла инде! Шунан да
камилырак ңәмә бар? Өстәуенә ул тапшырған физик

объекттарҙан шундай үк яңы компьютер барлықка килә ала. Емеш эсендәге кескәй генә орлөкто ергә ултыртғаң, шундай үк һокланғыс компьютер пәйзә буласақ. Электрон компьютерҙар иңә, ниндәй генә камил булмаышындар, иртәме-һүнмөи эшлектән сығалар.

Балалар хайран қалып алмағаска – Аллаң Сұбхәнә Тәғәләнең ғәжәйеп Қөзрәте менән бар қылышынан донъялағы иң камил компьютерға қараны!

Искәндәр һәммәңенең уртақ фекерен әйтмәй түзмәне:

– Қөрьәндән бәйәндәрегеззә тыңлау бик оқшай безгә. Әйтерңен, без шул боронғо замандарға барып сығабыз, үзебеҙ шул вакиғаларза қатнашабыз.

Хикмәт бабай, һөйөнөп, былай тине:

– Улайна, йәнә бер тарих һөйләйем. Салих пәйғәмбәр (ғәләйхис-сәләм), уның мөғжизәле дәйәне һәм Ҫәмүд халқы хакында тыңлағыз.

Ғәрәптәрҙен Ҫәмүд қабиләне Хижаз һәм Шам араындағы Хижр тиген ерзәйәшәй. Ә һуңырақ Йәмәнгә, элек ғәд қәүеме йәшәгән урынға күсә. Аллаң был қабиләгә бик күп нифмәттәр бүләк итә.

Ҫәмүдтәр малсылығ менән шөғөлләнәләр, уларзың мал-тыуары күп була, иген дә үс-

терәләр. Қаяларзы бысып, үззәренә йорттар һалалар, тигез урындарза таш һарайшар һалалар.

«Уйлап қарағыз. Ғәд ҳалқынан һүн, улар урынына һөззә бар итте. Һәм Ер йөзөнә (Хижаз һәм Шам араңына) урынлаштырзы. Ерзәң тигез урындарына һарайшар һалаңығыз, қалқыу урындарында өйзәр яңайығыз. Инде Аллаңтың нигмәттәрен исегеҙгә төшөрөгөз, фетнәселәр кеңек, Ер йөзөндә буталсыктар сыйфармағыз» («Әл-Әғрәф (Кәртәләр)» сүрәне, 7/74).

Озат вакыттар буиы Ҫәмүд ҳалкы, бәрәкәт-нигмәттәрзе биргән Аллаңты онота башлағансы, имен, етеш көн итә. Азат үлар башында Лат исемле алиңә булған таш қындарға табына баштай, тәкәббер һәм қаты құңеллегә әйләнә. Байшар фәтирзәрзе йәберләй, малдарын көтөүлектәрзә көтергә, қыу сыйғанактарынан файдаланырға рөхсәт итмәй. Ғәд тәүменен қуркыныс язмышқа дусар бұлыуын беләләр, әммә ләкин үларзың һәләкәтен торлақтарының ның булмауынан қүрәләр. Таш һарайшарында, йорттарында үлар үззәрен бик ышаныслы тоялар, һис ниндәй ғәрәсәттән дә қуркмайшар. Һәм Аллаң үларға пәйғәмбәр итеп қәрәштәре Салихты (ғәләйхис-сәләм) ебәрә. Салих (ғәләйхис-сәләм) сауза менән шөғөлләнә, ҳалкы араңында зирәклеге, изге құңелле, ғәзел бұлыуы, қүркәм холко менән айырылып тора.

«Ҫәмүд тәүменә лә үз қәрәштәре Салихты құндерәзек. Әйтте: “Әй, ҳалкым! Аллаңтағ ғибәзәт қылышың. Һеңзен өсөн унан башка тәңре бұлырзай һис бер кем юқ. Ул һеңзә (тупрактан) яралтты. Ул һеңзә шунда йәшәтте. Шуға қүрә һең унан ярлықтау һорағыз. Унан һүн тәүбә итегеҙ. Раббым (доға үкүған) кешеләренә яқындыр, (доғаларығыззы) қабул итеп яуап қайтарыусылыр”» («Нұд» сүрәне, 11/61).

Ул уларға Аллаңтың рәхмәтен һәм башка халықтар башына төшкән язаларзы исқә төшөрә, тик уға бик әз генә кешеләр эйәрә.

«Ҫәмүд (халқы ла) пәйғәмбәрҙе (Салихты) ялғансы тип атаны. Салих үз халқына әйтте: “Аллаңтан қурмайығызмы ни? Белеп тороғоз: мин һөзгә ебәрелгән ышаныслы пәйғәмбәр булам. Инде Аллаңтың язынынан қурқығыз һәм миңә эйәрегез. Был эшем өсөн мин һөззән һис бер түләу һорамайым. Миңә тигән бүләк бары тик ғаләмдәрҙен Хужаңы булған Аллаң хозурындалып”» («Әш-Шүфәрә (Шагирзар)» сүрәне, 26/141-145).

Гүзәл сифаттары, күркәм холко һәм әзәбе менән айырылып торғанын күрһәләр ҙә, өгөт-нәсихәтенән һүң, Салих пәйғәмбәрзән (ғәләйхис-сәләм) йөз сөйөрәләр.

Искәндәр, тулкынланып, һорай бирҙе:

- Халықтың Салих пәйғәмбәрзән (ғәләйхис-сәләм) биҙеуененә сәбәбе нимәлә һүң?
- Уны хәрмәткә лайықлы кеше тип таныңалар ҙа, Бер Аллаңка, ғаләмдәр Раббынына ғибәзәт қылышында өндәүе сәбәпле күнелдәре һууына. Атайшарыбыз табынғанға ғибәзәт қылышы тыя алмайың, тип белдерәләр уға. Улар ата-бабаларына қарағанда ла нығырап азаша. «Нисек инде, күзебеҙ менән күргән илаңтарға табынышы тыйып, күзебеҙ менән күрмәгән Аллаңка табынышы бойораңың?» – тиңәр улар.

Салих пәйғәмбәрзен (ғәләйхис-сәләм) хикмәтле өгөт-нәсихәтен, дәлилдәрен улар ишетергә лә теләмәйзәр, “ялғансы”, “иңәр” тип, ғәйепләүзән бушамайзар.

Әммә Салих (ғәләйһис-сәләм), Раббыны әмер иткәнсә, ғәйепләү-әзәрлекләүзәргә сабыр итеп, халқын Берзән-бер Аллаңтың һақ диненә сакырыузы түктатмай.

Мөғжизәле дәйә

Ҙемүд халқы Салих пәйғәмбәрзен (ғәләйһис-сәләм) пәйғәмбәр бұлыуын қырқа инкар итә һәм Аллаң Сүбхәнә үә Тәғәләгә ғибәзәт қылышан баш тарта. Әйткән һүззәренең ҳақлығын, Аллаң илсөне бұлыуын раçлар өсөн, унан улар мөғжизә талап итә:

«Һин – беззен қеүек үк бер кеше. Әгәр һүзен ҳақ булňа, пәйғәмбәрлегенә дәлил килтер. Без һине һынарға теләй-без: һинен менән изге җаяға барабыз, һәм тәңрең унан быуаӡ қызыл дәйә сығарынын, буласак дәйә балаңы ла шундай үк қызыл бұлын ...»

Ильгиз, аптырап, қашын сөйзө:

– Қызылмы?!

– Эйе. Ул замандарҙа ғәрәптәрзә қызыл дәйәләр бик киммәт һаналған. Шулай итеп, улар җая таш эсенән быуаӡ қызыл дәйәне сығарыузы һорағандар. Уның һөтө қышын йылды, ә йәйен һалқын бұлыуын, сирле әснә – һауығыуын, ә фәкир әснә, байып китеуен теләгәндәр.

Салих пәйғәмбәр (ғәләйһис-сәләм) намаӡ үкүған һәм, уларзың теләктәрен үтәүзе үтенеп, Аллаңка доға қылған. Шул үк мәлдә тау тетрәгән, һәм унан быуаӡ дәйә сыйккан һәм әйткән: «Аллаңтан башқа илаң юқ һәм Салих – Уның, пәйғәмбәре».

Был мөғжизәне қүреп, қәбиләнең җайы бер кешеләре Аллаңка иман килтергән. Улар Уның қөзрәте ал-

дында баш эйгән һәм әйткән: «Салих дөрөсөн әйткән: Аллаң – Бер, Уның тиндәше юк». Ундаң кешеләр әз була, әммә уларзың имандары дөйә сыгқан җая таш кеүек ның була. Өс көндән һуң бик гузәл дөйә балаңы тыуа. Ул һәр вакыт әсәненә әйәреп йөрөй, һәм уның янында үзен бик тыныс тоя, әсәне уны һәйәп тәрбиәләй. Дөйә һәм уның балаңы рухи якынлық һәм мәрхәмәт өлгөнәнә әүерелә.

«Был Салихтың дөйәне», -ти Ҫәмүд халкы. Әммә пәй-ғәмбәр уларға былай ти: «Әй халкым! Аллаң Тәғәләненә был дөйәне – һеңгә киçәтеү, билдә. Ул Аллаң биләмәнендә утлап йөрөнән. Уға һәм һеңгә һыулау – билдәле қөндәрзә. Уға золом қылмағыз, юғиңә һеңгә Аллаңтың қәнәре, языны тәшәр».

Қөндәр үтә. Дөйә һәм уның балаңы Ҫәмүд қабиләненәнән һәшел болондарында утлап йөрөй һәм Аллаңты данлай. Теләгән һәр кеше барып уның фатихалы һөтөн эсә.

Ҫәмүд халкының шөкөрһөзлөгө

Кәфөрҙәр Аллаңтың ошо бейек мөғжизәне алдында үзен көсөнәз итеп тоя. Әммә тәүбәгә килер урынға улар иманлыларзы йәберләй, мышқыл итә.

Улар араңындағы туғызың бай үззәрененә тәкәбберлеге, аяуныңлығы менән айырыуса айырылып тора. Рәхмәтле булыу, ғәйебенде таный белеү, һәйөү, миңирбанлылық кеүек хистәр уларға бөтөнләй ят була. Улар бары тик үз мәнфәттәрен генә җайғырта беләләр.

«Был қалала туғыз ир кеше (туғыз яуыз төркөм) бар ине. Былар тирә-яққа боゾоклок таратыусы ине. Улар из-гелек қылыу тураңында үйлап та қараманылар» («Ән-Намел (Қырмыңка)» сүрәне, 27/48).

Салих (ғәләйхис-сәләм) уларзың диндәренә хәүеф менән янай. Һәм мөшриктәр, пәйғәмбәрзе һәләк итер өсөн, яман план қора. Тәүге нәүбәттә улар дәйәгә золом эшләргә үйлайшар, сөнки ул Салих пәйғәмбәрзен (ғәләйхис-сәләм) пәйғәмбәрлек миссияның йәнле кәүզәләнеше бұлып тора.

– Улар Аллаңтың язынынан қуркмаймы ни? – тип шәбінәнеп қорая бирзә Исмәғил.

– Аллаңтың асыуынан бигерәк улар үзүәренең дәрәжәнен, власын юғалтыуζан қурқа, шуға күрә, илаңи әмергә буйынмайынса, дәйәне үлтерә.

Исмәғил, илай язып, һәммәнен борсоған һораузы бирзө:

– Э дәйә баланы ни эшләне инде?

– Бер риүәйәт буйынса, дәйә баланы җотола, ә икенсөне буйынса, мәшриктәр уны үлтерәләр һәм итен ашай-зар.

Был вакиға малайżарзы хафаға һалды. Үз мәхлүктәренә мәрхәмәтле булған Аллаң Сүбхәнә үә Тәғәлә дәйә баланын булна ла җоткарғандыр, тип ышанғыны килде уларзың. Ауыр һулас, Хикмәт бабай бәйәнен дауам итте:

– Салих пәйғәмбәрзе (ғәләйһис-сәләм) был хәбәр тәрән қайғыға һала. Ул, һәләк булған дәйә янына барып, әсе күз йәштәрен түгә-түгә Аллаңтан азған халқын туралға төшөрөүзе һорай. Ул халқына мәрәжәфәт итә: «Йә хәлқым! Ниңә һең яқшылықта түгел, яманлықка ынтылаңығың? Ни өсөн һең Аллаңтан ғәғү үтәмәйнегез? Бәлки, ул һеңзә ярлықар!»

Әммә тегеләре, кәферлектәренә һәм тәкәбберлектәренә барып, үға талап қуя:

– Эй, Салих! Илсе булнаң, вәғәзә иткәненде алдыбызға сығар!

Ул уларжан борола һәм әйтә:

– Йә хәлқым! Мин һеңгә Раббымдың һүзен ишеттерзем, һең туралға бағын тип, нәсихәт бирзем, тик һең нәсихәт биреүселәрзе яратмайығың.

Яза биреүсе тауыш

– Тормош менән ләzzәтләнер өсөн һеңгә өс кенә көн қалды. Һис шиккәз, һеңгә яза килер, сөнки һең – золом эйәләре. Һең Аллаң һүзен инкар иттегез һәм, якшылық қылыштарға яратмаған өсөн, Уның дәйәнең үлтерҙегез.

Дәйә үлтерелеп, таң аткас, алдағы түркүйнис вакиғаларзың ғәләмәте булып, элек дәйә утлап йөрөгән болондарза ер астынан фонтан һымак қан үрғыла башлай. Қозоқтарза һыу қанға әйләнә, хатта ки ағастарзың япрактары ла, қан қеүек, ал төсқә инә. Ә кешеләрҙен йөзүзәре һарғая. Аллаңқа қарата енәйәт әшләгән җәмүдтәр дәйәне үлтергәндәре өсөн Салих пәйғәмбәрзән (ғәләйһис-сәләм) ғәфү үтәнмәй, Аллаңқа ялбарып тәүбә итмәй. Киреңенсә, улар тағы ла яманырақ ниәт менән янып йөрөй - Салих пәйғәмбәрзә (ғәләйһис-сәләм) үлтерергә үйлай. Аллаңтың әмере буйынса, боңкоңда яткан бил өнәйәтселәр өстөнә Ябраил фәрештә (ғәләйһис-сәләм) таш өйөмө төшөрә. Раббыбың Аллаң әйтә: «Шулай итеп улар хәйлә қорҙо. Беҙ ҙә һиззәрмәй генә уларға хәйлә қорҙок» («Ән-Нәмел (Қырмыщка)» сүрәне, 27/50).

Бынан һуң Салих пәйғәмбәр (ғәләйһис-сәләм) үзенә эйәргән 4 000 кеше менән қаланан китә: «Әмерем менән Салихты һәм үның менән бергә иман килтергәндәрзе, Беззен ရәхмәтебез буларақ, (язанан) һәм мәсхәрәнән қоткарзың. Шөбнәең, Раббың қеүәтлелер, еңеүселер!» («һуд» сүрәне, 11/66).

Иманлылар қаланы ташлап киткәндөң икенсе көнөндә мөшриктәрҙен йөзүзәре қызыара. Өсөнсө көнөндә – қарай. Аллаң Сұбхәнә үә Тәғәләнен фарманы буйынса Ябраил (ғәләйһис-сәләм) уларзың таш йорттарын емерә. Җәмүд халкы байлыктарына, ныңкы таш йорттарына өмөт

бағлай, құкырзарса шулар ярзамында ғәзел язанан қотолмаксы була. Әммә ләкин өмөттәре ақланмай. «**Уларзы ла иртәнгे яқта қуркыныс тауыш (һәләкәт) қапланы. Йыйған байлықтары уларзы һис бер язанан қоткара алманы**» («Хижр (Хижр иле)», 15/83-84). Бына шулай Ҫәмүд қәүеме юқта сыға. Уларзың һәммәне ер астынан килгән һәләкәтле тауыштан йән бирә, иманызлықтары, қылған золомдары өсөн иләни яза була был. Иманың қәүем Салих пәйғәмбәрзен (ғәләйһис-сәләм) дәйәнең үлтереп дүрт көн үткәс кенә, уларзың харабаға әйләнгән қалаңы өстөнә қояш талқа.

– Э Салих пәйғәмбәр (ғәләйһис-сәләм) һәм уға эйәргән гән иманлылар менән ни булды икән? – тип һорат яузыра башланы малайзар.

– Салих пәйғәмбәр (ғәләйһис-сәләм) һәм уға эйәргәндәр ихрам (Мәккәлә хаж қылышы кеше, изге ергә бақас, билдәле тұкталышта ғөсөлләнеп кейә торған кейем) кейә һәм, қызыл дәйәләргә атланып, Аллаңты данлап, Мәккәгә инә, шунда йәшәргә қала. Бер ни тиклем вакыттан һүң, улар Ҫәмүд қәүеме йәшегән ерзәргә бара һәм һауаланып йөрөгән мөшриктәрзен ниндәй язмышқа дусар булғанын күрә. Салих пәйғәмбәр (ғәләйһис-сәләм) һәм уға эйәргән мөміндәр, йөрәктәрен иман нұры менән яқтырткан өсөн, шөкөр итеп, Аллаңқа рәхмәтен белдерә һәм фатихалы Мәккәгә кире қайтып китә.

БАЛ КОРТТАРЫНЫң СЕРЛЕ ДОНЬЯНЫ

Искәндәр, өләсәненең йортонан табан боролған көмөш төңөндәге «Рено» машинанын күреп, «Атайым килде!» – тип һөрәнләп, урамға сығып йүгерзे. Ата һәм ул, бер-беренең сәләмләп қосақлаштылар һәм қосақлашкан көйө өйгә йүнәлделәр. Гәлбаныу өләсәй, йылмайып, уларзы ишек төбөндә көтөп тора ине.

ТӨРҮӨН СЕРӘПЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

Атаңы ауылға командировканан қайтышлай үүғылған икән. Үзған ял әсәне, атаңы һәм Айтуған бергәләп қайтырға уйлағайнылар, әммә қустыны ауырып киткәс, был ниәттәре тормошқа ашманы. Атаңы улының эштәре менән қызықтыныңды. Искәндәр башка малайżар менән йыш қына Хикмәт бабай бақсаңына барыуы һәм унда бик құп қызық нәмәләр белеуे туралында һөйләне. Табын әзәрләп йөрөгән өләсәне лә һүзгә қүшүлді:

– И-и-и! Хикмәт бабаңының бақсаңына ни қәзәр қызықтынып, шатланып йүгергәнен күрәң, ине уның! Мөғайын, мәктәбенә дәрескә шулай йүгемәйзәр!

– Нимә һөйләй һүң Хикмәт бабайың? – тип һораны атаңы.

Искәндәр, рухланып, атаңына таузар, янартаязар, күзгә күренмәгән кәртә менән айырылған дингеззәр, ғәрәсәт осороп алып киткән алпамышлар, мөғжизәле дәйә һәм уның балаңы туралында һөйләне. Атаңы уны ژур қызықтының менән тыңланы һәм биларзың күбеңен тәүләй ишетеуе туралында әйтте. Улынан да, Хикмәт бабаңынан да бик қәнәғәт икәнлеген белдерзә:

– Афарин, Искәндәр. Тырышлығың һәм үңыштарың өсөн үине бүләкләргә кәрәк, – тине ул һәм улына аксаны ғәзәттәгенән күберәк бирзә. – һәм тағы ла бер нәмә әйткем килә... Әсәйен Морат ағайындың ғайләне, уларзың

ауыр хәле хакында һөйләне. Улым, ошо ақсаларзы Хикмәт бабайыңа алып барып бирсе, Морат ағайыңа һәм уның тағиләненә тапшырын. Был - «аманат», йәғни һақларға құшып бирелгән һәмә. Шуға күрә иғтибарлы бул, – атаны Искәндәргә ژур булмаған конверт һондо, мөғайын, унда акса булғандыр.

Ул дауам итте:

– Аллаңқа шөкөр,bez – мосолмандар. Э хәлле мосолмандар өсөн, әл-хәмдү лил-ләң, bez шулар исәбенә инә-bez, йылына бер тапқыр алған килеменең қырқтан бер өлөшөн мохтаж қәрәштәренә биреү зарур. Ул «зәкәт» тип атала. Был ақсалар иман қәрәштәребезгә қыйынлықтарзы еңелерәк үткәреп ебәрергә ярзам итер, шулай ук нифәмәттәрен бүләк итеп биргән Раббыбызға рәхмәтебез ژә булыр.

Искәндәрзен бүләге

Ишек артында Гөлбаның өләсәйзен ниндәйзег катын менән һөйләшкәне ишетелде. Мөғайын, кемдер хәл белергә ингәндер. Озакламай өләсәй ниндәйзег пакет тотоп килеп инде.

– Тұғанымдың қызы Асия килде. Уларзың ژур умарталығы бар, бал құрзыра башлағандар, - тип, өләсәй ауыр пакетты өстәлгә ултыртты. – Ұзен менән ал, кейәү. Айтуғанға файдалы булыр, тизерәк шәбәйеп китін инде. Шуны үйлап торам әле: тирә-йүндәге барса малай-шалай, шуклықтарын қалдырып, бал қорттары һымақ Хикмәт карт бақсаңына йыйыла, шуға күрә үға бүләк бирергә кәрәк. Һең нисек үйлайнығыз был турала?

- Элбитет! – тинеләр бер тауыштан Искәндәр менән атаңы, һәм бер-береңенә карап көлөп ебәрзеләр.
- Бик хүп! Улықайым, балдың ошо банканын уға алып барырның!

Баллы һөйләшеү

Бер азнанан, малайзар йәнә Хикмәт бабай бақсаына йыйылғас, Искәндәр остазына үзе менән алып килгән пакетты һондо:

– Был – һеҙгә. Өләсәйем бирҙе.

Искәндәр һәм уның пакеты нимә хатындалыр қызып-қызып һөйләшкән малайзарзың бөтә иғтибарын үзенә йәлеп итте. Хикмәт бабай пакет эсенә күз һалды:

– Қарайың әле, нимә алып килде икән беҙзен, Искәндәр! Ниндәй гүзәл һәм қиммәтле бүләк! Җур рәхмәт! Аллаң Тәғәлә Гөлбаның күршебеҙгә һаулык һәм бәрәкәттәрен арттырып бирғен инде! Пәйғәмбәребез (салләланаң ғәләйни үә сәлләм) әйткәнсә, бал – күп ауырыуҙан шифа. Был балды йыйыу өсөн, кескәй генә бал қорто тәүлек эсендә бер нисә мен сәскәгә қуна.

Ильгиз шул саң һорая бирҙе:

– Қызың, ә бал қорттары нисек бал яңай икән ул? Речебын қайзын беләләр икән?

Хикмәт йылмайып қуйзы:

– Бал қорттары – ғәжәйеп йәнә эйәләре. Беренсенән, улар, ныклы тәртипкә буйынаноп, җур бер ғайлә булып йәшәй. Икенсенән, ул ғайләлә һәр кемден аның бурысы бар. Бал қорттары яңғыζ йәшәй алмай. һәр ғайләлә инә

корт, әре қорттар һәм эш қорттары бар. Ин үзүр инә қорт бары тик йомортка һалыу менән генә шөғөлләнә. Эре қорттар үрсеу мәлендә генә кәрәк. Э ш қорттары бөтә ғайлә өсөн яуплы: улар бал йыя, һәммәңен ризық менән тәймин итә, балауыз эшләй, умартаны һактай, йәш быныңды тәрбиәләй. Кешеләр һәр вакыт бал қорттарына хас булған ныткыл тәртипкә ынғланған һәм уларға кешелек йәмғиәте төзөлөшө өсөн гүзәл өлгө итеп қараған.

Бал қорттарына хас был ғәжәйеп тәртипте Аллаң Сұбхәнә үә Тәғәлә Үзе булдырыған: «Раббың бал қортона әйтте: «Тауҙарза-қаяларза, ағас қыуыштарында һәм кешеләр корған каралты-қураларза үзенә оялар-умарталар яна»» («Ән-Нәхел (Бал қорто)» сүрәне, 16/68-69).

Ошо вакыт сәскә түтәлдәре янында ултырған Илдар көлөп ебәрзә:

– Қарағыз әле, буйлы комбинезон кейгәндәр бында тотош команда!

Малайзар шунда уқталды. Хикмәт бабай бер бал қортона құрьәтеп аңлатса башланы:

– Ақ сәскәлә ултырған бынау бал қортона күз һалығыз әле! Ауызын һәм томшоғон құрәнегеҙме? Ул сәскәнен һеркәле ерендә ултыра, томшоғо менән һеркәне һура. Нектар

менән бергә йөнтәс аяктары ярзамында һеркәләрзә лә йыя, сәскәләрзә һеркәләндерә. Азак һеркә шары арткы аяғындағы маҳсус кәрзингә қалына, унан йоморткаларҙан сығкан қарышлауыктарҙы ашатыу өсөн һитә эшләнә.

Нектарҙы бөтә сәскәле үсемлектәрҙән дә йыйырға мөмкин. Боғағын тултырыу өсөн, бал корто 1,5 меңгә якын сәскәне урап сығырға тейеш. Умартаңына табан осоп барғанда ук уның сәскәнән һурып алған нектары ژур ғына боғақта килеп инә, боғақ биzzәре бүлеп сығарған мат-дәләр менән қушыла һәм балға әүерелә башлай. Умартаға табыш менән қайткан қортто башка қорттар қаршы ала. Улар, уның нектарын алып, балауызған эшләнгән алты қырлы бик құп қүзәнектәрҙән торған кәрәззәргә қала. Дымдың парға әйләнеуен тиzlәтеу һәм нектар там-сыларының қуийылығын арттырыу өсөн, бал қорттары вен-тилятор рәүешендә қанаттарын елпеп тора. Азак һақлауға тәғәйенләнгән тұлы кәрәззәрзе балауыз менән нықлап ябып қуялар.

Бал қорттары балды нисек эшләргә кәрәклеген қай-зан белә қуң? Шул тиклем ғилем, камил қулайламалар қайзан? Был турала Қөрьәндә шулай әйтәлә:

«“Унан қуң өмештәрзең һәр береңенән ауыз ит, Ал-лаң құрнәткән юлдар буйлап ос”. Уларзың әсенән ке-шеләр өсөн шифа бұлырлық төрлө төстәге шәрбәт (бал) сыға. Был әштәрзә үйлай белгәндәр өсөн бөйөк ғибрәт-тәр-дәлилдәр барзыр» («Ән-Нәхел (Бал қорто)» сүрәне, 16/69). Бал қортона ошо ғилемдәрзе қүндергән, йәки ошо ин-стинкты һалған Раббыбың уның тәнен ошо функцияларҙы күркәм рәүештә үтәүгә яраклаштырған.

– Бал қорттары балды кәрәз эсендә һақлағанын беләбез. Э ул кәрәззәр умартала нисек барлыққа килә икән үңى? – тип һорай бирзә Ильгиз.

Инженер бал қорттары

– Кәрәззәр – ғәжәйеп камил инженер конструкцияны, ғалимдар уның серен азағынаса асықлад бөтә алғаны юк әле. Бал қорттары тәненән бүленеп сыйккан балауыззан бик нескә кәрәззәр яңай. Эш барышында улар бер-беренәнә нытқ ярзам итә. Тәпейзәре менән құршеңенең қорнағынан нәзек кәрәз япрактарын қырып алалар, сәйнәйзәр һәм, шайықтары менән құшып, тип-тигеζ қоролмалар төзәй-зәр. Һәр бал қорто бында материал менән тәьмин итеүсе лә, архитектор ژа, төзәүсе лә. Балауыз қоролма геометрик йәнәттән төзөк алты қырлы бик күп күзәнәктәрзән тороусы кәрәззәрзән ғибәрәт. Әгәр әки без қағыз, қәләм, чертёж инструменттары алнақ, тигеζ алты қырлы мәйөштәр яңау барыбер еңелдән булмаясак. Бал қорттары иң һис бер коралның үззәренең эшен кәмселеккөз аткарып қуя. Өтәүенә улар, төркөмдәргә бүленеп, үззәренең балауыз қоролманың умартаның төрлө яғынан эшләй башлай һәм, бер генә миллиметрә ла яңылышмайынса, үзәктә осраша!

Искәндәр аптыраны:

– Ысынлап та, был ифрат ауыр эш тә ул. Безгә мәктәптә геометрик фигуралар һызырға қушалар. Мин хатта линейка һәм транспортир менән дә бишмәйөштө, алты мәйөштө тигеζ итеп һыза алмайым.

Хикмәт бабай дауам итте:

— Көрәз конструкциянында кәмселектәр, тигез булмаған урындар юқ, кәрәззәрзен тап алты мәйөшлө булыуы балды буш урын җалдырмайынса тултырырға мөмкинлек бирә! Инженер фәндәре һәм математика йәһәтенән кәрәззәр конструкцияны уғата камил! Аң, акыл бирелмәгән бал қорто уны төүәл исәпләй, проектлай алып инеме? Әлбиттә, юқ! Бал қорттарындағы илаһи сәнғәттең, хикмәттен һәм көстөң сағылышыбыл.

Утыз көнлөк ғұмер

Хикмәт бабай малайзарға һорау бирзә: «Ә бал қорто нисә көн йәшәгәнен беләңегезме?» Ул һорауға берәү ҙә яуап бирә алманы. Шунан ул яуапты үзе әйттә: «30 көн».

Малайзар хайран җалды: «Нисек? Бары тик утыз ғына көнмө?»

Хикмәт бабай, һүзен раҫлап, баш җакты:

— Бер бал қорто ғұмере әсендә якынса ярты балғалақ бал йыя ала. Азак үл йыйған балын да тәмләп җарамайынса үлә. Қүреүебеҙсә, ғұмере буйына бал қорто үзенән бигерәк башқалар өсөн эшләй булып сыға. Физакәрлек һәм хеζмәттең гүзәл үрнәге түгелме ни был? Ә, балалар? Қескәй генә ошо йән әйәләре, кешеләргә татлы, хуш есле, шифалы ризық бүләк итер өсөн, қыңқа ғына ғұмерзәрендә алъыз-ялъыз хеζмәт итә. Ә беҙ үзебеҙзен, башка кешеләрзен, башқа мәхлүктәрзен, файзаңы өсөн күпме тырышлық һалабыз?

Искәндәр һәм уның дүстары, бал қорттарының тормошо менән якынданырак танышкан һайын, қызылкыныңузары, ғәжәпләнеүзәре арта барзы. «Ғұмерзәре җай-

КӨРҮӨН СЕРЗӘРЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

ңылай қысқа! Беҙгә бал бирер өсөн, ғұмерзәрен ни қәзәр физа қылалар», – тип уйланы Искәндәр.

Хикмәт бабай бәйәнен дауам итте::

– Қөрьәндә Раббыбың Аллаң әйтә: «Қүктәрзә һәм Ерзә нимә булна, шуларзың барының да Ул, Үз тарафынан индереп, ңеңзен қарамакка бирзе. Әлбіттә, был турала үйлап қараған кешеләр өсөн ғибрәттәр бар» («Әл-Джәсіә (Тәзләнеү)» сүрәне, 45/13). Кескәй генә мәхлүк был фани донъяға беззен өсөн килә. Файдалы ризық, күп сирзән дауа булған балын яңай. Азак ғұмерен тамамлап китә. Уларзың тормошо һәм хәzmәте – беззен өсөн нәсихәт.

Ашығыз тәмле булыны!

– Пәйғәмбәребез (салләллаңу ғәләйни үә сәлләм) үн дүрт быуат элек үк балдың күп ауырыузаңдан шифа булыуы хакында әйткән. Бөгөн инде балдың файзыны туралында бик күп язылған. Кеше организмы өсөн ул ризық та, шифа ла. Ул тын алыу системаына, мейегә ыңғай тәъсир итә, йөрәк һәм қан ауырыузаңдан дауалай, ашқаңан, бауыр, бөйөр, әсәк ауырыузаңдан шифа бирә. Фалимдар балдың яңынан-яңы ыңғай сифаттарын аса. Был шуны ап-асық құрәтеп тора: Раббыбыззан алған Пәйғәмбәребеззен (салләллаңу ғәләйни үә сәлләм) ғилеме барса

ғилемдәргә ойотко һәм Хисап көнөнә сақлы хәкикәт бұлып қаласак.

Хикмәт бабай әшлекле рәүештә сәскәнән сәскәгә құнып бал йыйған қорттарға бер ни тиклем йылмайып қарап торゾ һәм, балаларға боролоп, былай тине:

— Бал қорттары - асылы менән ңокланғыс йән эйәләре.
Улар тағалық һәм тәртип һағында нық тора, умарта эсен-

дәге қауаның таңа бұлдыуына ла ныңк иғтибар бирә. Қайны сак улар бергәләшеп синхронлы рәүештә қанаттарын елпейзәр – торлактарын елләтәләр. Қайны сак ишке үмарташарза бал қорттары эшләп сыйарған ысмалалы матдәгә уралған үлгән сысканды йәки селәүсендө осратырға мөмкин. Ошолай итеп улар сереүзе бөтөрә. Сит қорттар, күгәуен, һағызаттар ише сақырылмаған қунактарҙан һақланыу сараңын да күрә улар. Һақсылар, осоп қайткан һәр бал кортоң тикшереп, есқәп, үззәренеке бұлдыуына инанғас қына үмартаса индерә. Әгәр сittәр инергә үйлаңа, улар, безелдәп, күмәкләп үға ташлана һәм қыуып ебәрә. Ә һең

беләнегезме икән, бал қорттары үмарта эсендә хәжәткә сыйкмай, тәбиғи йомоштарын үтәр өсөн улар ситкәрәк китә. Бал саф һәм пак бұлдырға тейешлеген, был қиммәтле шифалы ризық шундай хәрмәтле мәнәсәбәт талап итеуен қайзын улар белә икән һүң?

Умартаса эсендәге қараңғылықта тулы тәртип булдырыузырына, үззәрен шулай ақыллы тотоузарына, йәкмәтелгән бурыстарын күндәмлек менән үтәүзәренә һоклананың да, был инстинкттарзы Үз

мәхлүктәренә һалған Бөйөк Заттың Хикмәтенә тағы ла нығырақ хайран қалаңың.

Кешеләргә хеҙмәт итеүгә арналған бал қорттарының тормошон өйрәнеп, күпме нәсихәт алырға мөмкин! Арыған йәки ауырыған атай-әсәйбебезгә бер стакан ыңу бирәбеζме? Мохтажға ярзам құлыш үзабыζмы? Ерзен ниндәйзер мәйөшөндә ғазап кисергәндәр, йәберләнгәндәр өсөн йөрәгебез әрнейме?

Хикмәт бабай, малайзарға күз йүгертең сықты ла тәнәфес иғлан итте:

– Ярай, минең афариндарым, бер ун минут ял итеп алайық. Э мин өйгә инеп сыйайым.

Хикмәт бабайзың «афариндарым» тип мақтауы малайзарға оқшап қалды: ауыззар қолакқа етте, һәм улар көрмәкләшеп шаярырға кереште. Искәндәр иңе Хикмәт бабайға эйәрзе, өйгә инер алдынан уға атаңы қалдырыған аманатты һондо. Хикмәт бабайзың бик күңеле булды. “Был изге ғәмәлде қабул ит инде, бөтә ғайләләренә именлек, бәрәкәт бир”, - тип, ул Аллаңка ихлас доға қылды, зәкәтте кисекмәстән Морат ағайға тапшырасағын әйтте.

НӨТ НӘМ БАЛ

Хикмәт бабайзың баксаңы, әйтернең дә, асық һауалағы бер мәктәп, күңелдәрзе нескәртә, нурландыра торған мәктәп. Малайзар сәскәнән сәскәгә йөрөп бал йыйған қорттарзы қызылкынып күзәтә, ни аралалыр ошо кескәй генә йөнтәс йән эйәләренә қараты күңелдәрендә хөрмәт һәм һәйеу тойғолары пәйзә булды. Искәндәр ақ гөлиемеш сәскәненең ин уртанына инеп алған бал қортона ымланы һәм малайзарға былай тине:

ТӨРҮӨН СЕРӘПЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

— И-и-и, был бал қорто бөтә ғүмерен беҙгө ярты балғалақ бал йыйыу өсөн сарығ итә. Ә беҙ бер ултырғанда 5-8 бал қорто ғүмере буйы йыйған балды ашайбыз ژа қуябыз. Беҙ Аллаңқа рәхмәтле бұлдырға, Уны яратырға тейешбез, сөнки бал қорттарын да, сәскәләрзе лә, һәм донъялағы бөтә нәмәне беҙзен өсөн Ул барлықта килтергән.

Шул мәл Ильгизден қауышы яңғыраны:

— Қарағыз, ана Хикмәт бабай килә!
Ул нимәлер алып килә!

Искәндәр Хикмәт бабайға қаршы йүгерзे. «Әйзәге, ярзам итәйем!» -тип, құлынан батмусты алды.

Хикмәт бабай барының да өстәл янына сақырзы:

— Килегез бында. Мин һеңгә һәт менән бал алып килдем.

Табындағы әңгәмә

Искәндәр Хикмәт бабайзын башлап барынына ла һет-лө стакандар таратып сыйкты. Табын уртасында - бал һалынған матур қауыт һәм ақ икмәк телеп қуылған бәләкәй кәрзин. «Бисмилләһ» әйтеп, Хикмәт бабай бер йотом һәт эсте.

— Ошо гүзәл һәм тәмле нигәрханәре өсөн Раббыбызыңға рәхмәтебеззә беддерәйек.

Гәрәбәләй һары бал қыланған икмәк, қалқынсарак қуый һәт бик тәмле ине. Ильгиз, икмәк телеменең ситеңә ақкан балын ялай-ялай һорая бирзе:

— Хикмәт бабай, атайым һеңгә сәләм әйтте. Мин уға беззәң әңгәмәләр тұрағында һойләгәйнем, рөхсәт булна, әштән бушаған сакта мин дә барып тыңлар инем, ти ул.

— Уның килеменә без бик шат бұлыр инек. Атайыңа минән дә сәләм әйт.

Илдар, Ильгизгә көnlәшеп қараны. Қайылай рәхәт уға, атаңы бит бында йөрөуенә шат. Ә уның атаңы, әгәр бында килемен белеп қална, асыуланасақ һәм килергә рөхсәт итмәйәсәк. Атаңы әле отпускала, улар бөтә ғайләне менән олатайшарына құнажықта кильде. Атаңының һендеңе лә Исмәғил исемле улы менән бында. Өй хужаңы, хәзәр ақыл, ғилем, компьютер технологиялары заманы тип исә-пләгәс, уларзың өйөндә дин тұрағында һис қасан һойләшкәндәре булманы. Ә олатаңы һәм өләсәне ейәндәренә Аллаң ҳатында һойләргә тотонжалар, атаңы уларзы гел тыйыр булды: «Хөрәфәттәрегез менән балаларзың башын бутамағыз. Улар барыны – үткән быуат нәмәләре! Кешеләр күптән йынанға осоп йөрөп қайтты, үнда улар Аллаңты құрмәгән!»

Илдарзың үйшарын бүлеп, Ильгиз қоқланыуын белдерзе:

— Бөгөн һеңзәң һыйығыз шул қәзәр тәмле!

Хикмәт бабай уға қарап йылмайзы:

— Тәмле бұлның шул, улым. Ә һең беләнегезме, һәт бит Пәйғәмбәребеззәң (салләллаңу ғәләйни үә сәлләм) яраткан ризығы. Ул қунақтарын һәт менән һыллар булған.

Үзен һөт менән қыйлауҙарын да яраткан һәм һөттөң файзаһын һәм қиммәтен күз үңында тотоп әйтер булған: «Һөттә – бәрәкәт». Бөгөнbez Пәйғәмбәре беҙзен (салләллаңғұләйни үә сәлләм) сөннәтен үтәнек.

Азак өстәп қүйзы:

– Элбиттә, һөт – гүзәл ризық. Э һөттөң қыйыр, кәзәйәки қарық тәнендә нисек барлыққа килгәнен беләнегезме?

Көсөргәнешле мәл

Хикмәт бабай, қапыл хәбәрен бүлеп, қапта яғына җараны. Бақсаға бер кеше килеп инде. Уның йөзө, һәр бер хәрәкәте асыулы икәнлеген, ярныуы сайпылып түгелергә торғанлығын күрһәтеп тора ине:

– Уй, был минең атайым, – тип қалтыранып шыбырланы Илдар. Исмәғил Илдарзың артына йәшенде.

Асыулы әзәм уларға табан килә ине. Балалар араһында Илдар менән Исмәғилде күреп қалғас, ул хужаға сәләм дә бирмәй қысқырып ебәрзе:

– Бында ни қалған һөзгә?! Ниндәй эш қыйратанағызың бында?!

Хикмәт бабай, килгән әзәмдең ту-паҫлығын истибарызың қалдырып, йомшаш қына өндәште:

– Хуш килдегез. Бәлки, ултырырғызың?

Җапыл боролған әзәм Хикмәт бабай менән йөзгә-йөз осрашты. Уның тыныс тауышы, алсак йөзө, үзенә төбәлгән йомшаш қарашы ирзе нисектер қаушатты. Асыуы һүрелде, үл хатта тотлоға биреп ризалашты:

— Эйе, якшы.

Илдар һәм Юлай, үға урын биреп, үләнгә түшәлгән ба-
лаңка барып ултырзылар. Хикмәт бабай, батмустан таза
стакан алыш, һәт һалды һәм Илдарзың атанына һондо.

– Рәхим итегез.

Азак аңлатып қуйзы:

– Мин бында балалар менән һөйләшәм. Теләңгәзе, һез үе безгә күшүлүғиң.

Сақырылмаған құнақты бил оло йәштәге қарттың ба-
лаларға нимә тұраңында һөйләуе қызықтыныңдыра ине, әл-
биттә. «Балаларзың башын ниндәй ялған ғилемдәр менән
бутай икән», – тигән үй йүгереп үтте уның башынан. Ул
бер-ике йотом һөт эсте һәм қорорак қына итеп ризалық
белдерзé:

— Ярай, улайңа мин дә һеззе тыңлайым.

– Хикмәт бабай безгә көттөң нисек барлықта килемен аңлатса, – тип асықлық индерзес Искәндәр.

Хикмәт бабай башлаған бәйәнен дауам итте:

– ھөттөң һәр тамсынынан нәсихәт алырға була. Уйлап карағыз әле, ебәк қорто тут (ебәк) ағасы япрактарын ашап қына уларзы ебәккә әйләндерә. Шул ук ағастарзы йәйрән ашай. Уның тәнендә улар хуш есле мисеккә әүерелә. Әммә шул ук япрактарзы кәзә йәки һыйыр ашаңа, һөт -

тәмле һәм файдалы ризық барлықка килә. Икенсе яқтан, шул үк япрактарзы саранча ла ашай, тик бынан берәү үә файза күрмәй. Ебәк қорто тәнендәге япрактың – ебәккә, йәйрәндекенең – мисеккә, һыйыр тәнендәгөн һәткә әйләндерерзәй ул программаны кем барлықка килтергән?

Ниндәй фабрика кескәй генә ебәк қорто қылған ғәмәлде қыла ала - тут япрағын ебәккә әйләндерә? Ниндәй ғалим, инженер йәшел массаны һәткә әйләндерә торған программаны, технологияны эшләп сығара ала? Ниндәй парфюмер йәшел япрактан мисек эшләй ала? Ә кем, бал қорттары һымак, миллиондарса сәскәнән кескәй генә татлы һүт бөртөктәрен йыйып, бал яңай ала? Әлбиттә, булдыра алмайзар! Быларзың бит һәммәне бөтә барлықты яралткан Раббыбыз Аллаңтың Көсө һәм Қөзрәте менән эшләнә.

Аптырау

Күззәренән эске бер нур һибелеп торған был карттың һәйләгәндәре үзендә қызылкының уятыуына Илдарзың атаны ғәжәпләнеп қуйзы. Ундаидай бәйәндәрзе элек ишеткәне юқ ине әле. Балаларзың берене һорау бирзә:

– Ә һыйырзың һәтө нисек барлықка килә?

– Гүзәл илаһи үәхизә – Қөрьеңдә был хакта нимә әйтелеүен белгегез киләме? Ун дүрт быуат элек үк Аллаң Тәғәлә Үзенең Пәйғәмбәре аша хәбәр итә: «Әлбиттә, хайуандарза ла һәззен өсөн ғибрәттәр бар. Уларзың эсәктәре менән қан аранынан килә торған саф һәтө һәзгә эсерәбез, (ул һәт) һәззен тамағығызға ләzzәтле тәм биреп үза» («ән-Нәхел (Бал қорто)» сүрәне, 16/66). Хәзәр иң зоология йәһәтенән аңлатып китәйем. һыйыр һәтө еленендә, йәки

һөт биzzәрендә барлықта килеүе билдәле. Һыйырзың һөт биzzәре аша тұқтауның қан йөрөп тора – бер литр һөткә биш йөз литрга қәзәр! Тимәк, һыйыр тәнендә һөт һәм қан кеүек ике төрлө шыйықтық айырылғының бәйләнгән! Һөт биzzәре күзәнектәре қандан кәрәкле матдәләрзе һайлай, уларзы әшкәртә һәм һөт өсөн кәрәкле булған ақыымды, майзарзы, һөт шәкәрен - лактозаны ала. Был процесс барышында қандағы матдәләр байтақ үзгәрештәр кисерә. Мәсәлән, казеин ақыымы һөттән башка тәбиғеттә осрамай.

Витаминдар, минераль тоzзар, гормондар һәм ферменттар хайуан қанынан һөткә туранан-тура күсә, әммә ул матдәләрзен һөттәге һәм қандағы концентрацияны төрлө-төрлө. Мәсәлән, һыйыр һөтөндә қандағы плазма менән сағыштырғанда кальций 14 тапкыр күберәк, калий – 9 тапкыр, фосфор – 10 тапкыр, ә натрий 7 тапкыр кәмерәк. Хайуан нимә менән генә түкленіла, һөткә кәрәк булғандарзы қан етерлек кимәлдә бирә.

Ә хәзәр исқә төшөрәйек әле, қанға түкlyқлы матдәләр қайшан килә?

– Эсәктән, – тине Искәндәр, беренсе бұлып қул күтәреп.

– Дөрең. Төзөлөштәре буйынса, һыйыр, кәзә, ат һәм башка йорт хайуандарының эсәктәре һөт биzzәре өстөндә урынлашкан. Ашаған ризық нәзек эсәк аша үткәндә, файдалы матдәләрзе эсәк көбө үzenә һура һәм ул қанға күсә. Нәзек эсәктән үнү әшкәртелмәгән продукт үнкыр эсәккә, азак йыуан эсәккә бара, тамыр көптәре аша унан шыйықтық сығарыла һәм ул қуиыра. Бында формалашкан бүлендектәр йыуан эсәк аша тирең рәүешендә тышқа сығарыла.

Раббыбың Аллаң Үз йомартлығы һәм мәрхәмәте менән хайуандың пак булмаған қаны һәм бүленлектәре аранында барлыққа килгән һөттө безгә бүләк итеп биргән. Был – Аллаң Тәғәләнең мәғжизәне! Түктықлы матдәләр қан менән дә, бүлендектәр менән дә қатнашмайынса, һәт биҙзәренә озатыла, ә унда иң киткес пак һәм түктықлы ризық барлыққа килә. Э унан ың Аллаң кешеләргә хәzmәт өсөн барлыққа килтергән хайуандар күндәм һәм йомарт рәүештә безгә һөтән бирә. Мин һөзгә үкүған аят ана шул хәкикәт туралында һөйләй. Э бит Пәйғәмбәребез (салләл-лану ғәләйни үә сәлләм) йәшәгән заманда һөттөң нисек барлыққа килеме хәкында түгел қан әйләнеше системаны хакында ла белмәгендәр. Уны 1000 Ыылдан ың, 1600 Ыылда ғына асалар.

Илдарзың атаны ғәжәпкә қалып ултырзы – был қарт Қөрьән аяттарын, барса «Ни өсөн?» һәм «Ниңә?» һора-

үзарына яуап биреп, заманыбыз ғилеменә таянып аңлата. Яилап уның асыуы қызыктыйның менән алмашынды.

Хикмәт бабай, бер аз үйланып торғас, һүзен дауам итте:

– Пәйғәмбәреbez (салләллаңу ғәләйни үә сәлләм) әйткәнсә, һөт – бәрәкәт һәм мәрхәмәт. Быңау тыуғас, уға әсәнеңең һөтө кәрәк. Ул имгәндә, әсәне наzlап мәңрәп ала һәм уны һәйәп, хәстәрләп ялай. Ул, быңауының туйғанын көтөп, урынында қымшанмай тора. Бейә лә, колонона имеуе уңайлырақ бүлүн өсөн, арткы аяғын арткарақ шылдыра. Былар һәммәне – Аллаң Тәғәләнең үз мәхлүктәренә мәрхәмәт. Раббыбыз безгә лә шундай үк рәхмәт күзе менән җарай. Без һөтөн әскән хайуандарзың барыныла – күндәм, тыныс, зыянның. Эгәр ҙә ки һыйыр, һарық, кәзә қырағай хайуандар кеүек бүлә, улар үззәрен һауырға мөмкинлек бирмәс ине.

Әсә һөтө

Хикмәт бабай, җунаққа йылмайып, һөтөн әсергә қыңстаны:

– Рәхим итеп, эсегез инде һөтөгөззө.

Илдар, атанының тынысланыуын күреп, еңел һулап, иғтибар менән Хикмәт бабайзы тыңларға кереште. Хикмәт бабай бәйәнен дауам итте:

– Әммә ләкин ин ғәжәбе – кешенең күкрәк һөтө. Сабыйға әсә һөтөн алмаштырырлық башка файзалы ризық юқ. Уның составында бала организмы өсөн кәрәкле бөтә акынымдар, майзар, углеводтар, витаминдар һәм микроэлементтар бар. Аллаң Сүбхәнә үә Тәғәлә Үз хикмәте менән әсә организмына յокланғыс бер сифат биргән: сабыйзың,

иҳтыяжына, йәшенә, хәл-торошона қарап, һөттөң составы ла үзгәрә. Мәсәлән, балаңы етлемәй тыуған әсәнең һөтөндә ақым балаңы вакытында тыуған әсәнең һөтөнә қарағанда күберәк була, сөнки нығынып китер өсөн, үл сабыйға ақым күберәк кәрәк. Яңы тыуған балаға һәм бер йәшлек балаға тәғәйенләнгән һәт составы ла айырыла. Әммә һәр осракта ла түкльіклы һәм һаклаусы компоненттар етерлек була.

Һүңғы осорза донъяла, һәт қатышмаларын әүзем рекламалау арқаында, әсә һөтө балаға бик үк файзалы түгел тигән хаталы фекер тарала башланы. Балалар өсөн коро қатышмалар сығарыусы компаниялар раңлауынса, витаминдар һәм файзалы матдәләр менән байытылған уларзың продуктты һыу, ақым, әзәрәк майзар булған әсә һөтөнән күпкә файзалырақ.

Әммә ләкин фән бының киреңен исбат итте: әсә һөтө – сабый өсөн ин якшы һәм алмаштырғының ризық. Донъяға килгән сабыйға ин фатихалы һәм тәбиғи ризыкты – әсә һөтөн бүләк иткән, Хикмәт һәм Мәрхәмәт Эйәне булған Аллан Тәғәләнең Ижады алдында кешенең зәғиғ һәм көсөз бұлышын да раҫланы ул...

КОШТАР ТЕЛЕ

Йәйге йылды ел бөтә бақсаға төрлө-төрлө сәскәләрзен, хүш есен тарата. Бындағы хозурлыққа қыуанып, ағастарда коштар һайрай. Ул хозурлық, әйтернең дә, бақсаға йыйылғандарзың күнеленә лә тыныслық, нур, йәм бұлып күскән.

— ТӨРҮӨН СЕРӘПЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

Хикмәт бабай ботактан ботакка күсеп һайраған қоштарзың шат тауыштарын тыңлап торゾ ла һокланып әйтеп қуиҙы:

— Беззен өсөн яратылған был гүзәл донъяла һәммәне Раббыбызы зикер итә. Һандуғастың тамсы кеүек кенә йөрәгенән түгелгән мон, күгәрсендең «hy, hy» (ғәр. «Ul, Ul») тип гөрөлдәүе, қаузының «ләк, ләк» (ғәр. «һинә, һинә») тип сутылдауы. Аллаңты зикер иткән ул тауыштар нескә күңелдәрзен, ин түренә үтеп инә!

Һәм, йылмайып, һорau бирҙе:

— Искәндәр, Ильгиз, балалар! Ә қоштарзың хәзәр нимә тураында үз-ара һөйләшеүен белергә теләйнегезме?

— Эйе, бик теләйбез! Тикbez қоштар телен белмәбез бит!

— Аның қына рәүештә уларзың нимә тураында һөйләшеүен берәү ә белмәй, әммә, тикшеренеүзәр үткәреп, ғалимдар шуны асықлаған: кешеләргә мөһим булған кеүек, улар өсөн дә аралашыу бик мөһим. Әлбиттә, уларза кешеләге тел һәләттәре юқ, ләкин уларзың аралашыу өсөн башка саралары бар. Улар үз-ара тауыш менән дә, ым-ишара менән дә, торош-киәфәт менән дә аңлаша.

Кайза ғына йәшәнәгез ә, һең бихисап қанатлы дүстарыбызы күрәнегез, тик уларзың ғәжәйеп һәләттәренә

иғтибар бирмәүегез әз ихтимал. Уларзың тышкы киәфәте, күркәм қауырьындары, оса, оя кора белеүзәре, балаларына қарата физакәр мөнәсәбәте – қүнел күзе күргәндәр өсөн уларзың бар қылышының дәлиле булып тора. Арапаша алды һәләттәре – йәнә бер дәлил. Қоштар йыры осрақлы өндәрзән түгел, ә билдәле мәғәнәле төрлө мелодияларҙан ғибәрәт. Ата қоштар уны башлыса үз территорияын иғлан итәу һәм һақлау йәки инә қоштарзың иғтибарын йәлеп итәу өсөн файдалана. Йырлау һәләтә ата қоштарға ғына бирелгән бит.

Қоштарзың һәр төрөнөң үз йыры бар, беҙ уларзың тауышынан ук ниндәй қош икәнлеген айыра алабыз. Қоштар йырзарының қатмарлығы, нисбәте менән айырылып тора. Мәсәлән, көйәз түрғайзың репертуарында – 3000 тирәне йыр. Доңяла ятынса 10000 төрлө қош бар, улар тышкы үзенсәлектәре, төйәкләнгән урыны, йәшәү рәүеше һәм аралшыу теле менән айырыла. Әйтәйек, Африкала ғәләмәт үзү дәйәғөштәр, кескәй генә колибризар йәшәй, карлуғас кеүек күсмә коштар, бер урында төйәкләнгән түрғайзар, боззар араңында йәшәгән пингвиндар һәм тропик урмандарза көн иткән попугайзар бар. Қөрьәндә был турала шулай тип әйтелә: «Ер йөзөндә һеззәң кеүек өммәт булып йәшәмәгән һис бер хайуан һәм күк йөзөндә қанаттары менән оскан һис бер қош юктыр. Китапты қәмселекле итмәнек. һұңынан барыны ла Аллаң хозурына қайтарыласақтар» («әл-Әнғәм (Мал-тыуар)» сүрәне, 6/38). Йәнле доңяның йәшәйеше хакындағы хәтикәт, шулай ук тәркем-тәркем булып йәшәгән қоштар доңяны Карл Линнейзың 18 быуатта тәқдим ителгән классификация системаы нигезенә қалына, Қөрьән тәшөрөлөп, 12 быуат үткәс була был хәл.

Яңы ғына баксаға яръып килеп
ингән Денистың атаны, тыныс күренә лә,
аптырауға қалып ултыра ине. Ҳикмәт бабайзы ул
шым ғына тыңлап ултырзы. Ғәзәттә, дин тураында һүз
сықна, ул яуаптың қалмай торғайны. Һәр нәмәнең ни-
гезе - фән һәм айық ақыл, тип нығклы инанған ул. Урта
быуатта ғәрәптәргә төшөрөлгөн китап хәзерге заман
кешеңенә файза бирә тигән уй башына ла килтә-
не юқ ине. Шұнының ғәжәп: гел йылмайып һәй-
ләшкән был карт дини булыуы менән бергә
бик ғилемле һәм юғары мәзәниәтле кеше лә
булып сыйкты. Уның донъяға қараши буй-
ынса, фәнни ғилемдәр Аллаңты инқар

итмәй, киреңенсә, Уның барлығын
раслап тора.

Искәндәр һорau бирзә:

– Э қоштар телен аңлаған берәй кеше бармы
икән?

– Иң камил тауыштарзы языу аппарату-
раны һәм иң яңы методикаларға таянып,
ғалим-орнитологтар қоштарзың қайны
бер сигналдары мәғәнәнең асыкрай
алған. Уларға йөзүән ашыу шундай
сигнал билдәле. Әммә ләкин қо-
штар телен аңлаған кеше тураында
нүз сыйкканда, Дауыт пәйғәмбәрзең улы

Сөләймән пәйғәмбәр (ғәләйхүмәс-сәләм) тураын-
да әйтеп китмәү мөмкін түгел.

– Хикмәт бабай, Сөләймән пәйғәмбәр (ғәләй-
хис-сәләм) хакында һөйләгез әле!-тип тулқынланып һора-
ны Ильгиз.

– Ярай, һөйләйем улайňа. Аллан Тәфәлә Сөләймән пәй-
ғәмбәргә (ғәләйхис-сәләм) кешеләрзең берененә лә би-
релмәгән байлыкты, кешеләрзең берененә лә бирелмә-

гән хакимлықты бүләк итә. Аллаң Сөләймән пәйғәмбәрҙе (ғәләйхис-сәләм) қоштар һәм хайуандар теленә өйрәтә. Үға кешеләр, ендәр⁷ һәм қоштар ғәскәре буйына. Ул улар менән ғәжәйеп рәүештә идара итә.

Сөләймән пәйғәмбәр (ғәләйхис-сәләм) ғәскәренә үзе байқама (смотр) үткәрә: «**Сөләймән янында ендәрзән, кешеләрзән, қоштарҙан торған ғәскәр тупланды. Быларзың барыны ла (уның тарафынан) идара ителә ине**» («ән-Нәмел (Қырмыщка)» сүрәне, 27/17).

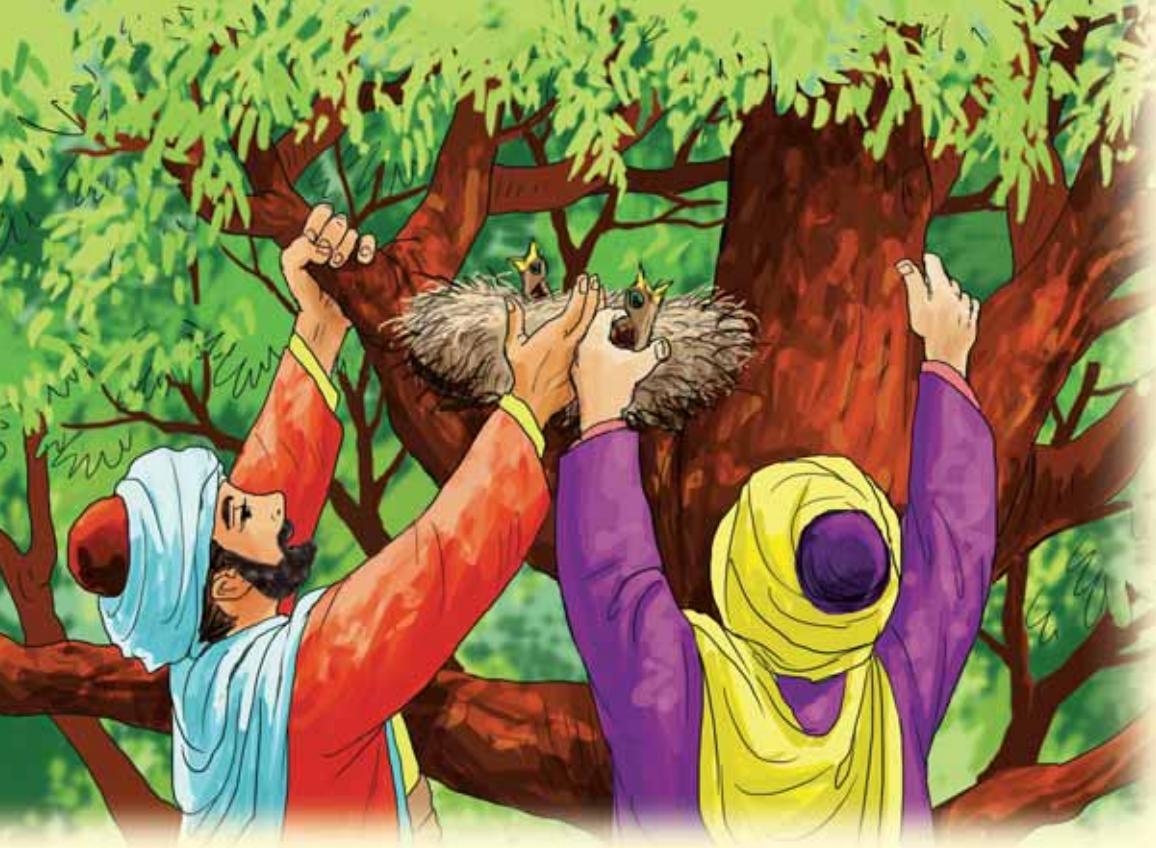
«**Ул (Сөләймән) қоштарзы қүzzән кисергәс әйтте: “Ни өсөндең һөзһөттө құрмәйем. Әллә үл юғалып қалдымы? Һәр хәлдә мин үға қаты яза бирәсәкмен йәки уның башын саптырасақмын, әгәр үл ни өсөн килмәгәнен ақларлық асық дәлил килтермәнә”**» («ән-Нәмел (Қырмыщка)» сүрәне, 27/20).

Һөзһөткә яза биреү менән янау шуға бәйле: Сөләймән (ғәләйхис-сәләм) батшалығы ғәзеллекте һәм тәртиpte нигеҙ итеп ала, һәм берәүгә лә үл тәртиpte бозорға рәхсәт ителмәй.

Озак та тормастан, һөзһөт килеп етә һәм әйтә: «**Мин һин белмәгән һәмәне беләм. Сәбәнән мин һинә бик тә мөһим бер хәбәр килтерәм. Хактыр, мин шунда батшалық итә торған бер қатынды осраттым. Уның бетөн һәмәне бар. Ул бик ژур тәхеткә әйә. Улар Аллаң үрүнына Қояшқа табына торған халық. Яман ғәмәлдәрен матур күрһәтеп, шайтан уларзы юлдан яззыրған. Шунлықтан**

7. Ендәр – уттан яратылған, ақылға эйә булған йән әйәләре. Тик ендең тәне уттан тора тип аңларға ярамай быны. Әзәм (ғәләйхис-сәләм) дә ерзән яратылған, тик кеше тәне ерзән тора тигән һүз түгел бит был. Без ендәрзе құрмәйбез, әммә төрлө сифаттары менән үззәренең яныбызза йөрөүен улар һиззерә.

улар тура юлды тапмай. Күктәрзәге һәм Ерзәге бәтөн һәмәне белеп тороусы Аллаңка улар сәждә итмәй. Бәйек Ғәрештең Хужаны, Үзенән башка һис тиңе булмаған Аллаң – берзән-бер Илаң (тип танымай)» («ән-Нәмел (Қырмыщка)» сүрәне, 27/21-26).

Сөләймән пәйғәмбәргә (ғәләйхис-сәләм) Сәбә батшалығы тураында һәйләгендә, һәзнет ularзың дине хатында ла хәбәр итә. Қояшқа табынған мәшрик булғандары өсөн, үл батшаны һәм уның халқын ғәйепләй. Тимәк, коштар һәм башқа мәхлүктәр Аллаңты белә һәм тик Раббының ғына данлай.

«Сөләймән әйтте: «Карап җарайык, һин дөреңен һәйләнеңме, әллә ялғанланыңмы? - тине. – һин ошо хатты алып кит, уларға тапшыр. Бер аз вакыт яуап көт.

Нисек яуап бирерзәр икән» («ән-Нәмел (Қырмыңқа)» сүрәне, 27/27-28). һөзүет хат менән китә һәм Сәбә батшабикәне бүлмәнен ташлай.

Күреүебеҙсә, Сөләймән пәйғәмбәр (ғәләйхис-сәләм) қоштар телен аңлай, улар менән һөйләшә. Ә һөзүет үға хеҙмәт итә, әмерзәрен үтәй. Сөләймән пәйғәмбәргә (ғәләйхис-сәләм) қоштар телен өйрәтеүсе, уларзы үға бүйіндороусы – Аллаң. Әгәр Ул нимәнендер бұлыуын теләңә, шул була. Пәйғәмбәребез Мөхәммәт (салләллаңу ғәләйхи үә сәлләм) шулай үк қоштар халәтен, телен аңлай. Бер заман бер дөйә үға йүгереп килә лә үзе менән насад мөғеммәлә иткән хужаына зардана башлай. Пәйғәмбәребез (салләллаңу ғәләйхи үә сәлләм) уны тыңлай һәм үға ярзам итә. Йәнә бер хәзис уның ни тиклем нескә күңделле, мәрхәмәтле кеше бұлыуын, қоштар халәтен, телен аңлауын күрүәтә. Поход вакытында сәхәбәләр ояла ике қош балаын күреп қалалар, алалар һәм яратып һыйпай башлай-шар. Ә был мәл уларзың әсәне, асырғанып қысқырып, улар өстөнән өйрөлә. Быны күреп, Пәйғәмбәребез (салләллаңу ғәләйхи үә сәлләм) әйтә: «*Кем, балаларын тартып алып, был меңкен қошто рәниетте, кисекмәстән кире урынына һалын!*» (Әбү Дауыд, Әзәп, 163-164).

Юлай, бер аз икеләнеп, һорай бирҙе:

– Хикмәт бабай, минең өйзә алакас турғай йәшәй. Уны урманда оло ағайым тоткан. Әгәр қоштар ақыллы, һөйләшә беләләр икән, тимәк мин үға башқа қоштар менән бергә йәшәргә, аралашырға қамасаулейым, шулаймы?

– Эйе, улым, һин хәклы. Қоштар өсөн ин яқшы урын – улар кинәнеп һайраған ағас ботактары. Һәр йән эйәне Аллаң бар қылған мөхитендә генә тыныс һәм қәнәғәт була. Мәсәлән, һеззе берәй бүлмәгә биләп қуйылар, һис

кем менән һөйләшергә рөхсәт итмәңеләр, әммә туйғансы ашатылар, эсерһәләр, һеҙ кәнәғәт булыр инегезме? Үзебезгә теләмәгәндәbez башқаларға ла теләмәңкә тейеш, шулай түгелме ни? Пәйғәмбәребез (салләллаңу ғәләйни үә сәлләм) әйткән:

«Кем ынар комарына барып йәки қызық күреп турғайзы ғына үлтерә ла (йәғни, аңлат үлтерһә), Хисап көнөндә был турғай зарланып әйтәсәк: “Йә Раббым! Был кеше мине ғәзелңеζ үлтерҙе!”» (Насаи, Даҳайә, 42).

Хисап көнөндә кешеләр генә түгел, үлар рәниyetкән хайуандар ژа тергеҙеләсәк. Был хайуандар үззәрен рәниyetкән хужаларына дәғүәнең белдерәсәк, ә азат яңынан ергә әүереләсәк. Был хәлде күргән кәферзәр үкенеп әйтәсәк: «Их, үлар һымақ bez үә ергә әүерелһәксе!»

Шул мәл Илдарзың атаны Хикмәт бабайға қараны, һәм уларзың қараштары осрашты. Ир улына дини белем биреүгә һәр сақ қаршы булды, тормошта үңыш қазаныр өсөн, якшы доңъяуи ғилем кәрәк, тип исәпләне ул. Ә улының мосолмандарзың изге китабы булған Қөрьәнде өйрәнергә йөрөүе асыуын қабартты. Бақсаға ул улын, һеңлеңенең улын алып китергә тип, ярыйп килеп ингәйне. Исмәғил бәләкәй сақта ук атаны ғайләнең ташлап сығып киткәс, һеңлеңе һәм уның улы тураында хәстәрлек күреүзе ул үзенең бурысы итеп исәпләй ине... Әммә бақсаға килеп ингәс, асыуын онотто, ун минуттан һүң инде ул, хайран қалып, был ғәжәйеп кешенең әңгәмәнең тыңдай ине. Сабырныңлығы өсөн инде үға оят ине. Әле Хикмәт ба拜зың яғымлы қарашын осраткас, ул ғәфү үтәнмәй булдыра алманы:

– Мин һеңзен ҳакта, ғөмүмән дини кешеләр тураында яңылыш фекерзә булғанмын. Үзәмден ҳаклы булмаға-

ныңды таныйым. Һең тәрән ғилемгә эйә, юғары мәзәниәтле, хикмәт менән ғәмәл қылышы кеше. Бөгөн шүны аңланым: Аллаңқа ышанған әзәмдең күңел һәм зиңен оғоктары киңәйә. Мин ике институт бөттөм, бының менән ғорурланам, әммә ундай юғарылықка құтәрелә алғаным юқ.

Азак үл үзен һағайып тыңлаған Илдарға қараны:

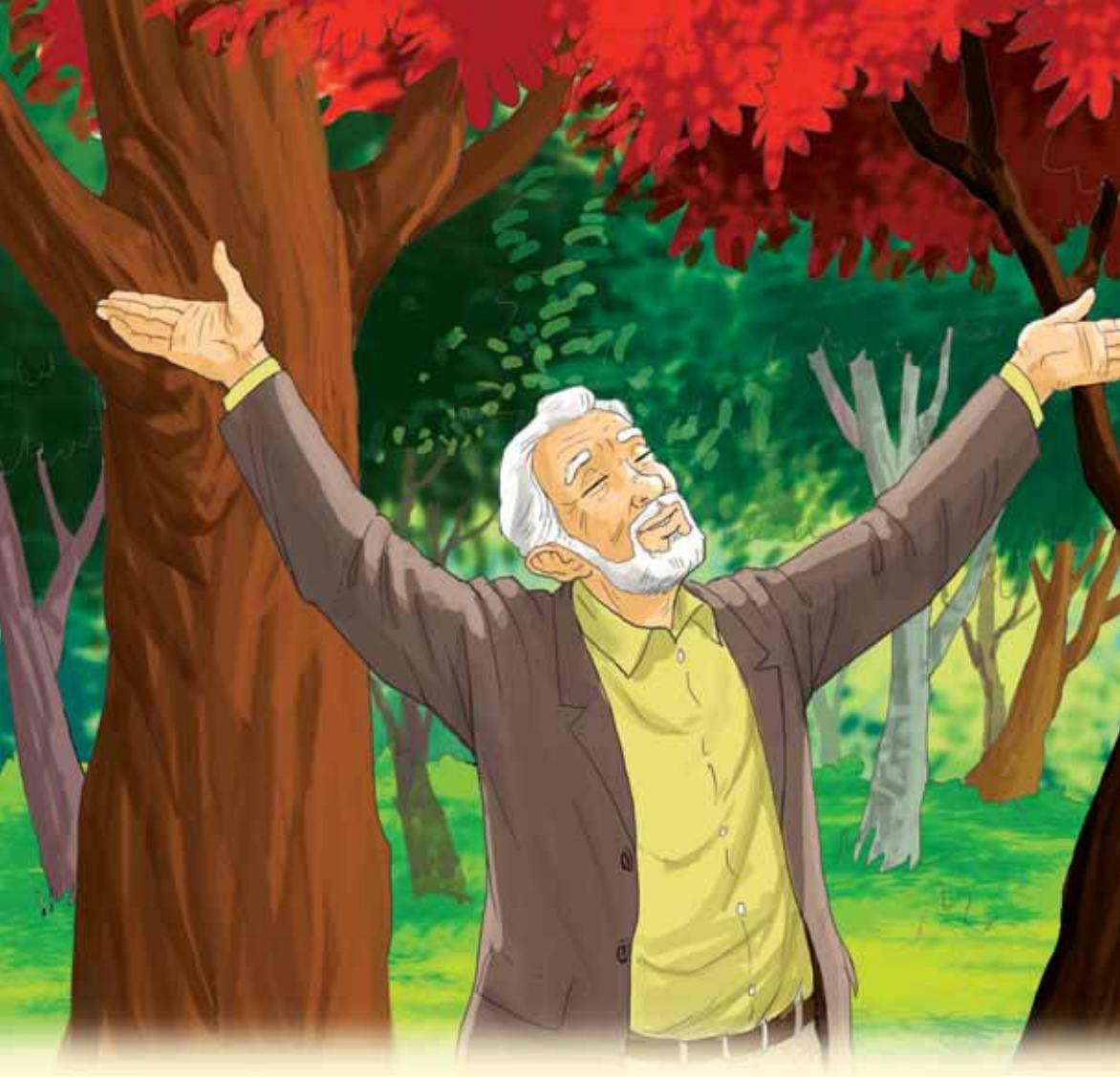
– Һин гүзәл үрын тапқаның, улым. Хикмәт бабайыңды иғтибар менән тыңла. Атай булып мин бирә алмағанды һин белергә тейеш.

Илдар үз қолағына үзе ышанмай торゾ. Шатлығынан үл қоштай қүккә атылырғай булды.

Исмәғил, ағаңының асыуына тарыуған шәрләп, ситкәрәк киткәйне, шуға әштең ни менән бөткәнен белмәне.

– Эй, Исәғил! Етәр, қасма минән! Һең Илдар менән бынан һүң да Хикмәт бабайыңа йөрөй алаңығыз! Әсәйең менән үзем һөйләшермен! – тигән уның һүzzәрен ишеткәс, уның да аптырауының иге-сиге булманы.

ПЛАНЕТАНЫҢ КОНДИЦИОНЕРЫ

Рөхсәт һорап, Илдарзың атаны сыйып китте. Ул киткәс, Хикмәт бабай, йылмайып, балаларға былай тине:

— Минең бер тәқдимем бар. Әйзәгез, киләне һабакқа шәмбе көн мәсеттә йыйылайың! Тик ңең ата-әсәйегеззән рөхсәт һорарға тейешнегеҙ. Йә, ни тиернегеҙ?

КӨРҮӨН СЕРӘПЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

Был тәқдимгә барыны ла қыуанды:
– Ура! Беҙ риза!

Тулкынландырыс иртәнге намаз

Ул иртәне бөтәне лә тулкынланып көтөп алды – құптәре бит мәсеткә тәүге тапқыр аяқ басты.

Искәндәр мәсеткә килгәндә, Хикмәт бабай башқа ир-ат менән имам артына намағға бақтайны. Яйлап малайзар йыйыла башланы. Матур тауыш менән көйләп имам уқыған Қөрьән аяттары иртәнге қауала йырақта тара-ла, Йәннәт есен таратқандай, күңел-дәргә рухи ләzzәт бирә.

Намағзан үнч, малайзар мәсет ишек алдында Хикмәт бабай тирәненә йыйылды.

– Хәзәр беҙ һеңзен менән яқындағы урманға барабыз. - тине ул.- Унда мин һеңгә тын алған ағастарзы күрһәтермен.

– Тын алған ағастар? – тип қабатлап һораны Ильгиз.

Малайзар, аptyрашып, бер-берененә қараштылар. Әлбиттә, тын алған ағастарзы бөтәненең дә күргеңе килде.

Урман йырақ түгел ине, оザқламай улар үнда барып та еттеләр. Танауға сайыр еše килеп бәрелде, аяқ астында һак қына ылыш шытырлай. Хикмәт бабай балаларға үзе

менән алған қыуынып та өлгөрмәгән йылы көлсәләрзе таратып бирҙе. Офоқто сағыу нүрға күмел, қояш қалқа башланы. Хикмәт бабай, тәрән итеп қулап, құңелендәге қәнәғәтлеген, һөйөнөсөн белдерзे:

– Аллаға шөкөр!

Тын алған ағастар араһында

– Ағастарзың нисек тын алғанын белгегез килә, шулаймы?

«Эйе!» - балалар ризалашып баш қакты.

Хикмәт бабай һөйләй башланы:

– Қояш сығыу менән, барса был ағастар тын ала башланы. Без кислород менән тын алабыз, углекислый газды бүлеп сығарабыз, ә үсемлектәрзә инә һәммәне кириенсә. Қояш нұры тәьсирендә үсемлектәрзен йәшел япрактанында фотосинтез процесы башлана. Һең быларзы мәктәптә үтәнегез. Үсемлектәрзен япрактарында углекислый газдан һәм ерзән тамырзар құрып алған қыуышан органик матдәләр – углеводтар барлықта килә һәм кислород бүленеп сыға. Әммә был реакция башланын өсөн, қояш яктылығы кәрәк. Унан башка фотосинтез мөмкин түгел.

Урманға, алтын үктар қымақ, қояш нұры үтеп инде. Имән, ылыш, сәскә естәре менән тулған һауа, шатлықлы тойғолар уятып, үпкәгә тулды.

– Йәғни, үсемлектәр тын алған өсөн, без кислород менән тын алабыз, – тине Хикмәт бабай һәм дауам итте:

– Фотосинтез вакытында қояш нурзарының үсемлектәргә төшкән 1-2% энергияны ғына үзләштерелә, әммә

был бөтә йән эйәләрен кислород менән тәьмин итергә етә. 1779 йылда Нидерланд ғалимы Ян Ингенхауз аскан был хәкикәт тураңында 1400 йыл элек үк Қөрьеңдә бәйән ителә. Һис шиккәз, Қөрьеңдең тормош өсөн мөғжизәләр тулы илини қулланма бұлдырын раçлап тороусы йәнә бер дәлил был: «**Яңтылық ата башлаған таң исеме менән әйтәм! Шик юқ, (Қөрьең) бик тә шәрәфле бер илсенең (Ябраилдең) алып килгән изге һүzzәрелер**» («әт-Такүир (Төрөп қүйіу)» сүрәне, 81/18-19). Аллан Тәғәләнең тын алған таң тураңындағы һүzzәре шуны аңлатады: йәшел үсемлек-тәрзәге фотосинтез тәүге қояш нурżары менән башлана. Ә Раббыбыzzың Изге Китап тәшөрөлә башлағанға тиклем кешеләр хәбәрзар булмаған был қүренеш менән ант итеүе уның үғата мөһимлеген раçлап тора. Йәнәбе Ҳәк мөһим булмаған нәмә менән ант итмәй бит инде. Уйлап қарағыз әле, ағастар тын алыузын тұктаңа, нимә бұлыр ине?

Илдар яуап бирҙе:

– Урмандар – планетаның үпкәне, тип аңлатты үкыты-усыбыз. Тик мин, урмандарзың тын алыуын белгәс кенә, уның асылын ныклап тәшөндөм. Улар тын алған өсөн,bez тын алабыз.

– Дөрөс, Илдар, – тип мактаны Хикмәт бабай.

Искәндәр әз һүзгә қушылды:

– Дәрес буйы ишек ябық, тәзрәләр ябық булна, тынсыу бұлып китә, тын алыуы ауырлаша. Тәнәфестә bez коридорға сығабыз һәм класты елләтәбез. Әгер ағастар булмаңа, планетабыzzың саф һауа бөтөр ине, һәм bez ул сақта тын алалмайынса үлер инек.

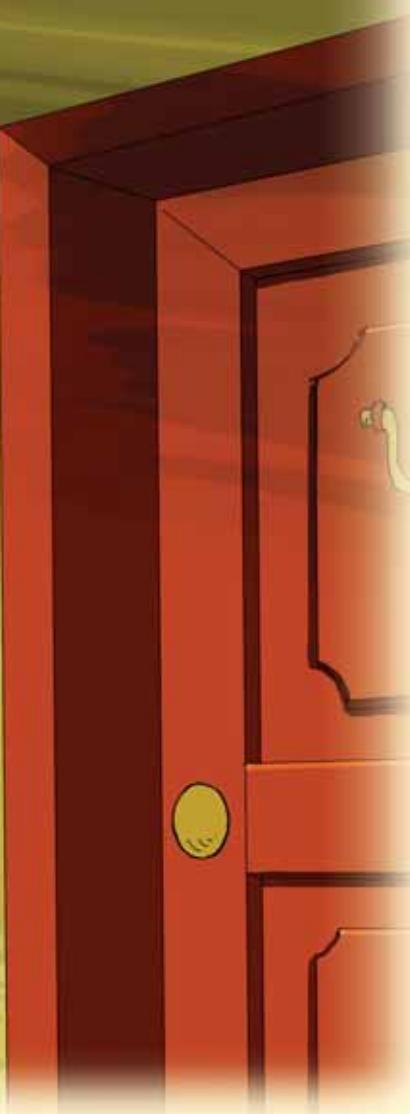

Кондиционер эшләй

Хикмәт бабайға Искәндәрзен яубы бик оқшаны.

— Афарин, улым, - тине үл. Һис шиккәз, әгәр үсемлектәр, ағастар, урмандар булмаңа, кешеләр ҙә булмаң ине. Кислород бик тиң бөтөр, һауа ағыулыға әйләнеп, һәм кешеләр һәләк булып ине.

— ТӨРҮӨН СЕРӘПЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

Малайзарзың берене түзөмнөзләнеп қыскырып ебәрзе:

— Хикмәт бабай, ә беҙзен өйзә кондиционер бар. Ул һауаны таңтарта. Урмандарзы планетабыззың һауанын сафландырған, дымландырған кондиционер менән сағыштырырға мөмкин!

Хикмәт бабай, йылмайзы, малайзың башынан һыйпаны ла былай тине:

— Дөрөс, балакайым! Қарағызың әле, кондиционер нисек якшы эшләй! Һаясаф һәм дымлы, таңа, шулай түгелме ни?

Бөтәне лә көлөп ебәрзе, ә Хикмәт бабай дауам итте:

— Әгәр үә ки Аллаң Сұхбәнә үә Тәғәлә фотосинтез реакциянын һәм бының өсөн кәрәкле шарттарзы булдырмаңа, мәсәлән, үсемлек күзәнектәрендәге хлорофилды, Ер кешеләр өсөн дә, хайуандар өсөн дә, башка йән әйәләре өсөн дә йәшәргә яракызы булыр ине. Фотосинтез ярәмалын-

да бит үсемлектәр тамырзары тупрактан алған, үсеш, бөтә йәшәйеш функцияларын үтәу өсөн кәрәкле булған түкlyкты матдәләрзе үзләштерә. Раббыбызы, барсаңын күз үңында тотоп, беҙзен өсөн бихисап нифмәттәрзе бар қылған. Ер түйиниңда йәки үсемлектәр эсендә барған катмарлы тормошто беҙ аңлатп бөтә алабызмы ни? Беҙ йоклағанда ла тын алабызы, быға иғтибар ژа бирмәйбез. Э

без тын алъын өсөн, барлық ғаләм арымай-талмай хеzmәт итә: қояш, ер, ағастар, үләндәр. Аллаға шөкөр итер өсөн сәбәп түгелме ни былар? Аллаңтың рәхмәтле қоло була алырыбызмы? Иләни сәнғәт әçәре булған ошо донъяға без ана шул имтиханды бирер өсөн килдек бит. Беҙгә бүләк итеп бирелгән бәтмәç-төкәнмәç бәрәкәттәрзе күреп, улар хатында фекер йөрөтөп, Раббыбызға рәхмәтебеззә белдерергә кәрәк! Ауыр тын алған сирлегә врач яқшы дарыу тәғәйенләп, теге сирзән қотолна, ул врачка ихлас рәүештә рәхмәттәрен әйтә. Э бит кеше, якты донъяға килеп, гүргә ингәнсе, ńис бер қыйынлықтың миллиондарса ńұлыш яңай. Тимәк, шундай бәрәкәттәрен биргән Раббыбызға рәхмәттәребез ниндәй бұлышырға тейеш?

Беҙгә кислородлы баллон кәрәкме?

Искәндәр, ńорау бирергә ниәтләп, құлын күтәрзә. Хикмәт бабай рөхсәт биреп баш қакты: «Һөйлә, без тыңлайбыз ńине».

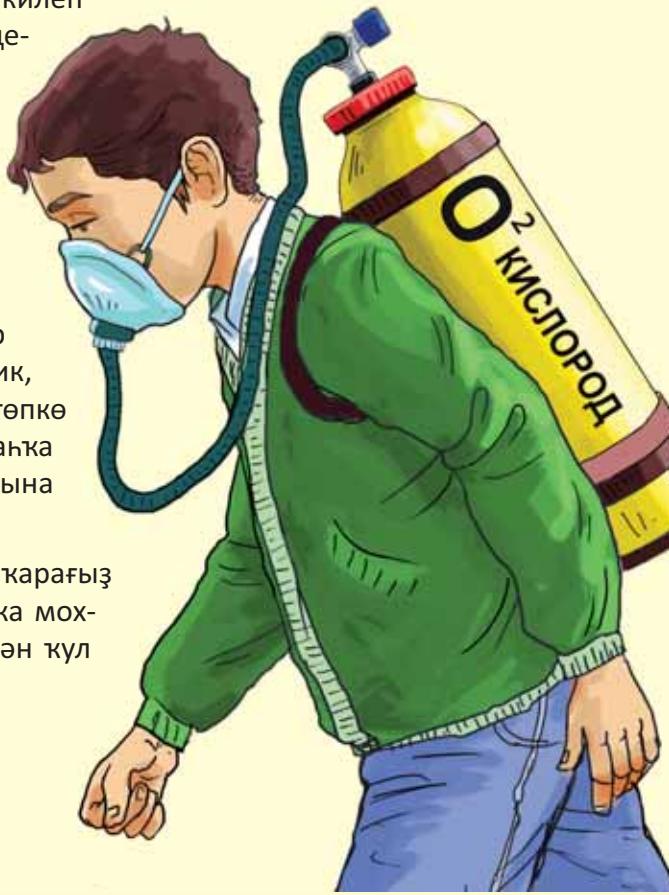
– Эле йәй, бар тирә-йүн йәшеллеккә құмелгән. Э қышын, япрактар қойолғас, ергә қар яткас, кислород қайзын барлықта килә ńұң? Йәшеллектең әçәре лә булмаған сүллектә ул қайзын барлықта килә?

– Планетаның үпкәне урмандар булыуын Илдар хәтергә төшөргәйне инде. Әммә шуны ла әйтеп китергә кәрәк: урмандар – үпкәнен берәүне генә. Э икенсе үпкә – океан. Унда бихисап фитопланктон массалары көн итә, улар Ерзәге кислородтың сама менән яртынын эшләп сыйара. Бынан тыш япраклы ағастар, қыш алдынан япрактарын қойоп, алмашыу процесы уларза туктална, ылышлы ағастар - қарағайзар, шыршылар, ак шыршылар тын

алыуын дауам итә. Кислород Ер атмосферанының 21 процентын тәшкіл итә. Раббыбыш Аллаң шундай камил тәртип бұлдырған: ниндәй миңгел бұлна ла, планетаның қаралатындағы – бер ерзә лә был дәүмәл үзгәрмәй, сөнки һауа массалары бик тиң құшыла, аралаша. Юғиңе сүллек шарттарында, мәңгелек боззар араңында кешеләр нисек йәшәр ине? Быларзың қәммәне Раббыбыззың беҙгә қарата сиккез мәрхәмәтен күрнәтә. Әгәр Аллаң шундай камил тәртип қәм тигеҙлек бұлдырмаңа, ни булып ине? Өй-зән сықканда, беҙ зонтигыбыззы алыу-алмау тураңында үйлайбыш, ә бит шулай тип тә үйлай алып инек: «Һауала бөгөн кислород бөтмәсме икән? Кислород масканың қәм баллонды алайыммы икән?» Хатта ки Аллаңты танымаған атеистар ژа бер көн килеп

Ерзә фотосинтез процесі тұкталып, донъя кислородың қалып тигән үйзү башына ла алмай. Улар үззәре инанмаған Аллаң урынлаштырған тәртипкә, тайпилыштар, хаталар булмауына ышана! Тик, қызығаныста қаршы, тәпкө аңдары менән Аллаңка инаныузырын аңлай ғына алмайзар!

Ә хәзәр үйлап қарағыз әле, беҙ гел кислородқа мохтаж бұлнақ, ә ул даимән қул

осонда булмаңа, тормошобоз бик еңелдән булмас ине. Ул сакта беҙ һәр вакыт һәләкәт алдында торор инек.

Йәки ер өстөндә ژур бейеклектәге кеүек шыйығайтылған һауа булна? 4000 метр бейеклектән һүң, кешегә кислород етешмәй баштай. Ул йыш-йыш тын ала, тыны бөтә, күкралға қысыла. 6000 м бейеклектән һүң, был кисерештәр көсәйә һәм кеше үлеп қуыуы ла ихтимал. 1400 йыл элек самолеттар, хатта ябай ғына моторлы транспорт саралары ла булмаған заманда төшөрөлгән Қөрьеңдә был хәкикәт асып һалына: «**Тура юлға құндерергә теләңә, Аллаң үл кешенең күкралғен Ислам өсөн киң қыла; юлдан яззырырға теләңә, уның күкралғен тап-тар итер; (ул кеше) Күккә оскандағы кеүек, (сызай алмайынса) интегер. Аллаң иман килтермәгендәр өстөнә ана шулай нәжеслек языны индерер»** («әл-Әңғәм (Мал-тыуар)» сүрәне, 6/125). Пәйғәмбәреbezgә (салләллаңу ғәләйхи үә сәлләм) был аят төшөрөлгәндә, юғарыға күтәрелгән һайын, атмосфера баҫымы түбәнәйеуен, тын алыуы ауырлашыуын, күкралкән эсендә ауыртыу һизелеуен белгән кешене табыуы мөмкин булмағандыр, мояйын. Шул рәүешле Қөрьеңдәге илаһи хәкикәттәрзе кешелек ахыры заманға саклы аласа!..

Кояш нурҙары нәзек юлак булып ағастарзың қуыы сатыры аша юл яра. Йомшак қына йылы ел исә. Ылыш, сәскә, тояшта тулышып бешкән еләк еце килә. Коштар һайрай, бәжәктәр безелдәй, үләндәр аранында синәрткәләр сырыйлдай. Хозур тәбиғәттәге бөгөнгө көн балалар өсөн ژур асыш көнө булды. Бақтиңәң, улар тын алыын өсөн, Аллаң Тәғәлә, ерзәге үсемлектәргә һәм океандағы фитопланктондарға йөкмәтеп, шундай хәстәрлек һәм һөйөү менән тәжәйеп фотосинтез реакциянын бар қылған. һәм улар шундай үк мөхәббәт һәм әзәрлек менән Аллаһтың әме-

рен алның-ялның күндәм үтәй икән дә баңа. Шул тиклем күп гүзәл нифмәттәре өсөн, һәр кем Аллаңка рәхмәтен белдергөне килде. Бөгөн үзе мәсептә күргән мосолмандар кеүек, Илдар ژа, құлын құккә төбәп, күңеленә килгән ихлас һүзүәрҙе әйтте:

– Ий минең йомарт Раббым! Беҙгә биргән бөтә нифмәттәрең өсөн рәхмәтемде белдерәм! Үзебеҙ белгән нифмәттәр өсөн дә, үзебеҙ белмәгән нифмәттәр өсөн дә!

– Эмин! – тине Хикмәт бабай.

– Эмин! Эмин! – тип қабатланы малайзар.

ЫШАНЫСЫЗ ӨЙ

— Аллаң алдында доғанан да қиммәт нәмә юқ. Һәр вакыт шулай доға қылышпороғоз һәм Аллаңтың рәхмәтенә ирешернегез. Бәркәттәрем миңең! Без урман эсенә үк инеп киттек, тың алған ағастарзы ла құрзек, доғалар ژақылдық, инде қайтнақ та була, - тине Хикмәт бабай. һәм

бөтә компания қайтыр якка боролдо. Улар қеүәтле қарағайшарға, ақ олонло қайындарға, төрлө төстәге күбәләктәр-гә һокланып тар ғына һұмқатан бара ине.

— Қарағыз әле! — тип қыскырып ебәрзе қапыл Ильгиз, құлын алға һоноп. Уйпат қына бер урында бейек булып үсқән ат қолақтары өстөндә ژур ғына тұңәрәк үрмәкес ауы эленеп тора ине. Талғын елдә тирбәлгәндә, селтәрле нескә ау өстөндәге ысық бөртөктәре қояш нұрында гәүнәр мұйынсақ қеүек йылтырай.

— Ниндәй ғәләмәт ژур ау! Моғайын, уны бик оло үрмәкес үргәндер! Ә үзе қайза икән? — тип аптырашты ма-лайзар.

— Әйзәгез, қарайық — тип тәқдим итте Хәмит бабай. — Ау — бәжәк тотоп түқланып өсөн әшләнгән үрмәксенец қоралы. Үрмәкес ژурырак булған қайын, ауы ла ژурырак. Әгәр ул ауының уртаында ултырмаңа, тимәк қайзалаң яқында боқоп тора. Ә аүзан ул ултырған боқконға мотлақ сигнал ебе һузыла. Уны шуның буйынса табып була.

— Бына уның боқконо! — тип қыскырып ебәрзе Юлай. Ул боқоп ултырған үрмәкесте беренсе булып күреп қалды. Сигнал ебе шундай ук еп менән уратылған қызғылтырақ япрак йомарламына алып килде. — Ә бына аүзың хужаңы! Қарағыз әле! — Юлай һақ қына итеп үрмәкестен аласығын

бер аз әйләндерә бирзә. Үрмәкес, ысынлап та, шунда ине. Ул ژур ине, хатта ғәләмәт ژур. Ул, ризаңызың белдереп, бөгөлгән тәклө аяқтарын қыймылдатты, қап-қара дүрт пар күзен усал итеп ялтыратып алды.

— Был әүернәле үрмәксе. Нықлап қараңаң, арқаңында тәрене күрергә була, — тине Илдар.

— Эйе, был әүернәле үрмәксе. Ңеҙ уның телен аңлай-һығызмы? Безгә үл нимә тип әйтергә теләй? — тип һораны Хәмит бабай.

— «Ңеҙ ниңә мине борсойноғоз? Ана бара юлығыз, бында минең территория! Мин бит тешләй ژә алам!» — тине Ильгиз асыұлы үрмәкес булып.

– Дөрөң, – тип йылмайзы Хикмәт бабай. – Эйзәгез, тыныслықта қалдырайык уны һәм, ысынлап та, үз юлыбыз менән китәйек. Ул асыулы, шуға күрә тешләп алырға ла күп ńорамаң. Элбиттә, уның ағыуы кеше өсөн үлемесле түгел, әммә башты ауырттырыуы, тешләгән үрүнүң қысытып, әрнетеп тороуы бик ихтимал.

– Ярай, асыуланма, без үнине рәнияттергә теләмәнек, – тип шаяртып хушлашты Юлай үрмәксе менән.

– Күрәңеңме, без үз юлыбыз менән киттек! Ярай, дүңкай, хуш! – тип өстәне Ильгиз.

Малайзар көлөшөп алдылар ҙа, кире ңукмаңтарына тәшөп, юлдарын дауам иттеләр.

— Хикмәт бабай, ә үрмәкес нисек ау үрә? Уның өсөн епте ул қайзын ала? — тип һораны бәләкәс Ильгиз.

— Үрмәкестең эсендә махсус шыйыткаса эшләп сығара торған төрлө ژурлықтағы һәм формалағы биҙзәре бар. Һауала ул шыйыткыл шунда уқ қата, нәзек кенә, ләкин нық, һығылмалы епкә әүерелә. Үрмәкес ул шыйыткылты махсус ағзаңы – ау сөйәле аша сығара. Бер сығарылған һәм қаткан епте кире индереп булмай.

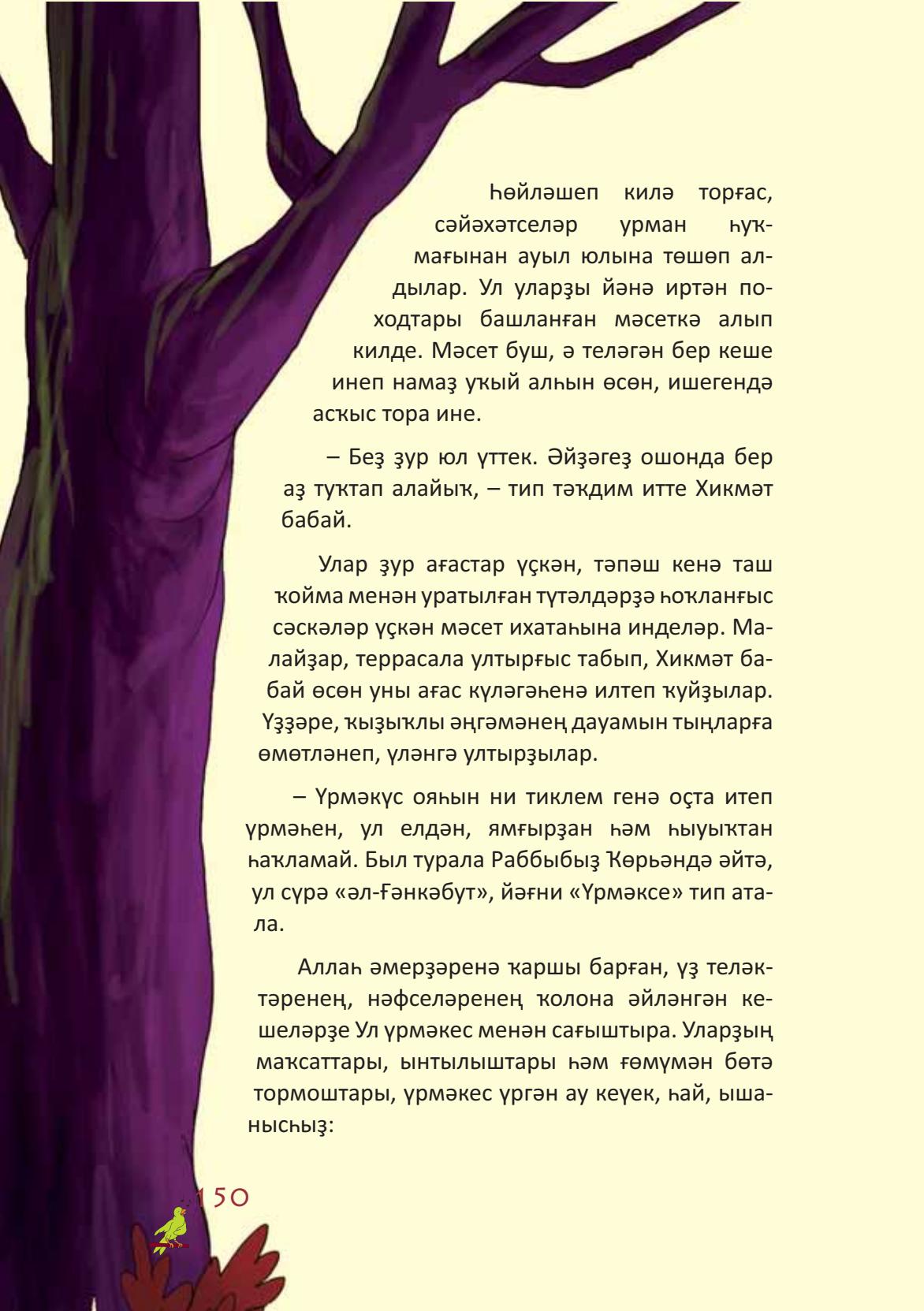

ТӨРҮӨН СЕРӘПЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

— Үрмәкестәрҙең ау бүйлап шәп-шәп күтәрелгәнен һәм аузың қыңқарғанын күргәнem бар, — тине малайзарзың берене.

— Эйе, дөрөс. Үрмәкес аузы үзенә йыя барған һымың күренә ул. Асылда иң үл епте йә аяғына, йә тәненә үрай. Ә аузаңың форманы төрлө үрмәкестәрҙә төрлөсә була. Мәсәлән, әлеbez күргән әүернәле үрмәкестең ауы арасалы велосипед тәгәрмәсе шикелле түңәрәк була; башка үрмәкестәр аузаңын тоқ йәки төрөпкә рәүешендә тығыз итеп яңай. Үрмәкес ауын үзе һайлаған ин, юғары нөктәнән үрә башлай, нигез итеп өс еп һуза. Шул нигез эсендә үзәктә totашкан бер нисә еп һуза. Йомарлам яңап, шул нигеззәң уртаңын билдәләй, шунан бихисап радиустар һуза һәм спираль буйынса уларзы ептәр менән нығыта. Азат ау ептәрен үрынлаштыра. Шуның ғәжәп: радиустар аранындағы мәй-өштәр, нур қеүек һузылған ептәр араны тигеҙ. Җоролмаңың геометрик пропорциянын нисек һаклай алалыр? Бының өсөн бит, ябай ғына булна ла, үлсәү приборзары кәрәк. һәм, беләнегезме, Йәнәбе Хак быны ла күз үңында totкан! Ауын үргән сакта, үрмәкес алғы аяқтарын масштаб линейканы рәүешендә файдалана! Спираль уратымы араны озонлоғон һәр вақыт шул ышаныслы һәм анық инструменты ярзамында тикшерә.

Һөйләшеп килә торғас,
сәйәхәтселәр урман һук-
мағынан ауыл юлына төшөп ал-
дылар. Ул уларзы йәнә иртән по-
ходтары башланған мәсеткә алып
килде. Мәсет бүш, ә теләгән бер кеше
инеп намаң үкый алыны өсөн, ишегендә
астыс тора ине.

— Беҙ ژур юл үттек. Әйзәгеҙ ошонда бер
аҙ туктап алайык, — тип тәқдим итте Хикмәт
бабай.

Улар ژур ағастар үçкән, тәпәш кенә таш
жойма менән уратылған түтәлдәрзә һојланғыс
сәскәләр үçкән мәсет ихатанына инделәр. Ма-
лайзар, террасала ултырғыс табып, Хикмәт ба-
бай өсөн уны ағас күләгәнең илтеп қуизылар.
Үззәре, қызыллы әңгәмәнең дауамын тыңларға
өмөтләнеп, үләнгә ултырзылар.

— Үрмәкүс оянын ни тиклем генә оста итеп
үрмәнең, ул елдән, ямғырзан һәм һыуыктан
һақламай. Был турала Раббыбың Қөрьәндә әйтә,
ул сүрә «әл-Ғәнкәбут», йәғни «Үрмәксе» тип ата-
ла.

Аллаң әмерзәренә қарши барған, үз теләк-
тәренен, нәфселәренен, қолона әйләнгән ке-
шеләрзә Ул үрмәкес менән сағыштыра. Уларзың
максаттары, ынтылыштары һәм ғөмүмән бөтә
тормоштары, үрмәкес үргән ау кеүек, һай, ыша-
нысың:

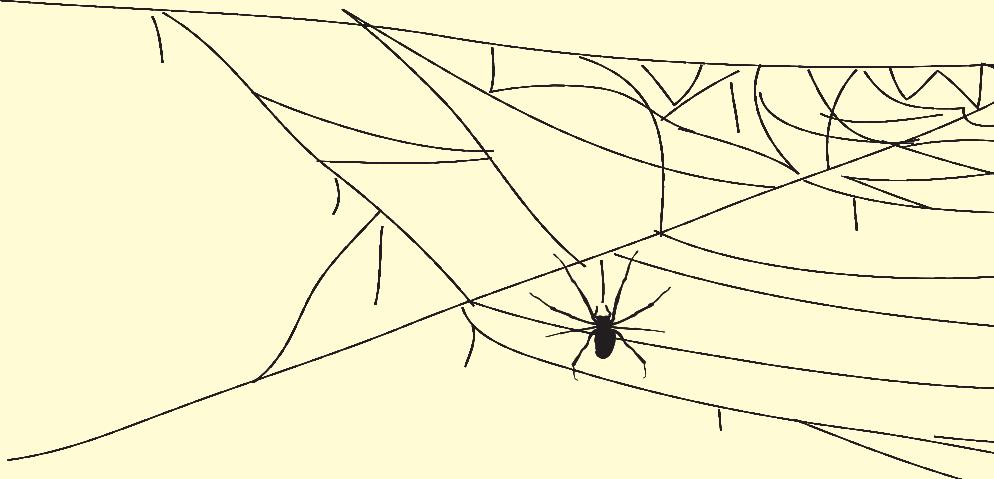

«Аллаңтан
башка илаңтар уй-
лап табынысыларзың
тәмәле пәрәүез (оја) қорған
үрмәксенекенә откашаш. Әгәр
улар аңлай торған заттар булна,
үрмәкес ояны – пәрүәзден һи
тәзәр сыйзамның икәнен белерәзәр
ине!» («әл-ғәнкәбут (Үрмәкес)» сүрәне,
29/41).

Иманы көслө һәм қараштары дәрөс
булмаған кешеләр томанлы идеалдарға
ынтылып, үззәренә үззәре тыузырған ауыр-
лықтарзы еңергә, бәләләр ауынан қотолорға
тырышып көн итә. «Ни өсөн һүң Аллаң беҙгә
үрмәксене мисал итеп килтерә?» - тиерңегез.
Тирә-йүнегезгә бағығың! Был доңъяла кеше-
не азым һайын қапқандар һағалап тора. Улар
үззәренә сақыра, ымыныңдыра. Улар гүзәл,
нәзәкәтле һәм сағыу булып күренеүе лә ихти-
мал. Интернет, реклама, тәнгө клубтар, пре-
зентациялар, концерттар – үрмәкес аузыры
һағалап торған урындарбылар ғына түгел.
Ялған, фантастик доңъяға кешене юхалап кер-
теп, уға тырышып-тырмашып алдаткыс иде-
алдарзы, ялған күмирзарзы, үйниң-рухиәтнең
тормошто көсләп тағалар, хәтикақтә юлынан
йырағайталар. Қолактарзы, күззәрзе, зиңенде,
тәнде үрмәкес ағыуынан паралич һүккән кеүек
була был. «Фани доңъя тереклеге үл вакытлы-
са алдау, бер үйын ғына. Әхирәт тереклеге инә

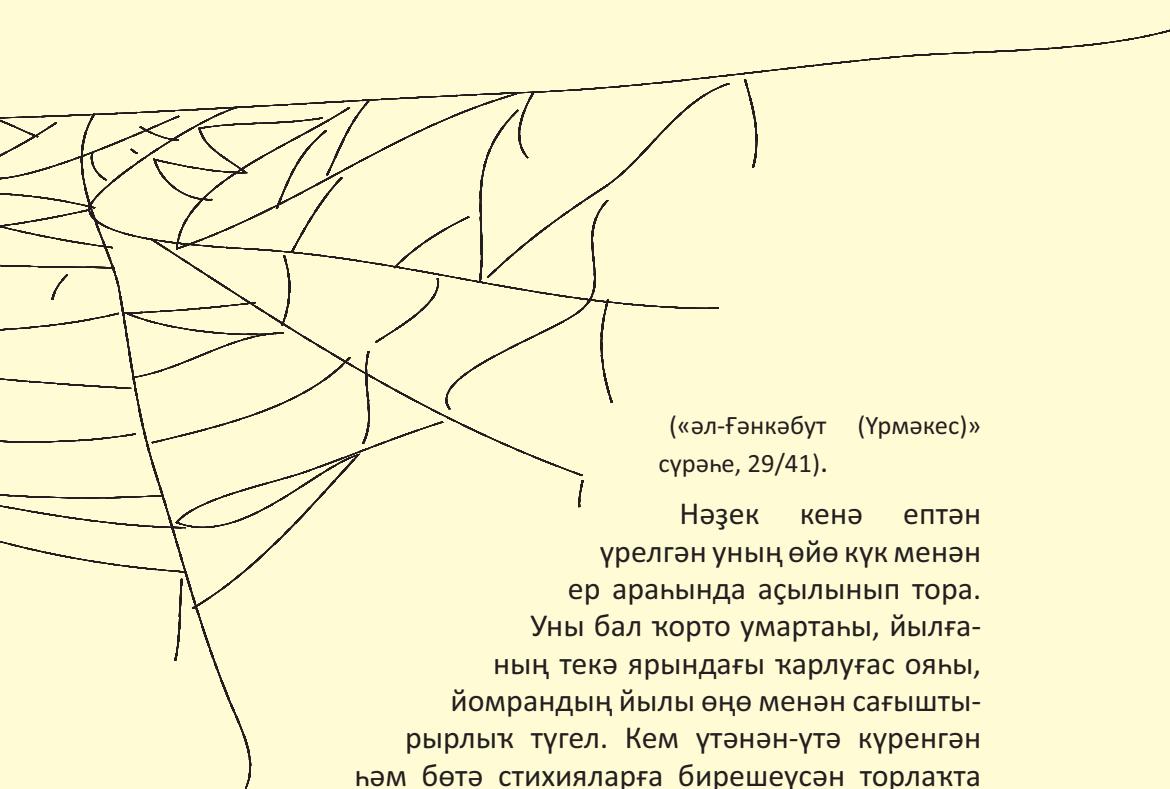

бик тә хәйерле. Ңең шул қәзәреңен дә аңламайығызмыңуң!» («әл-Әнғәм (Мал-тыуар)» сүрәне, 6/32).

Йәштәр, сағыу утка йыйылған күбәләктәр ише, клубтарға, дискотекаларға, төрлө «тусовкаларға» йыйыла. Әшәкелек һәм зина һазлығына баткан бик күптәренә инде унан қотолоу юқ. Үрмәкес ауына – фани доңъяның ауына әләккән корбандың азағы билдәле: ул уға ағыуын ебәрәсәк, бөтә көсөн, хатта ғұмерен қурып аласақ, бупбуш тән қабырсағы ғына тороп қаласақ. Рухи төшөнкөлөк һәм һәләкәт – хәкики қиммәттәрәрзән алыслашқандарзың, ләzzәттәр артынан сабыулап йөрөгөндәрзен, бүләк итеп бирелгән ерзәге қиммәтле ғұмерен фани доңъяның ялған ялтырауықтарына, байлықтарына сарыф иткән-дәрзен, өлөшө. «...Беҙ һәр өммәттең әшен зиннәтләнек. Һуңынан, Раббыңа қайткас, уларзың ни әшләгәнен Ул Үзе әйтер» («әл-Әнғәм (Мал-тыуар)» сүрәне, 6/108).

Шуға иғтибар итегез, балалар: үрмәкестең йорто осоп китиен өсөн, елден қөслөрәк ишесе лә етә. Шуға қурә үрмәкес оянын ышығырақ урынға қорорға тырыша. Әммә үрмәкес нисек кенә боқоп ултырмаын, хәкикәт еленә каршы ул көснөз. «Үззәренә Аллаңтан башқа ярзамсы тапкан кешеләр ау үргән үрмәксе шикелле бит. Ин ышанысыңыз өй, әлбитет, – үрмәксе ауы (өйө), әгәр белнәләр»

(«әл-Ғәнкәбүт (Үрмәкес)»
сүрәне, 29/41).

Нәзек кенә ептән
үрелгән уның өйө күк менән
ер аранында асылынып тора.

Уны бал корто үмартаны, йылға-
ның текә ярындағы карлуғас ояны,
йомрандың йылсы өңө менән сағышты-
рырлық түгел. Кем үтәнән-үтә күренгән
нәм бетә стихияларға бирешеүсән торлакта
йәшәргә теләр ине икән?..

ҮЗ УРЫНЫНДЫ БЕЛ!

Искәндәр йәй буы Хикмәт бабайға һабакка йөрөнө. Эммә каникулдар тамамланыуға қанаулы ғына көндәр талды, қалаға қайтырға вакыт етте. Дүстары ла төрлө якта таралышты, яңы үкүү йылды башланып мәл етте. Малайзар Хикмәт бабайзы, уның әңгемәләрен яратып өл-

гөргәйне, шуға уның менән теләмәй генә айырылыштылар. Аллаң бойорна, киләне йәй ауылға мотлақ килергә һүз түйыштылар.

Искәндәр якшы укый. Ул синыфтағы ин алдынғы уқыуыслар рәтендә. Ә география инде уның ин яраткан дәресе. Уқытыуыны ла уны гел маңтап телгә алды, сөнки ниндәй генә тема булмаңын, беренсе булып үл қул күтәрә. Класташтары уның шундай белемле булыуына аптырайзар ҙа, бер аз көнләшеп тә қуялар.

Көсөргәнешле мәл

Ул көндө география дәресен-дә атмосфералағы яуым-төшөмдөң барлыққа килеме туралында һүз барзы. Уқытыусы Искәндәрзе тақтаға сығарзы. Искәндәр дәреслектәге материалды Хикмәт бабаңының әңгәмәләре вакытында ишеткән мәғлүмәттәр менән тұлышандырзы, бик күп быуаттар элек Қөрьеңдә кешеләргә төшөрөлгөн елдәргә қағылышлы мөғжизәле хәкикәттәр туралында һөйләне: «Рәхмәт (күрһәтеп) алдынан Ул һейенеслө хәбәр менән елде ебәрә. Ул елдәр ауыр болоттар килтернә, Без уны үлгән (короган) илдәр яғына қыуып, ямғыр язуыра-быз, шул ńыу менән төрлө емеш үстерәбез...» («әл-Әғраф (Кәртәләр)» сүрәне, 7/57).

Уқытыусы Искәндәрзе қәнәғәттөз йөз менән тыңла-
ны, азат йәне көйөп түктатып қуиңы:

— Етте! Һин тәүге тапкыр ғына түгел, яуп биргәндә,
дини сыйғанактарҙан, Қөрьәндән булға кәрәк, өзөктәр
кушып һөйләйнәң. Мин кисәтеп әйтәм: беҙ дин дәресен-
дә лә, мәсettә лә түгел. Дәрестә һин мәктәп программаны-
на ярашлы яуп бирергә тейеш! Үзендең урыныңды бел!

Искәндәр үндай қыркыу һөйләшеүзе уқытыу-
сынынан көтмәгәйне. Ул быға лайық түгел ине.

Бәлки, уқытыусыны дин қызығындырмайзыр
һәм ул Изге Қөрьән туралында ишеткәне лә
юқтыр, әммә барыбер үға бик қыйын булды.
Ул партанына барып ултырғы, башын эйзе,
күззәренә йәш тулды. Уқытыусы инә, йәне
көйөп, һүзен дауам итте:

— Һин ақыллы һәм һәләтле малай,
әммә һин һүңғы вакыт дин менән артық
мауығаңың! Фән һәм дин һыйыша алмай!
Фән – фекерләүгә һәм логикаға нигезлән-
гән объектив белем! Белем техниканы
үстерегүгә, кешелектен алға китеүенә бу-
лышлық итә! Қөрьәндең урта быуат қа-
раштары менән быны бер рәткә қуиңып
буламы ни! Қалдыр быны, Искәндәр! Һи-
нең якшы белем алырға, якшы һөнәр алырға,
ғалим булырға бөтә мөмкинлектәрең бар,
уларҙан үзенде мәхрум итмә!

Хикмәт бабай, әйтерһең дә, уның янында

Класта көсөргөнешле тынылтық урынлашты. Уқытыусы, уйлағанын әйтеп, бер аз тынысланды. Шул сақ Искәндәр Хикмәт бабайзың фатихалы бақсаңын һәм уның үзен, һәр сақ тыныс, яғымлы, йылмайған йөзөн күз алдына килтерзе. Күззәрен һөртөп, яуп итеп малай җа йылмайып қуйзы. Хикмәт бабаының үз янында бұлдыуын, үға терәк-таяныс бұлдыуын тойзә. Құлын күтәреп, үл һүз һораны һәм уқытыусынына ихтирам менән қарап, һүз башланы:

— Уқытыусым, Қөрьән – урта быуат китабы, беҙзен заманда үл актуаль түгел, тиңегез, әммә хәзәрге заман ғалимдары бәтөнләй икенсе фекерҙә!

Мәсәлән, күптән түгел бер француз ғалимы, капитан Жан Ив Кусто Атлантик океан һәм Урта диңгез осрашкан Гибралтар боғағында тикшереүзәр алып бара һәм шуны асықтай: уларзың һыузыры қүшүлмай, әйтерһең дә, ниндәйзәр күзгә күренмәгән кәртә уларзы айырып тора. Был күренеш тұрағында 1400 йыл әлек Қөрьәндә язылғанын белгес, үл һокдана, хайран тала: «**Ул (берене сөсө, берене тоғло һыузы) ике диңгеззе**

КӨРҮӨН СЕРЗӘРЕ ДОНЬЯНЫНА СӘЙӘХӘТ

йәнәшә ағырлық итте. Уларзың аранына (күренмәс) қорма қороп қүйзы. Шулай бұлғас, Раббығыззың қайны нифмәттәрен ялғанға сыйармаксы булаңығыз?» («әр-Рахмән» сүрәне, 55/19-21).

Ә француз академиги Морис Бюкай, Қөрьәндә бихисап фәнни факттарзы раңсаған дәлилдәрзе табып, хатта үзенең тикшеренеүзәрендә уны юл күрһәтүсе сифатында алырға теләгән: «Әгәр Қөрьәнде әлегерәк белгән бұлғам, мин фәнни асыштарға табан құқырзарса бармаң инем, минең юл күрһәтеп торған ебем (йондоғозом) бұлыр ине!»

Германияның билдәле геология профессоры Альфред Кронер әйтеуенсә, Қөрьән тәшөрөлгән вакытта Мөхәммәт пәйғәмбәр (салләллаңуғ ғәләйхи үә сәлләм) ғаләмден барлыққа килеуенә қағылышлы мәсьәләләр туралында хәбәрзар булмаған, сөнки құңғы бер нисә тиңтә йыл әсендә генә ғалимдар, ин әлдыңғы технология методтарын қулланып, быға яуап таба алғандар ...

Мәсәлән, 1400 йыл әлек ядро физиканы туралында бер нәмә лә белмәгән кеше Ер һәм Құктәрзен бер сыйғанактан барлыққа килеуен күз алдына ла килтерә алмаған: «Әллә құң үл иманыззар Құктәр һәм Ерзен қасандыр бергә уқмашкан хәлдә булғанын белмәйзәрме..? Беҙ уларзы айырзық та һәр тереклекте дымдан яралтық. Шунан

Нұң да үлар иман килтермәйзәрме?» («әл-Әнбийә (Пәйғамбәрзәр)» сүрәне, 21/30).

Фән һәм техника үçешкән быуатта Аллан Тәғәлә 14 быуат әлек Қөрьән аша тапшырған күп ғилемдәр раçланды! «Фуссиләт (Анлатылды)» сүрәненең 11-се аятында ғаләмден, газ рәүешендәге массанан барлықта килеме хәкында хәбәр ителә: «Унан ңұң томан һәм төтөн хәлендәге Құккә теләген йүнәлтте...»

Башқа аяттарҙа Ерҙен әйләнеүе һәм күк есемдәренең үз орбиталары булыуы хакында уқыйбызы:

«Аллан төндө, көндө, Кояшты, Айзы янаны. Уларзың һәр береңе үз әйләнәне тирәнендә Күк йөзө буйлап йөзөп-осоп йөрөргө тәртип ителде» («әл-Әнбийә (Пәйғәмбәрзәр)» сүраһе, 21/33);

«Кояш Айға килеп ирешә алмаң, төндөң дә көн менән бергә булаңы юқ. Есемдәрзен барыны ла (теүәл билгеләнгән) күк көмбәзе буйлап йөзә» («Йәсин» сүраһе, 36/40).

Ғалимдар сағыштырмаса яңы ғына беззен Ғаләмден кинәйеңен асыҡлаған: «Галактикалар беззән арта барған тиҙлек менән йырағая, һәм оザқламай улар яктылық тиҙлеге кимәленә етәсәк. Ул сакта без үларзы күрә алмаясак быз. Шуға күрә, күзәтеүзәр алып барыу өсөн, яңынан-яңы keletalерәк телескоптар кәрәк буласақ». Әммә 14 быуат элек үк ғаләмден кинәйеңе хакында Қөрьәндә хәбәр ителә: **«Без көзрәтебез менән Құкте сиккөз кин итеп янаңың. Беззә тиңе булмаған keletal, көзрәт бар»** («әз-Зәриәт (Таратыусылар)», 51/47).

Искәндәр шул қазәр ышаныс һәм рухи құтәренкелек менән һөйләне – бөтә класс үнү, хайран җалып, тын да алмай тыңланы. Укытыусыны ла исе китең тыңланы. Ул нимәлер әйтергә лә уқталып қуйғайны, тик Искәндәр, тұктамайынса, һүзен дауам итте:

– Укытыусым, һең инкар итнегең ҙә, Қөрьән бик күп-кә фәндән алда бара. Ә яңы асыштар эшләніә, Қөрьән хәкикәттәре лә раҫлана. Һең үткән дәрестә атмосфераның тере организмдарға тын алыу өсөн кәрәклеген, үлемесле йыңан нурланышынан, метеориттар төшөүзән, көндөз Қо-

яштың көйзөргөс яқтылығынан, төнөн һалқындан һақлау өсөн кәрәклеген аңлаттығыз. Атмосфераның Ер үле сүллеккә әйләнөр ине. Атмосфераны өйрәнеү 17 биуатта башлана. Әммә ләкин 14 биуатта ук Қөрүендә әйтеде: «**Без Құқ йөзөн қаплауыс (һақлаусы тубә) түшем кеүек итеп яралттық. Улар (кәферзәр иңе Құқ йөзөнөң дәлилдәренән, Аллаңтың) аяттарынан баш тарта!**» («әл-Әнбийә (Пәйғамбәрзәр)» сүрәне, 21/32).

Утыз пар күз, хәлде баңаларға, асықларға тырышып, уқытыусыға төбәлде. Ул нимә тиер? Искәндәрзен сыйышы бит ул һөйләгендәргә бөтөнләй қаршы килә.

Уқытыусы өсөн ауыр минуттар

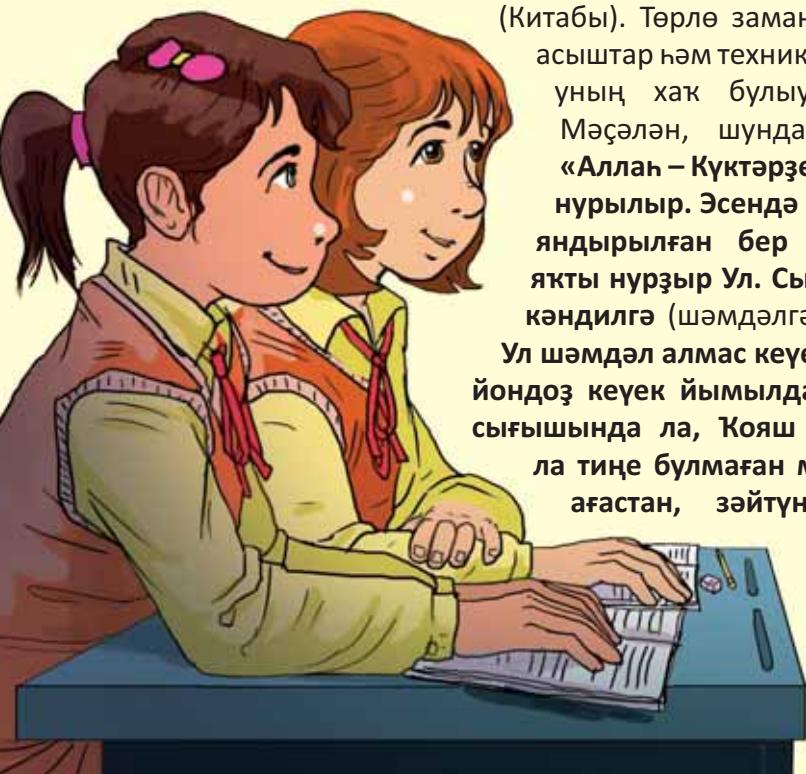
Уқытыусы Искәндәргә қапыл ғына яуап бирә алманы. Мосолмандарзың Изге Китабы, уның йәкмәткеңе һәм фәнгә мөнәсәбәте тураында ул һис нәмә белмәй ине. Бөгөн уқытыусынын ишеткәндәр уның өсөн шак катырғыс нәмәләр булды. Уқытыусы йәш, тәжрибәнәз ине, үземденғилемнәзлегемде белдеріәм, уқытыслар алдында абруйымды юғалтырмын, тип қуркты. Үзен ышаныслы тоторға тырышып, ул класты үз яғына аұзарырға маташты:

— Қөрьәндә бер ниндәй үзә дөрөс белем юқ тип әйтергә теләмәгәйнем. Әлбиттә, унда ниндәйзәр дөрөс мәғлүмәттәр булыуы мөмкин. Эммә без фәнни һәм техник прогресс дәүерендә йәшәйбез, шулай түгелме ни? Без йыңан дәүерендә йәшәйбез, йыңан караптары осорабыз, Айға һәм Марсса пилоттың аппараттар ебәрәбез, шулай түгелме ни? Ә бит Қөрьән төшөрөлгөн заманда электр лампалары ла булмаған, — тип көлөп өстәне ул. — Ул сакта сыра һәм май шәмдәр яктыртып йәшәгәндәр. Кешелек шундай қаҙаныштарға ирешер тип улар күз алдына килтерземе икән? Ә, балалар?

Уқыссылар шымып үлтүра бирзә. Барынын да Искәндерзен нимә тип әйтеүе қызылкындырызы. Ә ул. Хикмәт бабайзың һабактарын исқә төшөрөп, былай тине:

— Уқытыссым, Қөрьән — мөғжизәле китап, унда ынс бер хата юқ, сөнки ул кеше ақылы емеше түгел, ә ошо доңьяны ла һәм кешенең үзен дә бар қылған Аллаң Қәләме (Китабы). Төрлө замандағы фәнни асыштар һәм техник қаҙаныштар уның хат булыуын раңлай. Мәсәлән, шундай аят бар: «Аллаң — Құктәрзен һәм Ерзен нұрылыры. Эсендә сырал (шәм) яндырылған бер йорт кеүек якты нүрзүр Ул. Сырал иңә бер кәндилгә (шәмдәлгә) қуылған. Ул шәмдәл алмас кеүек балкыусы йондоζ кеүек йымылдай. Ул Қояш сығышында ла, Қояш батышында ла тиңе булмаған мәбәрәк бер ағастан, зәйтүндән (алған

май) менән балқый. Уның (яна торған) майы үзенә ут төртмәһеләр ҙә, үзенән-үзе нур сәсә. Был яктылық нур өстөнә нур булып яна. Аллаң ихтыяр иткән кешеңен шул нурға ирештерә. Кешеләр өсөн Аллаң (ғибрәтле) қиссалар килтерә. Аллаң һәр нәмәнең асылын белеп тора» («ән-Нур» сүрәте, 24/35).

Ул заманда кешеләр яктылық өсөн утты файдаланғандар. «**Майы үзенә ут төртмәһеләр ҙә, үзенән-үзе нур сәсә**» тигән һүzzәрзе ялтындан айырмалы булған яктылық сыйғанағы – шәмдәлдәге электр уты тип аңларға кәрәк. Э «**нур өстөнә нур булып яна**» кәлимәне унан да алдынғырақ технологиилар файдаланылған яктылық сыйғанағына ишаралай. Электрзы бик аз сарығ иткән үндай диод сыйрактары хәзер һәр ерҙә ғәзәти күренеш. Пәйғәмбәребез (салләллаңу ғәләйхи үә сәлләм) заманында уттан башка яктылық тураында кешеләр хәбәрзар булмаған. «**Кешеләр өсөн Аллаң (ғибрәтле) қиссалар килтерә. Аллаң һәр нәмәнең асылын белеп тора**» һүzzәрен шулай аңларға кәрәк: был мөғжизәле техникалар – илаһи мәрхәмәт, улар өсөнbez Раббыбызыға рәхмәтле булырға тейешбез.

Пәйғәмбәребез (салләллаңу ғәләйхи үә сәлләм) белгән

Ышандырылыш, кәрәклө һүzzәр таба алдынына Искәндер үзе лә аптыраны. Хикмәт бабаынан үл күп нәмәгә өйрәнгән икән. Класташтары иң үның белеменә һәм үз фекерен қыйыу рәүештә яклай алдынына шақ җатты. Ошо көсөргәнешле мәлдә малай Хикмәт бабаының янында булыуын, ярзамын тойзә, үның хуплауын тойзә: «Афарин, Аллаң ярзам бирнен, мин һинең менән ғорурланам». Искәндер итәғәтле итеп дауам итте:

– Хөрмәтле уқытыусым, һеҙ, Ерзен тартыу көсөн еңеп, асыҡ йынаңға сыккан йынаң қараптарын искә төшөрүгөз. Қөрьеңдә лә был турала аят бар: «**Атланып йөрөр өсөн, мәртәбәләр** (тантаналар) өсөн аттарзы, қасырзарзы, йөк ташыр өсөн хайуандарзы яралттық.

һеҙ әлегә белмәгән башка бик күп нәмәләрзе яралтырыбыз» («ән-Нәхел (Бал корто)» сүрәне, 16/8). Үзе биргән ақылға таянып, кешеләр металдан һәм Ул бар қылған материалдарҙан автомобилдәр, поездар, қараптар, ыны асты қәмәләре, самолеттар, йынаң ракеталары һәм тағы бик күп транспорт саралары төзөйәсәктәрен Раббыбыз белгән. Буласақ барса асыштар тураында белгән.

Ә хәзәр мин һеҙгә һорай биргем килә, уқытыусым: замандан шул қәзәр алда барған ғилем тупланған мөғжизәле Китап иңкөрә аламы? Шундай Китап төшөрөлгән Пәйғәмбәребеззә (салләллаңу ғәләйхи үә сәлләм) урта быуат кешеңе тип атай алабызмы? Киреңенсә, Қөрьең – Қиәмәткә саклы бөтә замандар өсөн тиңе булмаған ғилем сыйғанағы. Уқытыусым, ғәфү итегез, ошо көнгәсә һис кем Қөрьеңдә хата таба алғаны юқ, һеҙ ҙә таба алмаясатығыз! Нисек кенә булмаңын, был йәнәттән һәр кем үз урынын белергә тейеш!

ЙӨКМӨТКЕҢЕ

АУЫР ҚОРАУЗАР

4

БЕЗ
НӘЙЕКЛӨЛӘРЕ БЕЗ
МЕНӘН БЕРГӘ
БУЛАСАҚБЫЗ

19

КЕШЕ ТЫУЗЫ

33

ЙӘНӘ БЕР
МӨМКИНЛЕК

42

ДИҢГЕЗЗӘР
АРАНЫНДАҒЫ
ПӘРЗӘ

52

БОЛОТТАР МЕНӘН
БЕРГӘ ХӘРӘКӘТ
ИТЕҮСЕ ТАУЗАР

66

ЕЛ ТУЗЗЫРҒАН
СИҢЕРТКӘ
ҢЫМАК

80

ЯЗА БИРЕУСЕ
ТАУЫШ

90

БАЛ
ЖОРТТАРЫНЫң
СЕРЛЕ ДОНЬЯНЫ

102

НӘТ НӘМ БАЛ

114

КОШТАР
ТЕЛЕ

124

ПЛАНЕТАНЫң
КОНДИЦИОНЕРЫ

134

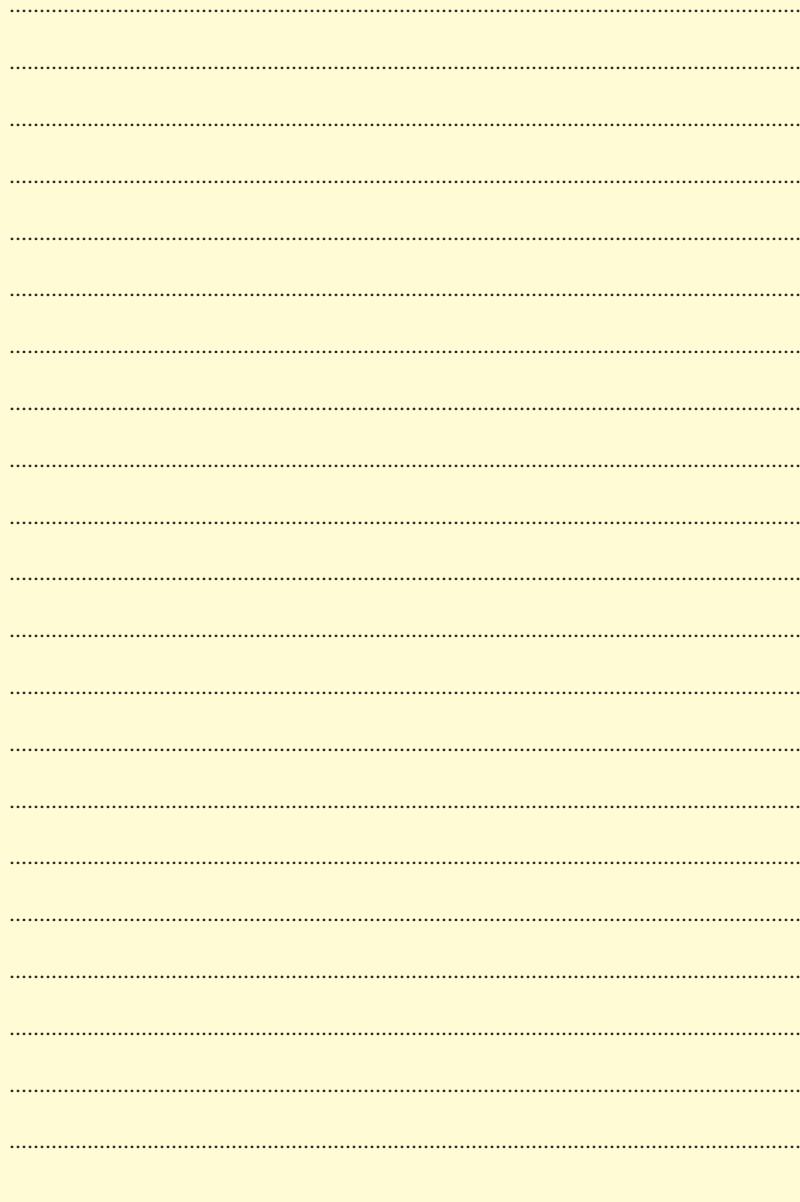
ЫШАНЫСНЫЗ ӨЙ

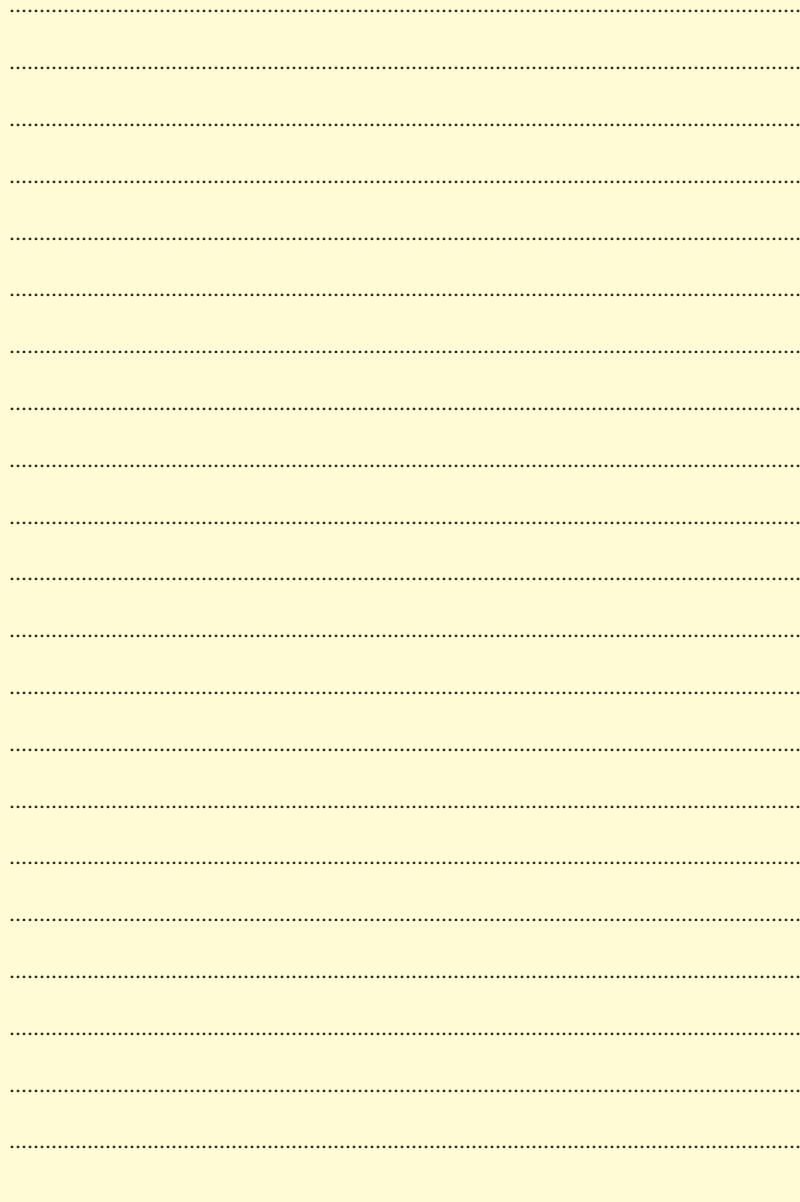
144

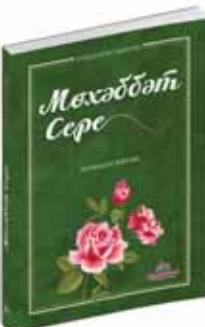
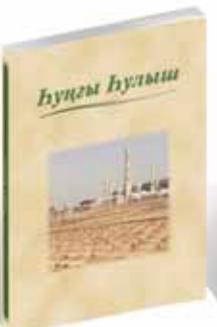
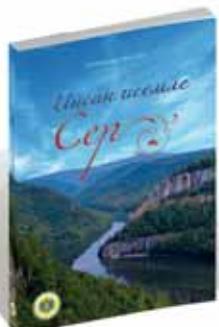
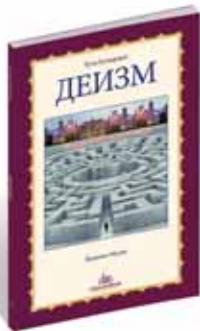
ҮЗ УРЫНЫНДЫ
БЕЛ!

154

БАШКОРТ ТЕЛЕНДЭ ДИНИ КИТАПТАР!

Книги можно заказать : +7-968-796-34-43

Веб-сайт : www.islamicbook.ru

yusupov575@mail.ru, mirznaniy571@mail.ru

Заказ книг из Москвы в Уфу : +7-917-042-04-64